

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXVII.

CHICAGO, 15. SRPNA 1905.

Číslo 8.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Není tomu ještě tak dlouho co slychali jsme u nás ten jest "červený" a ten "modrý" sokol. Co na tom jestli kajda z toho, aneb onoho jest sukna a košile se v látce různí, jako spíše na tom sejde, jestli ten i onen jest opravdový sokol, jest-li s věcí naší myslí upřímně a podle toho se i všude chová a jedná.

Těžké rány doléhají v době poslední na národ český. Jeden z lepších synů jeho opět odešel. Muž práce, píle a činu, muž jenž o slávu a vítězství věci české vždy usiloval, jsa přítelem těch, kdož utužení a uzdravení lidu českého za hlavní vzali si cíl. Jest to W. W. Tomek, historiograf král. hlav. města Prahy, zjev vzácný, za který sotva bude tak hned náhrady. Soustrast naše platí bratřím naším doma, soustrast upřímná těch, kdož každé štěstí i neštěstí se svými snášeti se naučili, třeba mimo vlasti.

Známy svobodomyšlný řečník dr. Iška pronesl v jedné ze svých přednášek tato slova: "Jsme proti víře, ale neštveleme proti věřícím...." — Slova tato měly by si na štít svůj napsati všechny organizace, které obraly si za účel šířiti svobodomyšlnost mezi Čechy americkými a nejenom si je napsati, ale dle nich též se řídit. Nechceme-li zavíratí oči svých nad četnými nepřístojnostmi, jaké zjevují se nám ve vlastním táboře, doznati musíme, že často — až příliš často — zásadní svobodáři hanbiti se musili nad takovými "stoupenci", kteří vřehol svobodomyšlnosti spatřovali v tom, když věřící mohli veřejně poctivati oblíbeným titulem "myšáků". Takový živel svobodomyšlné straně byl jenom k hanbě, takový živel jen více škodil než prospíval a čím dříve ho z řad svobodomyšlných vymýtíme, tím lépe. č.

Tuhle jsme náhodou si přečetli novou knihu "The Walking Delegate", v které drastickým způsobem se líčí, ti kdož za vůdce dělníků se vtírají a pak z nich jen tyjou, zrazující je při každé sebelepší příležitosti. Kdyby nebyla to povídka, mysleli bychom si, že spisovatel čerpal látku přímo z kruhů dělnictva chicagského, přímo ze stávky minule tak špatně skončivší vinou těch, kdož lid svůj vedli a dali se uplácet. Dnes jsou vůdceové ti dělníci dru-

hu různého, jedni plnou hubou a druzí, již v kalných vodách rádi loví, spílající všemu co nejde po nich a majíce jen to své já na zřeteli. A tak zde máte skandál s "Equitable", společností pojišťující a mnohými předními kapitalisty, podvodníky a jinde "vůdce dělnické", již klamou lid svých unií na stávce, jen aby se sami dobře měli.

Stávka vozků chicagských provázena byla takovou řadou vedlejších zjevů, že dnes již málo kdo asi vzpomíná na původ tohoto zápasu — a přec počátek stávky té byl takový, že i v tom nejzarytější nepříteli organizovaného dělnictva musí vzbuditi obdiv a úctu k lidu tomuto, který myšlenku "všeobecného zbratření" lidu všech národností prakticky provádí — kdežto jinde se o ní zatím jen deklamuje. Co bylo původem stávky té? Devatenáct židovských dělníků zanechalo práce, chtěie domoci se lepšího postavení — a bohatá firma, majie za to, že má co dělati jen s devatenácti židovskými dělníky, požadavky jejich prostě zamítla. Však za dělníky těmi stály ostatní dělnické organizace — a když nechtěla bohatá firma vyhověti devatenácti židům, zanechalo práce sta a sta vozků různých národností, aby jen svým spoludělníkům k vítězství pomohli. Divili se sice někteří lidé, že "k vůli devatenácti židům tolik lidí zanechalo práce" — ale tím právě podalo organizované dělnictvo nejkrásnější důkaz opravdového, upřímného bratrství, podalo důkaz, že nečiní rozdílu v náboženství neb národnosti, že v každém dělníku vidí na prvním místě člověka — bratra. č.

V umění a vědách ta praktická Amerika mnoho nevyniká. Atény byly místem obchodním jako je New York a přec New York nedal světu žádného Sofokla nebo Fidia. Benátky byly městem obchodním a obchodníci jejich byli zámožní, však žádné město americké nezrodilo ještě Giotta, Danteho a Titiana. Chicago má moc obchodní a jatky, také Praha je má a přec co vše Praha již dala světu vědy, uměn a hudby. Jak málo vykázať může Amerika pěvců, jak málo těch pravých básníků a vynikajících malířů, ba Amerika nemá ani skutečných písní národních. Jsme tu prý až příliš praktičtí a každý

sleviti musíme na svých ideálech sotva pár let jsme zde pobyli. Však pokud mírumilovnosti se týče, tu prý dle Elliota mnohým národům můžeme býti příkladem. Snad, až na prozluklé Filipíny. Pak prý naše náboženská snášenlivost jest rovněž hodna zaznamenání, dokud se na příklad netýká černochů a přistěhovačů. Volební právo naše všech mužů bez rozdílu také prý jest dobrým vzorem, dokud totiž nepřihledneme k věci blíže a nepodíváme se na ty mnohé "bossy", jakž dělají volební materiál a z čeho. Pracovní podmínky lidu veškerého jsou prý také lepší, nežli jinde. Dost možné, ale také málo kde tak silně trusty pracují a lid vysávají jako u nás a sotva kde jest otroctví toho druhu, jaké provádí se zaměstnáním dítek v přádelnách v Jižní Karolině a jinde. Inu pravý zemský ráj a také na pohled.

Jest to tak zvláštní, že i ti mnozí činovníci, již konají vše z lásky k věci sokolské, jakž již jest v jejich povaze, narazí na odpor i mnohdy vlastních lidí, na zlehčování, jakoby konali jen vše pro sebe a ne pro celek. Tak u mnohého nepatrná oběť jest vším, kde vedle druhého evičitele a pracovníka opravdového každá sebenamahavější práce a píle skutečná zůstává ničím. Dělej co dělej, namahej se jakkoliv a vše snad doposud málo, jak praví české přísloví: "Podej mnohým prst a oni chtějí celou ruku."

Prof. Kessler, učitel tělocviku na normální škole ve Stuttgartu, věnoval při Turnfestu v Indianapolis velkou pozornost evičením dívčím a vyslovil se později, že v dívčím tělocviku jsou turneři němečtí daleko za turnery americkými neboť tolik opravdového krásna v tělocviku ženském v Německu by prý člověk marně hledal." — A čím se mu dívčí eviky nejvíce zamlouvaly? Nebyla to těžkopádná evičení nárad'ová — byly to ponejvíce eviky takové, k nimž u nás se chováme až posud dosti odmítavě. My však jsme přesvědčení, že čím dříve evikům takovým vykážeme v evičebních hodinách místa, tím více prospějeme jak sobě tak i našim ženským odborům. č.

Jestli slavný den v Coliseu neměl ničeho více za následek, nežli že před tváří odborníků ukázali jsme z části aspoň co umíme, jestli neměl žádného jiného výsledku po nastalé ochablosti, klidu a nečinnosti v mnohých sborech chicagských, tož stačí nám jedno. A to jest nastalý a velice pěkný ruch v řadách našich bratří Chorvatů a Slováků. Prvnější nejen, že zakládají sbory sokolské a evičí přispěním bratří našich a hlavně br. Klepala od Slovanské Lípy i br. Košáře od Sokola Slávského, ale přičinují se svědomitě vlivem činovníků svých, aby myšlenka sokolská i u nich dále pronikla, kdežto bratři Slované dokázali prvním číslem svým "Slovenského Sokola",

že schopni jsou života a že práce dobré se nelekají. Jestli jsme byli překvapeni v době poslední nějakou publikací sokolskou a to mile překvapeni, pak jest to v tomto případě. Pořadatelstvu všechna čest a výpravčím rovněž tak. Kdo by si byl pomyslel ještě před nedávnem, že Jednota Slovenská mohla by čítati již 88 sborů, kdo by jen byl se nadál, že v samestatnou práci, vlastní orgán bratři naši milí, odvážiti se mohou a tolik vykonají. Jen v před a dál, zejména na poli tělocvičném. Na pomoci naši nemá bratřím Slovákům nikdy scházeti, ba jsme si jisti, že i společného evičitele z našich řad snadno by získali. V mnohém se třeba rozcházejme, různíme přesvědčením a podobně, však na poli tělocvičném již v tuhé práci obapolné vykážati můžeme výsledky a bude-li tak i v listech našich tím lépe. Naprej!

Před krátkým časem přinesli jsme stručný popis veřejných hřišť a tělocvičen, které zřízeny byly s velikým nákladem na jižní straně Chicaga. V tělocvičnách těch zaměstnán jest značný počet evičitelů a evičitelek, ale z našeho středu není tam ani jediného. Již před lety upozorňovali jsme stále a stále naše sokoly na to, aby hleděli osvojit si co možno nejvíce odborných znalostí, neboť věděli jsme, že doba ta není daleka, kdy Chicago bude poskytovat učitelům tělocviku velmi široké pole působnosti. Ta doba se dostavila, dnes vyzývání jsou učitelé tělocviku ku skládání zkoušek pro místa na veřejných školách, jsou zde uprázdněná místa na hřištích městských, jsou místa na četných místech pod správou parkovní rady, ale nikde mezi uchazeči neshledáváme se s Čechem. Jest to smutné, že místa podobná vyplňují též členové národnosti, které ve výchově tělesné byly daleko za námi Čechy. Vinu toho nese naše naše charakteristická liknavost; z počátku nebdáme, neboť "nevidíme nic jistého" a "nevíme, proč bychom se měli namáhati" — a když konečně ta příležitost se naskytne, tu seznáváme, že zanedbané doháněti jest pozdě. A tak mimoděk připomínáme si známou českou píseň, kterou svého času i br. Vaníček sokolům v Čechách připomenul, že jsme jako ten sedlák, který "než trávu posekal, kosa mu spadla, než kosa nasadil, tráva mu zvadla." č.

Jest přece jen pravda, že když lid si "stvoří nějaké pitomé modly" a začne se jim klanět, že pak těžko člověku sebeodvážnějším, seberáznějším a poctivě s lidem smýšlejícím — modly také bořit. Tak bylo vždy a mezi námi nyní tolik "vynikajících" mužů, tolik "zlatých telátek", tolik lidiček, všelikým tretkem ozdobených, že člověk při nejlepší vůli nemůže pochopit nač si ta naše veřejnost česká zvykla. Skutečná práce, opravdová činnost a snahy pokrokové ustoupiti musí šalbě a klamu všelikého budníka a naše české noviny troubí k tomu tyrády,

za tolik a tolik odměny v oznámce. Ba u nás se i stalo, že na pidestál slavomamu postaví se lidé mělkého mozku a ještě menší znalostí odbornou a hrají si zneužívající mnohdy svého úřadu, na učitele lidu, co zatím veškeré činy jejich dokazují jen, že praobyčejní sprostáci. A tak ty sprostoty, muže vzdělaného — sie — táhnou se jako tasemnice tiskem i tehdy, když mužové opravdu ceří a rozumní mají pro takovou "činnost vzdělávací" jen opovržení. Ký div, že pak k Sokolství pohlíží se jako k síle vůdčí, aby konečně v našem žití společenském, žití veřejném provedlo očistu i tehdy, když ten "lid chce býti klamán", lépe nevěda. Nežli však tak učiniti může musí se připravit to Sokolstvo, tak důkladně v řadách svých, že respektu si získá, získati musí i tam kde dnes pouhý dollar rozhoduje.

Své doby pronesli jsme náhled, že by sokolové měli zřetel svůj na prvním místě obrátit k tomu, aby tělocvičny naše staly se pravými vychovatelnami mládeže po stránce tělesné. Jako důvod udávali jsme, že síly naše nestačí na to, bychom věrně prováděti mohli najednou vše, co jsme sobě vytkli—a až docílíme úplnou dokonalost v jednom, pak budeme s to vydatněji působiti na poli národním, na poli osvojení ducha. Ale tu byli jsme zakřiknuti: "My nechceme býti pouze spolky tělocvičnými—my chceme býti též organisacemi národními!" Dobrá—pomyšlili jsme si—při dobré vůli snadno ty dva účely lze spojit. A nyní uvedeme malý příklad: Dne 29. července pořádána byla v Chicagu slavnost Havíčkova—a kdo skvěl se tam svojí nepřítomností, bylo naše Sokolstvo. Z toho množství chicagských sokolů dostavilo se jich tolik, že by je byl na prstech spočítal. Zdá se nám, že jenom proto chceme mti hojnost účelů, bychom mohli naléztí výmluvu v jednom, zanedbáváme-li ten druhý. Otaž se bratra: "Proč nevíš?" odpoví ti: "Já zpívám." Druhý ti odpoví "Já hraji divadlo."—Volejme: "Cvičte, cvičte!" ozve se nám odpověď: "Vždyť my máme též jiné účely—jsme též spolky národními!" A když hojným účastenstvím při ryzí, ušlechtilé slavnosti národní sokolové zaskví se svojí nepřítomností, budou se snad zase vymlouvati na to, že—"dosti vykonají, když pečují o výchovu tělesnou." Tak nám to někdy připadá, že jsme jako ten pilný člověk, který si obral desatero řemesel.

č.

Stráž Osvojených v Chicagu vykonala již několik pěkných prací, vykonala několik činů, jež opravdu jí slouží ku cti, dokazujíce, že nemusí tu být vždy "turecký buben", mnoho rámusu a povídání, jako spíše dobré vůle, bez rozkolu a vzájemného se hanobení. Všichni uznáváme, že jen organisací řad svobodomyšlných docíliti lze výsledků i na venek, ale hned v zápětí k vůli té, aneb jiné osobnosti, jež

v té organisaci nám není po chuti mlátíme kolem sebe jako diví, poškozující věc společnou. Tačí jsme my, co na druhé straně živly zpátečnické vidouce tu naši ubohost pěkně těsněji a blíže k sobě lnou — a pilně pracují. Jest-li opravdu ještě za něco stojíme tož měli bychom všichni přiložiti ruky k dílu a pomoci nyní Stráži Osvojených, která žaluje chicagskou školní radu, aby nesměla veřejných škol a místností propůjčovati ku shromážděním náboženským a sektářů. Mnohé spolky přispěly na tento boj o uhájení svobody, ba i mnozí jednotlivci, svobodáři, však peněz v takých sporech větších rozměrů vždy jest třeba. Sbory naše měly by tedy rovněž přispěti.

O závodech Župy Severovýchodní psaly listy anglické a německé v Detroit velice příznivě a také německý list Turnerbundu má pochvalnou zmínku o Sokolství našem vůbec, o tom Sokolství vůči němuž tak zvaná inteligence naše není-li zrovna nepřátelskou, tož zůstává aspoň hodně netečnou. A také my s důrazem říci můžeme, že tělocviků rovněž u nás překáží úžasná pohodlnost a jinde lenost i těch, kdož i jinak cvičení tělesná za prospěšná uznati by měli spíše, nežli právě ti, rukou mozolných, to dělnictvo naše, jež i v zemi této vztýčilo prapor sokolský. Kolik u kterých sborů máte inteligence české, aneb lidiček, již za takové po vinárnách, kavárnách a krčmách u karet a kulečníku i jinde se sami prohlašují? Z těch zahálčivých vrstev, z těch vrstev spodních věru mnoho bychom nezískali a proto ještě jednou opakujeme, že jsou to pokrokoví dělníci, řemeslníci a různí odborníci toho kterého průmyslu a obchodu, již s námi jdou, opravdu jdou. Vše to co si sokol jen říká, aneb dere se k vám za účeli všelikými, hlavně ale osobního zisku, vše to je přívažek a chcete-li závaží na vlastních nohou našich sborů, jež musíme odvrhnouti chceme-li jít v před a zase v před k metě vytčené. Nás není ještě tak mnoho, aby jen pár se nás muselo tu i onde udržet a celá řada jiných, aby na nás pohodlně zevlovala, vyrukující v kroji našem jen tehdy, když troubí k slavnostním hodům, zápolu, aneb "světí" se ta či ona drahocenná korouhev koupená podobnými trubci z našeho úlu — místo náradí. A jak potom zaráží, když příklad eizého tisku, že čeští sokolové dělníci krejčí a jiní řemeslníci dovedou lépe cvičiti, lépe k náradí nastoupiti i odstoupiti, lépe že o závodech jsou zkázání, nežli mnozí američtí atleti, slouží ještě někomu za výsměch Sokolství. Ano, s hrdostí přiznáváme, že šmahem to co sokol u nás jest dělník, dělník poetivý, probudilý a při tom otužilý, jenž dovede hájiti práv svých, ví co jest charakter a podle toho ve veřejném žití působě stará se o povznesení jména českého i tehdy, kdy mnohý "pán" sází na koničky, hledá útěchy ve sportu všelijakém a sám zdraví si kazí.

Podle současných zpráv ze všech téměř větších měst amerických, úřadů veřejných, společností pojišťujících, úřadů vládních a velikých soukromých podniků bursovních a p. dnes již neplatí "s poctivostí nejdál dojdeš". Všude samý podvod, samý klam lidu a vydírání peněz pod různými nepravými předstíráními, samý boodle, samé uplácení, porušenost a krádež. A tak nám Američanům prý ještě mnoho schází. Tak aspoň v poslední době napsal mnohý host z ciziny o Americe a věru neměl tak nepravdu.

"Čistota půl zdraví" — učí nás známé přísloví, ale přísloví to nevztahuje se pouze na tělo, nýbrž i na ducha. Kdo ducha svého zaměstnává špatnými, nízkými myšlénkami, kdo v srdci svém nosí zášť, závist, kdo nedopřává si oddechu, pokud za slovo, jež se ho nemile dotklo, nedočká se odvetu, tomu ani pravá římská čistota těla mnoho neprospívá. "Duch a tělo tak těsně spolu souvisí, že nelze říci, kde jedno končí a druhé počíná", učí nás vynikající psycholog — a jest tudíž nemožno býti úplně zdravým, když o čistotu těla úzkostlivě pečujeme a svého ducha při tom stále otravujeme. č.

Cvičíme-li tělo ta mysl naše o tom ví, častěji-li to tělo cvičíme ta mysl také častěji musí pracovat, vedle veškeré té suchoparné jiné práce, které si navykla. S pohybem těla častějším a soustavnějším i soustavné budou výsledky na mysl a co hlavního i na té mysle zdraví i těla. Proto cvičiti máme tělo hlavně. Toť úkol náš hlavní, třeba v pořadu našem i jiné byly snahy pokrokové a dobré, přece vždy v těloeviku musí vreholiti. Pokud nás starších se týče my již jen prostnými se spokojiti musíme a někdy i jen doma, ale mladší nikde neměli by na vlastní svůj prospěch ochabovat.

Pokud se Svazu týče, tu třeba všem třem jednotám nejprve se usnésti na přesném pořadu, který by všem požadavkům té které jednoty odpovídal, tak aby výbor chicagský se zřetelem na příští zastoupení vypracovati mohl případnou osnovu a ústavu Svazu Sokolstva Amerického. Pak po docílení shody vzájemné, počítaje i sbory nesdružené ovšem, mohlo by se pomýšleti na svolání vlastního sněmu sokolského v němž by Svaz platně byl uzavřen. Dokud nebude záruky převážné většiny stejně smýšlejících, jakž se nám sděluje dotyčnými činovníky, dotud nedosáhl by sjezd takový účele svého. Pracovat se musí tedy dále, třeba pomalu, ale s rozvahou a pílí na všech stranách a bez rozdílu.

Přítel, jehož slov zlatých a upřímných již několikrát na místech těchto jsme citovali, jako činovníka jednoho z nejlepších, třeba z druhého tábora, psal nám minule na poznámku naši o zaprodajnosti

českého tisku a stanovisku jeho oproti všem věcem našim sokolským, z nichž zrovna přímo mnoho nekouká. Aco praví? "Psals ohledně velikého sokolského listu společného, řádného každým směrem, kdyby došlo ku "Svazu", listu týdeního. Dle mého mínění myšlénka by tato stála za provedení a dost i možná, že pak podobný časopis, za nímž by tolik tisíc českých lidí rázných a utužených stálo, s tendencí přímou a veskrze spravedlivou našel dosti stoupenců nejen v řadách veškerého Sokolstva, ale i v té české veřejnosti, jež dnes se krváků, tak zvaných polemik a šachru s přesvědčením i bez, nasytila. Za stávajících poměrů upřímně řečeno naše časopisy většinou nestojí za mnoho, vše jen pro ten pouhý zisk a nic více. Zásada jest pouhým vnaídlem a prospěch osobní vše. Jedině takým novinám máme k poděkování, že v lidu českém všechno šlechetnější nejen, že nebylo probuzeno, ale i tam, kde v srdcích stávalo, zásadně bylo ubito. Dnes věru, že člověk spravedlivý, česky cítící, musí zaplakati nad tou spoustou, jež ve všech vrstvách lidu se jeví. Ohledni se kamkoliv, všude špína a bláto, neupřímnost, pomluvy, zlehčování a konečně výhlednice všeho —hrubství a surovost vstříc za každou lepší snahu. Věř, že tak se mnohdy děsím, kam že to spějeme. A tak se rveme, zde pod štítem svobodomyslnosti, tam humbuku a jinde pod něčím čemu mnozí říkají "vzdělání". A člověk přímý, jenž rád by přese všechny překážky rovně spěti chtěl, musí nímoděk každým krokem před louží a kalem stanouti, aby sám špíny na se nenabral. Jest to smutné, ale také pravdivé. Poznal jsi v době poslední jen upřímné pravdy hledaje, a o opravdovou očistu usiluje, že nepřeháním, znáš pravdivost těchto slov a tak mnohé sklamání Vám za úděl práce poctivé a nezištné, však tak i rovněž mně se děje. Nu, jinak již sotva bude a protož vzhůru směle čelo a znovu do práce! Vědomí vykonané povinnosti blaží někdy také hodně." Kolik nás, již slova ta z té duše upřímné plynoucí, bychom nepodepsali? Kolik z nás, nevědělo by o všem tom, neznalo by ty vředy na těle našem, vředy do nichž tak mnohý bojí se říznouti, ač by mohl a nechce.

Když čteme knihy Hippokratovy, zejména o kloubech, tu shledáte, jak Hippokrates došel známosti o způsobu napravování. Věděl jak co zaříditi jen, aby poraněným a chorým prospěl. A vidíte muž ten celý neoznamoval a nehlásal do světa, že všechny choroby dají se vyléčiti napravením a to z toho důvodu, že v každém případě jedná se o stlačený nerv v obratlích páteře. Takové a podobné ale nesmysle dnes hlásají různí lidé, již mají hlavně na české peníze nalíčeno i tvrdí, že u nás v Iowě vynášli, že napravování původu jest českého. O svatá prostoto! Za takový kredit by se dojistá lidé roz-

umní v Čechách pěkně poděkovali, zejména, kdyby seznali co pod pláštíkem takového léčení vězí za humbuk. Říkají tomu chiropraktika a za tolik a tolik vyléčí vše od kuřího oka, až po zápal slepého střeva. Již jednou jsme na tuto sektu divných léčitelů poukázali a dnes jen jsme rádi, že právě ten chiropraktik o němž jsme své doby psali nám minule povídal: "Prováděl jsem ten humbuk dlouho, až teprvé, když sám jsem se přesvědčil, že vznik různých chorob jest různý a pouhým třením a napravováním páteře vše zhojiti přece nelze, nechal jsem toho a živím se nyní něčím jiným, a co hlavního poctivě. "Když člověk spáchanou chybu uzná, lépe nežli na pronesené lpěti lži a vědomě. Před takovými humbuky jest povinností naší varovati, tak jako před všelikým zařikáváním nemocí a léčení chorob vědou prý "křesťanskou". Onemocníte-li aneb někteří z vašich, povolejte si ihned svého lékaře, aniž by jste dbali všelikých bombastických a lákavých oznamů potulných břídilů, kejklířů a mastičkářů, již za tolik a tolik dollarů napřed každému slíbí uzdravení. Dorostu pak našemu nedávejte a nenechte jej číst všeliké pamflety, brožury a jiné krámy, jež jistým směrem povědomým rozčilují a působí hlavně na obrazotvornost mladých lidí, již neznajíc vlastního těla svého a jeho přirozených úkolů, čtením takým mnohdy zádumčivými se stávají. S případy takovými často se shledáváme a odtud proč takou klademe váhu na vzdělání a poznatky mládeže naší i v tomto směru.

POUČENÍ O TUBERKULOSE.

Jest ku podivu jak klamně ještě dnes jsou náhledy mnohých o této zhoubné nemoci, jako přímo neuvěřitelné, že k lékaři se jde teprvé potom, když již jsme vyházeli zbytečně peněz za všeliké bezcenné břečky označené bombasticky a s klamem největším, jako ty pravé prostředky a léky, jež jistě každou nemoc uzdraví. Jinde opět jde se ku všelikým pokoutním mastičkářům, již rozpoznání vlastní choroby udělati v začátcích nedovedou a lékař řádný případ takový dostane obyčejně již hodně pozdě, aby prospěti mohl. A přec na kolik v počátcích vykonati se dá. Vizte jen Denver, kde nedávno jistý opravdový dobrodinec věnoval na zařízení sanatoria pro souchotináře přes \$250,000 a ústav jest veřejný a pro chudé. Léčí se tu čistým vzduchem, správnou životosprávou a spůsoby moderní terapie vůbec. A dobrodinec onen šlechtný, jenž denně svědkem jest blahodárných výsledků práce svědomitých lékařů ústavu není ani v říditelstvu a do správy vlastní nemá co mluvit, aniž má kde jakou desku v ústavě za svůj milodar. Jaká to opravdová dobročinnost! Kolik životů lidských se jí zachrání. Však jako jinde i v tomto přihlíží se pilně k vlastnímu

stavu počátečnímu, k vlastní vnímavosti těch kterých jednotlivců a dle toho se i léčba řídí.

Jakž již minule jsme se zmínili a Honlem doložili, důležitým činitelem při vzniku nemocí a souchotin pak zvláště jest sám člověk, každý jednotlivec a to za různých poměrů i rozdílně. Každý jednotlivec, každé plémě lidské aneb druh živočichů nějakých vůbec nechová se za stejných podmínek při stejné nákaze stejně. Každý totiž vůči té naze není stejně podajným. Proti jistým názakám jsou některá plémě přímo obrněna, jsou nevnímavými. Tato obrněnost může býti vrozená aneb získaná, přestáním nemocí nakažlivých, umělým očkováním, záskrtem a podobně, ale hlavně náležitým otužením těla, jež silnější jsou druhého tak snadno vlivům chorob pak nepodléhá. Již z toho důvodu vidíme jak důležitý tu hraje úkol tělocvik soustavný, jak zvláště na ty slabší a mládež působiti lze. Ano, známe ze zkušenosti, že souchotinářů mezi sokoly poměrně jen málo najdete.

Pravda, proti souchotinám není sice žádný stav a žádný kmen přirozeně nevnímavým, ale známe dnes některé vlivy, které sílu těla lidského zvyšují, a kteréž onen stav, jež jmenujeme nestejnou náchylností k onemocnění přivozují.

A co působí tato vnímavost vůči souchotinám? Vše, co organismus lidský v celku, aneb v některé části seslabuje, aneb porušuje; náchylnost pak tedy se jeví buď celková, aneb částečná. Takovou částečnou náchylností jest slabost plíce vůči naze a tu souchotiny vyskytují se jak víme nejvíce. Plíce naze jsou ovšem nejvíce vysazeny, to jest prachu, vzduchu znečištěného a pod. Vedle toho jsou tu i vlivy některých zaměstnání, jako u kamenníků, brusíků kovů, v továrnách, mlýnech, přádelnách, dílnách a v podkroví všelikých nečistých dílen krejčovských, doutníkářských, škrobáren a jinde, kde nastává poranění sliznic dýchadel prachem, pole k naze se připravuje a mikrob spíše může vniknouti. Vedle toho ovšem jest tu také náchylnost kmene, rodiny, jedince, atd. A proto pravidlo nezvratné jest a bude, že bez bacilla není tuberkulosy a bez náchylnosti také ne.

Kdo by tu mohl úkol náš výchovný v tělocvičnách a na cvičišti vůbec podceňovati? Zda-liž právě takovouto náchylnost k nemoci nemůžeme za v čas přemoci lépe, nežli celé spousty vykonati mohou všelikých lékvarů a látek tak zvaných posilujících. Zvláště pak povážíme-li, že zdravé tělo obyčejně i zdravou mysl chová. Cvičíte-li a sílíte-li jej prospíváte sami sobě a jste-li náchylní k chorobě a naze záhy tak tkanivo těla utužíte, že spíše dovede vzdorovat. Mluvíme tu z vlastní zkušenosti mnohaleté. Ano známe mnohé bratry a sestry, jimž kdykoliv doporučili jsme tělocvik soustavný, že jim prospěl. Záhy přibrali na tuhém svalstvu, naučili se

lépe dýchat a co hlavního povšechná slabost již po několika hodinách cvičebních ustoupila, kdežto dříve chudokrevné dívky, slabé a neduživé soustavným evikem nejen že získaly na váze, ale růměnce záhy ozdobil pobledlou tvář, modrá kola pod očima zmizela a rty nabyly růžové barvy. Pravda při léčbě také nezapoměli jsme životosprávy vůbec.

Stáří má rozhodný vliv na vznik tuberkulózy, aspoň tolik se dnes již ví, že větší úmrtnost jest v roce prvním, pak se úmrtnost menší až do dvacátého roku a tu opět počíná stoupati a dosahuje nejvyššího čísla kol šedesáti let. Jak vidět nejsme jisti před tímto nemilým hostem téměř nikdy. A co zvláštního, že my tak zvané "silnější pohlaví" tuberkulóze daleko více podléháme, nežli pohlaví "slabší". Dojista tak vlivem nejen někdy nezřízeným žitím naším, povoláním, prací atd. Pohlaví tu asi zcela nerozhoduje. Mimo to jsme již pověděli si o přestání nakažlivých nemocí, že činí člověka vnímavějším pro jiné nemocí, tak jest tomu na příklad při tyfu střevním, chřipce, zánětu plíc, kašli křečovém, spále, spalničkách, dále i při úplavici cukrové a rakovině. — Průběhem onemocnění takového jednotlivce se oslabuje a tu jenom může snáze podlehnouti nové nákaze, které jinak by nepodleh. Tu nákaza tuberkulózní se může rozvinouti, aniž bychom se nadáli a zjitřili. Zdravý člověk, utužený člověk ovšem těchto obav míti nemusí. Ten ví, že tajemství věčného mládí sluší hledati ve vzorné životosprávě, kterouž silnou konstituci tělesnou podporuje asi jako těloevik sám. Žít odměřeně, stravovati se prostě po česku, vycházet si často, pokud lze, být stále čilým a činným a pěstovat pravidelně těloevik, toť tajemství, kterým udržíme se, zachováme si svěžest a chorobám mnohým se vyhneme. V dětech našich i kdyby jinak rodiny naše slabé byly mnohé těloevikem a řádnou životosprávou můžeme napravit, ne-li zachránit. A co hlavního doma zachránit. Není vždy třeba posílat nemocného do jiné krajiny, na jiné ovzduší, na jiný vzduch, když i doma čistého vzduchu lze mu popřáti, lepšího ošetření a po případě vyléčení. Jenže při tom vždy na paměti musíme mít, že náchylnost k tuberkulóze podporuje nejvíce líh. Pijanství dlouho prováděné, vedle nočních toulek a hýření má velice zhoubný vliv a účinek na tělo lidské a činí je vnímavým k různým nákazám, zejména ale k tuberkulóze. A tu nedá se ani mysliti, chceme-li opravdu čeliti a potírati tuberkulózu, abychom zároveň nepotírali alkoholismus, čili nestřídmé požívání lihovin, Odtud také proč na místech těchto tak často varovali jsme proti obžerství píšice. Piják stává se zeslábým na těle i duchu, trpí snáze záněty dýchadel, zažívadél a podobně a tu vzniká nákaza snadněji i zůstává lpěti, ochablé tělo nemohou pak vzdorovati spíše podléhá. Také průběh nemocí u pijana jest daleko horší, nežli u člověka střídmého, neboť pijan

čistoty si nehledí, nevyhýbá se nebezpečí zdraví a tělu hrozičímu a nalezaje se v krémách, všelikých místnostech prachem a kouřem prosoycených, výpary prosáklých, nákaze denně vydán jest na pospas a plíce jeho trpí. Jaké tu ostatně i nebezpečí jest v podobných místnostech pro mládež, pro dorost, který náhodou zrodil se v živnosti toho druhu. Tabáku nemůže býti přičítán vliv žádný, na rozšiřování tuberkulózy, ač kouření v mládí a nemírné kouření vůbec není zdraví prospěšné a na srdce vlivu má.

Jest přímo hrozné, jak u mnohých našich lidí zvyky pijácké a omamující účinek nápojů opojných tak si je podmanily, že nechápají ani neuznávají nebezpečí hrozičí jim i potomstvu na zdraví tělesném i duševním. Nejsme žádní prohibičáči, rádi se také pobavíme, ale to co někdy u nás "zábavou" se nazývá jde pod úroveň. Jsou to někdy praprosté pitky, karban a dupandy. A jestli proti takovému zlu píšeme a všemu jinému co na zdraví lidu našeho bez škodných vlivů nezůstává, konáme dojista jen svou povinnost. Bylo by také podivné na jedné straně radit svým k otužování těla a na druhé straně nevšímati si, jak pijanství poškozují životní odvalu a výrobnou sílu lidu tím, že oslabuje zdatnost a vzdornost těla i schopnosti a výkonnost mysle, zavíňuje velikou část chorob nervových, mravní úpadek, zmenšenou schopnost výdělkovou, zvýšenou nemocnost, úmrtnost, tuberkulózu, bídu a nespokojenost — a tím veliké škody na majetku rodin i celých národností i v zemi této, kde mimo to pitomá jest ještě honba za dollarem a zase dollarem.

برى برى

A JEŠTĚ NĚCO

nám schází k tomu, abychom utvořili opravdovou bratrskou organizaci, aby starým harcovníkům se z našeho středu zrovna nechtělo, aby ten, kdo mezi nás jednou zavítá, s radostí opět spěl v náš kruh, aby sokolské jednoty vábily každého přímo kouzlem neodolatelným — aby každý v středu našem zapomínal svízeli a strasti, aby vše v síních sokolských dýšilo upřímnou veselostí, láskou, snášenlivostí.

To jest, co nám dnes ještě schází — někde více, jinde méně—ale nedostatek jeví se všude.

Zmínili jsme se již několikrát o tom, že šířením odborných znalostí mezi cvičiteli vykonali bychom mnoho, učinili bychom velký krok ku předu — ale tím nebylo by vykonáno ještě vše.

Kdybychom po stránce technické dospěli k žádoucímu stupni dokonalosti, mohli bychom říci, že jsme konečně u cíle jako spolky **tělocvičné**—ale jako organizace **sokolské** posud ne. A proto, nežli začneme poukazovati na smetí před domem sousedovým, hled' me dříve zaméstí důkladně před vlastním prahem.

Pokud mezi námi upřímně míněný, veřejně pronesený náhled bude dáván v klatbu, pokud každý pokus o zlepšení bude následovati na místo nějakého důvodu výsměch, pokud slovo kritiky bude s to buditi v prsou našich nesmířitelnou zášť a touhu po odvetě, pokud náhledy jiných bratrů, s nimiž nesouhlasíme, odbývati budeme hrubými poznámkami, jedním slovem, pokud příměst, otevřenost, slušná shovívavost a bratrství upřímné bude u nás jenom na papíře neb na vyvěšených tabulích, po tu dobu nemůžeme právem chlubit se, že snažíme se býti skutečnými organisacemi nejen těloevičnými, ale též ryze sokolskými.

Ale—žel—o těchto věcech vypravujeme sobě až posud jenom v užším kruhu jako ti dobří lidé, kteří rádi krátí si chvíli vzájemným povídáním o tom, co by dělali, kdyby tak najednou našli milion. č.

DALŠÍ JEDNÁNÍ O SLOUČENÍ.

V měsíci červenci meškal v Chicagu br. Emil Hocke, náčelník Spoj. Jednot Děl. Am. Sokolů, jenž ubírá se do Milwaukee jako posluchač běhu evičitelského. (Br. Hocke vstoupí tam do třídy, kde přednáseti se bude pouze o těloeviku školském a těloeviku spolkovém.) Jelikož jmenovaný bratr byl pověřen k tomu, aby zde jednal s ostatními zástupci o možném sloučení sokolských organisací, byla svolána na rychlo schůze v neděli 23. července, v níž o výhodách sloučení bylo dosti živě rokováno.

Po nedostatek místa není nám možno podati o průběhu jednání podrobnou zprávu a obmezíme se na nejdůležitější body. Br. Hocke přednesl smyšlené organisace, kterou zastupoval. Zástupci N. J. S. i župy Fuegner-Tyrš shodovali se ve všech článcích s br. Hockem, až na ten, "aby z počátku k organisaci náležely jednoty jen ryze české." Proti tomu vyslovovali se bři. Košar, Čermák, Zeman a Rajman, dokazující, že cílem naším jest sloučiti veškeré Sokolstvo slovanské v mocný svaz a kdybychom nyní ostatním slovanským organisacím uzavřeli dvéře, že by v budoucnosti podobný svaz stal se nemožností. Organisace Č. Děl. Sokolů vyslovuje se proti vydávání zvláštního věstníku a souhlasí s návrhem, aby sloučení provedeno bylo prozatím jen po stránce technické. Br. Košar od Župy Fuegner-Tyrš objasnil svůj původní návrh; obává se, že pouhá komise technická byla by příliš osamocenou, že by usnesení její nebylo pro členy ostatní závazným a že by nebyla s to provésti, co si byla vytkla. Br. Čermák objasňuje opět svůj návrh a praví, že předně jest hlavně proto pro utvoření společné komise technické, poněvač vidí spíše možnost provedení nežli utvoření jakéhosi svazu. Komise tato, sestávající z předních odborníků, by teprv usnesla se na tom, jakou cestou by bylo nejlépe šířiti odborné vědomo-

sti a sice zdali pomocí cestujících evičitelů, evič. běhu, neb spisů. Kdyby odporučení komise té ústřední výbory schválily, stalo by se usnesení její právě tak závazným, jako kterékoliv jiné usnesení stávajících těles. Po dalším vysvětlení br. Košare, že ústřední výbor Svazu by nikterak nezasahoval do právomoci stávajících organisací, že by prováděl totéž co ona tak zvaná technická komise, ale že by každé usnesení onoho Výboru mělo více platnosti. Na konec pronesli někteří bratři ten náhled, že se návrh br. Košare nelíší valně od návrhu br. Čermáka, ale že rozdíl jest pouze ve jménu. Br. Hocke ohlásil na konec, že výsledek porady oznámí svému ústřednímu výboru a až přijde odpověď, bude svolána opět schůze. Jednáno bylo též o svolání sjezdu, ale všeobecný náhled převládá, že se svoláním jeho nutno vyčkati, až by se ukázalo, zdali by byla naděje na nějaký výsledek. č.

NĚCC O ŠKOLE VEŘEJNÉ.

Vzrůst a vývin jsou přirozené pochody a výsady dětství. Ony se jeví at týkají se Hottentota aneb Američana. Úkolem hlavním školy veřejné jest, aby obě dále se pěstilo. Dobrá škola snaží se seč nejvíce, aby každý žák a začka dosáhl tělesného, mravního a mysle vývinu, podle schopností dítky. Tyto schopnosti tělesného vývinu, vývinu a vzrůstu intelektuálního, mysle, jakož i snah mravních líší se velice. A tu důležitým činitelem jest doba a vlastní pokus.

V dobách dávných tělo považováno bylo za hlavního činitele, který náležitého pěstování si vyžadoval. Před staletími, jako v Persii a ve Spartě, vzdělání znamenalo po nejvíce výevik statečného bojovníka. V Řecku a v Římě výevik vojenský občanstva náležel státu. A vlastní ideál školy mění se s obdobími a zeměmi a s pochopením úkolů a cností občanských.

Pokud doby přítomné se týče a zde u nás v Americe máme jisté základní potřeby, jakž dobře La Febré pral: "Každý hoch musí býti vzdělán do té míry, aby súčasniteli se mohl všeobecné soutěže na vydělání si živobyti, kdežto každá holka musí býti schopnou vésti domácnost, aneb vydělávati si vlastní chléb."

Jsou jisté vlastnosti, které pěstovati musíme v každém jedinci: zdraví, sílu, zdatnost, poctivost, odvahu, vlastenečství, schopnost, aby čísti a psátí dovedl nejen v jazyku svého rodu, ale hlavně ovšem též v jazyku země této a aby uměl počítati. Na těchto základech staví se další požadavky tělesného pěstění, dějin, filosofie jazyku, vědy, etiky a estetiky. Celá soustava školní počínaje opatrovnou až do university přirovnati se dá k pyramidě. Základem jest opatrovna a školka počáteční, pak zvedá se nad ní

škola gramární, škola vyšší, kolej vše končí v jehlane university. Hoch aneb holka, již prošli jen školu veřejnou a to ještě je několik jen tříd, mají základ třeba na němž buduje se jejich příští povolání obchodní a odborné, zejména když dále se učí v žití praktickém, aneb navštěvují školy odborné a sami hodně čtou. Však ať jest tento základ, učení se a školy toho či onoho druhu, mysl a tělo soustavně cvičiti se mají, neboť zdraví a vývin těla vedle uschopnění a utužení mysle v každé třídě mají býti požadavky prvými. Někdy jsme hrdými na ty naše školy veřejné, na skvostné ty práce stavitelské a pěkné budovy, však pěknou má být i každá třída uvnitř. Musí tu být dosti světla a čisté stolky tak upravený, aby světlo padalo na ně s levé strany a od zadu. Světlo se strany severní jest nejlepší. Pravidlem jest, že potřebujeme v průměru tolik světla kolik jest tu prostory čili jednu šestinu ku jedné čtvrtině počtu čtvereční stopy průsvitného skla. V žádné světnici nemá být více padesáti stolků. Každý žák potřebuje patnácte čtverečních stop podlahy a dvě stě kubických stop prostory vzduchové. Pro 48 žáků máme míti světnici 30 při 25 a 13 stop vysokou.

V každé škole má být tělocvična, aneb aspoň veliká místnost pro hry. Vedle tělocvičny má být dostatečný počet sprch a možno-li koupelny, aneb místo ku plování. Každé dítě má se naučiti plovat. V každé světnici má býti dosti prostředků ventilacních, pouhé provětrávání okny nestačí. Teplota ve světnici nesmí býti přílišná, něco přes 60° F. Jenže mnohé dívky jsou tak schoulostivělé přetočením domovů, že sotva by bez nastuzení dovedly v místnosti školní vysedět za nižší teploty, proto 68 stupňů pro malé a 64 stupně pro větší lze zavést. Záchranné žebříky pro případ ohně buď teč na všech větších školních budovách a cvičení žactva pro také případy k zachování potřebného klidu dějtež se jednou týdně. V ústavech, kde žactvo i bydlí, nechť ložnice jeho vysazeny jsou stále slunečním paprskům a na čistý vzduch ať pilně se dbá. Škola postavená na místě vyvýšeném a zdravém, majíc kol kolem hřiště s pěknou vyhlídkou, musí být ozdobou svému okolí. Každý žák mějž pak uvnitř svou vlastní skříňku, uzavřenou, do které věci by si ukládal, jako šaty, čepice, klobouky atd. Tím mnohé nákaze, kožním chorobám a p. se předejde.

Bylo nad veškeru pochybnost zjištěno, že dívky zdravé a čilé v učení nejlépe prospívaly, přímo bez námahy. Zvláštními měřeními podniknutými ve větších městech na školách zjistila se nápadná příbuznost ve vzrůstu těla a mysle. Ostatně pohyb a čilost jeví se již v přirozeném pudu každého dítky bez rozdílu, vidíte tak sotva, že leze, již snaží si hrát a všelijak pohybovat, cvičie mimoděk každý svůj sval v těle a nervy, jež svaly tyto řídí. Hry již v do-

bách dávných byly vlastně evičením těla i divochům, a hle, v době nynější pohlíží se na hru, jako na chování se dětinské, jakoby bylo neslušným ve větším městě také trochu se tužiti. Pak divíme se nesouměrnému vývinu těla mnohých a zakrnutí, náchylnosti ku všelikým nemocem, mnohé křivici a p.

Nedocenění všestranné tělesné výchovy národa a významu její jen na školách našich veřejných dojíti může změny. Tělocvik soustavný proto všude státi by se měl částí osnovy vyučovací. Nejedná se tu pouze jen o sesílení svalu, ale zmohutnění jeho a utužení. Žactvo, jež cvičí a navzájem zápolí, dovede spíše myslet, rychleji myslet, neboť zmohutněním těla také zvýšení duševní sebedůvěry, pohotovosti, samostatnosti i ukázněnosti se jeví. Pravda školní tělocvik musí přihlížeti ku vzrůstu tělesnému žactva a ku zvláštnímu vlivu života školního i prováděti se má pokud lze co nejvíce na volném prostranství, venku a co hlavního volně. Již samo cvičení pochodů, v běhu, koupání a plování a různé hry mnoho mohou vykonati dobrého, kdežto cvičení na nářadí zručnost vyvine. Učitel ovšem musí žactvo své znáti a dle toho vlastní pořad a rozvrh učiniti v tom vědomí, že hodina tělocviku věnovaná jest také práci, ba co díme velice důležitým aktem, kde mozek ehtě nechtě napíná se, nervy pilně jsou činny a krev lépe tělem obíhá, zbavujíc je různých látek škodných a odpadků. Když pak dítky učíme vedle toho řádné živctosprávě, povíme jim ob čas lecos ze zdravotnictví, varujeme je před vlivy škodlivými a snažíme se jim vysvětliti co nejvíce z fyziologie vlastního jich těla, pokud se dá ovšem, naučíme je jak jísti, co jísti, jak pracovati a jak odpočívati, pak vykonali jsme pro ně více, nežli celou spoustou na zpaměť naučených formulek a jiných věcí, jež obyčejně se odpapouškují, aby záhy hned se zapoměly, nemajíce pro praktický život žádné ceny. A vidíte, zdraví, to zdraví, nejdražší poklad, jim zachováte.

“CHOĎTE ZPŘÍMA!”

Nejednou byli jsme očitými svědky toho (a to nejenom v našich tělocvičnách českých), kterak evičitel neustával napomínati žáky neb žákyně, aby při cvičení pořadovém chodili zpříma, aby neskláněli hlavy — a žáci, uslyševe upozornění to, ihned hlavy své vztýčili a po několik minut zachovali nařízení evičitelovo. Za malou chvíli však byl evičitel nucen volání své opakovati — což v malých přestávkách činiti musil až do skončení cvičení.

Jest všeobecně známo, že žáci přináší s do tělocvičny špatné držení těla z domova — v čemž později jsou značně utvrzeni školou. Kdo bedlivě všimá si školní mládeže, ten ví, že 90 procent nejenom dívek, ale i chlapečů chodí s rameny ku předu skloněnými, prsy vpadlými — a jelikož se všeobecně má za to, že

tělocvična má tuto vadu napravit, nepostačuje evičitel, vědom si své povinnosti, svěřence své stále upomínati, aby "chodili zpřímá".

Ale veškeré napomínání evičitelovo jest málo platné. Žáci uposlechnou na chvíli, později však, jakmile oetnou se z dohledu evičitele, oddají se pohodlně svému zvyku a chodí jako dříve.

"Jest to zvláštní", stěžuje si pak evičitel, "pořád je napomínám — stále na ně křičím, a není to pranic platno."

A br. evičitel má pravdu — napomínání nie nespomáhá. Jsou-li skupiny svalstva, které určeny jsou k tomu, udržovati kostru v přímé poloze, slaby, zanedbány, vyžaduje to velkou námahu, tělo "rovně nésti" a jakmile přestane napomínání, klesá hrud' děcka, klesá hlava, klesají ramena.

Co tu činiti?

Voliti eviky takové, jimiž ony skupiny svalstva, o nichž učiněna byla zmínka, vydatně sílí. Budeme-li ve cvičebních hodinách voliti eviky takové, které přímo působí na sílení svalstva udržující hlavu a celý trup vůbec vzpřímeny, nebude pak třeba velkého napomínání. Dítka správně cvičené nebude kloniti pak hlavu ku předu i kdyby chtělo — poněvač sesílený, pružný sval mu v tom překáží. A podaří-li se evičiteli jen to, aby žáci při chůzi nosili hlavu hrdě vztýčenou, prokázal již tím budoucím občanům velké dobrodiní — neboť již pouhé přímé držení hlavy má též vliv na vývoj hrudníku, a to jest pro žáka tělocvičné školy mnohem důležitější, nežli kdyby se naučil všelijakým "kumštům", které později postavu jeho spíše znetvoří, nežli ušlechťí, jak vidíme často na těch, kdož pouze na jistém oblíbeném nářadí cvičení pěstují. ě.

PROČ ZKOUŠCE TĚ SE VYHÝBÁME.

Při Turnfestu německo-amerických turnerů měli jsme příležitost pozorovati některé nepěkné obrázky, s jakými shledáváme se i při závodech našich. Cvičením na nářadí unavený borec musil spěchat na dráhu závodní, aby vykonal svůj povinný 100 yardový běh, neb skok daleký, kteréžto výkony čítány jsou k cvičení na nářadí — anebo naopak během neb skoky znavený evičenee vracel se k nářadí, aby zde další zápas postoupil. Při větším počtu závodníků nelze cvičení upravit tak, aby všichni byli stále stejně zaměstnáni — a tu se stává, že jedni cvičí do úpadu a druzí musí dlouhým čekáním čas mařiti a druhý den zase ztracený čas nahrazovati. Pořadatelstvo dopouští se tak nespravedlnosti i na borech samých, neboť nelze od žádného očekávati dokonalý výkon na nářadí, kdo byl právě závodil ve skocích neb běhu — a přímo nelidské jest, hnáti ho po těžkém vysilujícím cvičení na nářadí k běhu neb skokům.

Jak bychom tomu odpomohli?

Jedinou cestou jest, rozdělit závody na dvě části — závody na nářadích — a závody atletické. Kdyby první den věnován byl výhradně nářadí, byli bychom s ním hotovi snadno, neboť by nebylo zbytečně zmařeného času — a druhý den ať věnován jest závodům atletickým. A mohou-li americké kluby při velkém počtu závodníků být hotovy za půl dne, mohli bychom my odbýti vše za tutéž dobu.

Tím bychom získali, že závody naše by byly mnohem jednodušší, počtářům by usnadněna byla práce, ubylo by sporu o to, čítá-li se za atletické výkony mnoho nebo málo a při tom největším počtu závodníků by závody nemusily trvati déle nežli dva dny.

Když pisatel před lety návrh ve smyslu tomto podal, bylo namítáno, že by to mělo za následek jednostrannost cvičení — o čem nás ale podnes nikdo nepřesvědčil. Cvičení na nářadí účastniti by se mohl jen ten sokol, který účastní se všech cvičení atletických — ať již vyniká v nich neb ne — a naopak, cvičení atletických účastniti by se mohl zase jen ten, kdo bral podílu při cvičení na nářadí. Tím bychom předešli jednostrannosti a zamezili bychom pěstování různých specialit. Ceny družstev byly by pouze pro cvičení na nářadí, a jednotliví přeborníky závodu druhého. — Přimlouvali jsme se čeních atletických odměňování by byli pouze jednotlivci a známkování by byli dle vzoru při závodech amerických a sice: první vítěz na tom neb onom 5 bodů, druhý 3, třetí 1. Tak jako máme první přeborníky na všem nářadí, mohli bychom míti první přeborníky závodu druhého. — Přimlouvali jsme se své doby za to, bychom aspoň jedny závody uspořádali dle tohoto vzoru, bychom seznali, jak se osvědčí — byli jsme ochotni doznati svůj omyl, kdyby zkouška nedopadla k všeobecné spokojenosti — ale my se ani k té zkoušce nemohli odhodlat.

Proč se té zkoušce vyhýbáme, když víme, že bychom nemohli ničeho ztratiti a že bychom na zkušenosti mohli jen získati, nedovedeme si nikterak vysvětliti. ě.

STÁŘÍ RODIČŮ A KARAKTER DĚTÍ.

"Stáří rodičů má rozhodný vliv na charakter děcka", to jest nová theorie, která učeným společnostem dala opět hojnost nové látky k učeným úvahám. "Jest statisticky nade vši pochybnost dokázáno", tak vyzněl učený hlas ze síní chicagské university, "že děti rodičů věku pokročilého byly duševně vyspělejšími, že pouze z takových dětí, které přišly na svět když rodiče měli již půl století života za sebou, stávali se velcí myslitelé, moralisté, filozofové, filantropové — a neuprosná statistika prý nás též učí, že lidé, kteří zmírali ve vězeních neb

chudobincích, kteří obývali nejchudší a nejzpuštěnější čtvrtě velkých měst, pocházeli z rodičů věkem dosud nedospělých". "Pohlédneme jen na vynikající muže naší republiky", praví učený profesor dále, "a nalezneme nová potvrzení naší theorie. Všichni spatřili světlo světa, když rodiče jejich již dávno byli překročili Rubikon mládí — Abraham Lincoln se narodil, když otec a matka jeho byli již dědečkem a babičkou. Z toho přijíti musíme k tomu nevyhnutelnému závěrku, že dospěli bychom záhy k rozluštění společenských problémů, kdyby sňatky uzavírány byly ve věku pozdějším nežli jak se posud děje, poněvač lidstvo učinilo by tak rázem obrovský krok ku svému zdokonalení. Žádnému muži nemělo by býti dovoleno vstoupiti v sňatek pokud nepřekročil nejméně 25. rok svého věku a dívka neměla by se nikdy vdávati pokud nepřekročila rok 20tý — ač nejlepší věk k uzavření sňatku u muže jest 30. rok, u ženy 28. Kdybychom měli zákony, zapovídající ženám vstupovati v manželský stav pod 25 rokem, chudoba, zločiny, špatné vlastnosti by ze společnosti lidské byly v druhé generaci vymýšeny. Theorii tuto potvrzuje též zákon dědičnosti; jsou-li rodiče duševně i tělesně vyspělými, zplodí též děti dokonalejší — zplodí-li dítě lidé věku útlého, kdy zmitání jsou posud vášněmi, kdy nemají síly vášním meze klásti, poněvač postrádají moenou pomůcku, jakým jest rozum staršího člověka, zplodí též děti, které stávají se hříčkami svých vášní."

"Dle mého pozorování a zkoumání má věk rodičů rozhodný vliv na budoucnost dětí a možno s překvapující určitostí předpověděti dětem jejich budoucí dráhu. Děti, pocházející z manželství, kde otec čítá již 50 neb více roků, mají přirozené náklonnosti k filosofii; děti, jejichž otec čítal mezi 40. a 50. rokem, mají velké náklonnosti k státnictví, kdežto děti otců v stáří mezi 30. a 40. rokem jeví veliké vlohy k umění výtvarnému, poesii, literatuře, hudbě; dítky rodičů čítajících méně než 30 roků, bývají výbojně, a chovají zárodky náklonnosti k militarismu. Jak s hora pověděno, otec překročivší 50 rok, dospěl vrchole duševního vývoje a svých zkušeností. Pohlíží na svět zrakem filosofa, stává se tolerantnějším, více rozvažuje — a jest tudíž zcela přirozeno, že tyto duševní vlastnosti jeho děděny jsou dědkem, jemuž otec ve věku tom byl život dal. Stáří rodičů má ale nejenom nepopíratelný vliv na jejich stav duševní, ale i stav tělesný", dodává profesor. "Svémi dlouholetými genealogickými studiiemi přišel jsem k poznání, že v rodině, kde narodili se čtyři synové a všichni zemřeli přirozenou smrtí, prvorozený dosáhl pouze 61. roku, druhý přiblížil se k 69. roku, třetí 70. a čtvrtý zemřel až po 71. roce. Děcko mladých rodičů spíše předrží věk dětství — ale dítě rodičů starších, jakmile dospěje, má pak zase větší naděj na delší život, nežli první. Uzavírání sňatků

v útlém věku má zhoubný vliv na pokolení lidské, neboť z manželství takových rodí se děti duševně i tělesně nedokonalé!"

STEZKOU ČLOVĚKA.

Napsal Maxim Gorkij v "Cosmopolitan".

Autorizovaný překlad.*)

I.

Když můj duch poklesá a mysl má jeví se znavenou, když Paměť vyvolává si veškeré ty stíny minulosti a jejich chladný dech, div srdce mé nezledovatí, když neklidná Myšlenka vysílá své chladné světlo na trudný ten zmatek přítomnosti a bezmocně kolísá nad jedním a týmž místem, aniž by byla s to vznésti se výš a více a v před dál a dál — v těch hodinách únavy připomínám si a před oko své předvádím majestátní, vznešenou postavu člověka.

Člověk! A v myšlénkách svých zdá se, že vlastním u nitru mém zářně se jeví slunce: a tam, hle, v jasu nebes, on kráčí, ubírá se, stále spěje v před, stále výš a stále dál: skvostný a starostlivý, nevyzkoumatelný, nevystižený člověk na cestě své!

Zřím jeho hrdé čelo, zářící oči jiskřící světlem nebojácné, celý svět přesvědčující Myšlenky, té mohutné moci, která ve nestřežené chvíli tvoří bohy, a zbavuje jich trůnů i sesazuje je v hodinách bdělosti.

Ztracen v jednotvárnosti kosmické pouště, sám na kusu země, jež zmitána jest s nezměrnou rychlostí neznámými hlubinami prostoru, trápen stále svou hádankou: "Proč tu vlastně jsem?", on kráčí směle, ubírá se v před, stále nahoru a dolů, odhodlán k vystižení všech záhad nebes a zemi.

A co takto ubírá se cestou svou, co kráčí opuštěný, se vzdorem na čele, staví si střízlivou Vědu na základě zkušeností svých a utrpení a vlastní krvi napájí tu zem po které kráčí — a tak vzniká Poesie trvanlivé kvítí; jeho vzdorovitá mysl vzpouzí se, ba vzkřikne v dobách těžkých, utrpení a hned zas rozveselí se v lahodných tónech přímo zázračné hudby. Krok za krokem, výše a výše usiluje a se namáhá, rozšiřuje světlo pravdy, a snaže se učiniti život bohatším a šlechetnějším: jest vedoucí hvězdou země své.

A tam daleko nad hlavami života, nad veškerými davy, leží stezka jeho; tam jedině za pomoci Přírody a nesčetných její záhad, vyzbrojen Rozumem, stále v před se dere. Nyní rychlé a hbité jako blešku švih, teď klidné, aneb smělé a ostré jako nůž, jsou jeho myšlenky.

Spousta chyb, jeho vlastní to stvoření, tlačí jej, uchvacují hrdé jeho srdce, trhají mu mozek, přivodí

*) International Magazine Co., N. Y., Copyright 1905.

i bledost, znak to hanby, ve tvář jeho vlastní a nabádají jej — aby je zničil.

Jen stoupej, v před a zase táhni v před: s úlisnou Marnivostí žebronicí, jako ten nerozumný žebrák, o svou almužnu spolu s všelikými těmi přívažky svými, viz jak dere to srdce jeho, ssajíc teplou jeho krev; s celými davy nepěkných encstí a divou vášní, jež nitrem jeho zmítá, zápasí, řve, dere se a snaží přemoci mysl, přemoci tu dobrou vůli jeho.

Jen stoupej, v před a zase táhni dál; přes tisíce Života nepatrné nesnáze, přes všechny ty každodenní bahna hmyzu plná.

Jdi, jdi, jdi: jako to slunce, jež obklíčeno jest davem souběžnic, dítek to vlastního tvého smýšlení.

Hle, a tu jest vždy hladová Láska po boku jeho; tu jest kulhavé Přátelství, s námahou v zadu belhající; také unavená Naděje, kráčející před ním vedle zběsilé Návisti, rachotící řetězy, jež Trpělivost vložila jí na rámě. Pak jest tu černooká Víra, vzhlížející ve tvář jeho nespokojenou, stále připravena, aby jej sevřela v klidnou náruč svou.

Oděny v hadry a cáry starých věr, prohnílé jedem Pověry, hromadí se za Myšlénkou, reptající a smlouvající a hádající se o její nadvládu a opanování. Neboť nemohou jí přemoci, jako havran nemůže přemoci orla. A jen zřídka kdy mohou srovnati hlasu svého s hlasem Myšlénky a uvésti vše v ladný a mocný sbor.

Zde také jest člověka věčný druh — klidná Smrt: ve vždy připravena zlíbatí bušící srdce jeho, jež po smrti mizí a za své běře.

A ve své nesmrtelné družině člověk zná ty družky všechny ba jednu zná ještě více — Zlost.

Okřídlená stvůra jest to, mocná a hbitá jako vichor; a jako vichor řádí kolem Myšlénky, snažíc se, aby strhla ji do divého víru.

Ano, on všechny je zná: slabé, nedokonalé, všeliké stvůry jeho vlastní mysle jakž jsou.

A jen myšlénka jest člověka přítelem, a k ní také lpí, neboť její to jest jas, který ozářuje mu cestu a na ní svítí, proniká života záhady, tajemství Přírody, a luští temný zmatek u vlastním jeho srdci vzniklý.

Volnou a upřímnou jest přítelkyní, a nic neunikne jejímu hledu.

Ona zná Lásky mrzké a lstivé kejkle, její křivé, nešlechtné lákové cesty se znamením chlípnosti na čele. Na tváři Naděje čte málomoc a bojácnost, a za Nadějí spatřuje její soukojenku Podvod: klamný, pochybený Podvod, plný sladkých slov, vždy hotov šáliti člověka a upokojiti jej — pouhou lží. V teplém srdci Přátelství, Myšlénka pociťuje tu vypočítanou opatrnost, i vycítí drsnou, planou zvědavost, shnilé vředy závisti se všemi těmi zárodky nesváru a neštěstí.

Svrchovaná Myšlénka zná také skrytou moc černé Závisti. Ano, ona zná Závist, která jakmile se rozpoutá ráda by zničila vše na světě ba ani nešetřila by jemných výstřelků Spravedlnosti.

Ve Víře, Myšlénka objeví snahu zotročiti city člověka, bažení po neobmezené nadvládě. Myšlénka odhaluje ve Vyznání ty skryté pazoury fanatismu, bezmocnost jeho nemotorných křídel, a slepotu jeho prázdných očí.

Myšlénka, svrchovaná Myšlénka, jejíž obdivuhodnou mocí, divoch stal se člověkem, vlivem jejím, Vědy, filosofie a bohové se tvořili — nesmrtelná, volná Myšlénka nenávidí Smrt, a vede válku s touto neplodnou a často zlomyslnou mocí.

Rovnáť k hadráři Myšlénka Smrt — neboť bezohledný hadrář, který odpadky hledá na smetištích také často bez výběru a s klamem hromadí ve prohníly svůj vak i to dobré a čerstvé.

Shnilá rozkladem, zahalená v hrůzu nepopsatelnou jako v plášť, netrpěliva, beztvárna, klidná Smrt stojí jako tmavá a hrozná záhada před člověkem, a Myšlénka žárlivě ji zkoumá, šíleně a u vzdoru, jako slunce tvořivé a hrdě vědoma si sama své nesmrtelnosti.

Tak ubírá se člověk cestou svou, trudnou Tmou záhadami Přírody, stále pokračuje, jde výš a zase výš.

Dokončení příště.

SLOVANÉ V ŠIK!!

Čím slova jsou, byť sebe krásnější,
když skutky naše svědčí proti nám,
čím dobrá vůle předních vlasteneů,
když práci jejich maří bídný chám;
co platna svoboda, již máme zde,
když pokrytectví strhá její břeh,
co platna hesla, spolky, slavnosti,
bez upřímné aj lásky bratří všech?

Co platny služby, které konalo
Slovanstvo světu, odvěkky když hřích
ta rozervanost vnitřní vymstila
se vždycky nejvíce na nás samotných;
co platny školy, básně, přednášky,
když na trůn z peněz posadíme lež,
co přírodní je síla platna Ti,
když zmaří se dřív než ji rozvineš?

Nás dosti jest a obrodíme svět,
jen vůli mějme, zdravý tvoříme šik,
kdo mužem, záhy oblíbí si čin
a ohled zjištný nezná ani vzlyk —
Slované v šik!! Na půdě sokolské
se seřad' me po boku druhu druh,
pověru pryč a pravdu na svůj štít —
a nerozborným bude slávský kruh.

Jos. J. Hájek.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pořadatelé:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa
Části přírodovědecké, zdravotní, atd.
JOSEF ČERMÁK, 1562 W. 16th St., Chicago, Ill. Části těl. povšechné
A. HALLER, 819 So. Ashland Av., Chicago, Ill. Části technické

Editors:

Veškeré dopisy pro "Sokola Amerického" buďtež zaslány hlavnímu pořadateli:
Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

SUBSCRIPTION - - - - - 75 cents per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sdílí tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatelové zvláštní.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednatel Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Přispěvky a dopisy do listu články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají děle, nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se sokol sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nově odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sborů výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL

ZÁVODY ŽUPY SEVERO-VÝCHODNÍ.

Pochmurný den vznášel se nad městem Detroit v neděli ráno, dne 2. července, kdy lod' "City of Cleveland", vjížděla majestátně z jezera Erie do průlivu, jež spojuje Old Erie s jezerem St. Clair a mezi nimiž leží naše sousední město Detroit, cíl to cesty Čechů clevelandských ku závodům, které Župa Střední pořádala ve dnech 2., 3., 4. a 5. července pod protektorátem Nár. Jed. Sokolské. Sotva že lod' vjela do průlivu, již nastal šum a každý se tlačí na před'. Některý, aby pohlédl na rozkošnou krajinu, na březích po obou stranách. Stejná zeleň krásí obě strany. Místní sady, úhledné farmářské obydlí a rozkošné letohrádky jsou tu v ladné směsici. Druzí hledí v dál, kde se v mlze oběvuují továrny a sklady. Na jedné straně se nám již jeví město Detroit, které patří k nejobohodnějšímu a zároveň k nejkrásnějšímu městům Unie, kdežto na druhé straně je město Windsor, přístavní město Kanady.

Co takto na obě strany s rozdílnými city pohlížíš, blíží se rychle lod', vedená hledem kapitána, jenž si tohoto všeho nevšímá, proň to všední, proto asi hledí jen k určitému bodu, kamž se též oko tvé obrací. Na přístavišti vidíš lid se hemžiti a záhy již jsou šátky a ruce ve výšce, což i ty s radostí nápodobíš, dobře věda co znamená. Za chvíli slyšíš naše "Na zdar!" a netrvá vteřinu, již prvních pravicí stisknutí následuje vedle objímání, ba i leckdes s červených úst polibky se svezly. Však dosti již, hlas našeho Fryše slyšeti k nastoupení. Za malou chvíli jak jest u sokolů zvykem, vše uspořádáno. Zavazadla jsou opatřena, naše sestry so-

kolky i hosté vzaty pod ochranu a již průvod spořádaný župním vrchním náčelníkem, pohybuje se do středu ještě tichého města. Průvod uspořádan následovně: Trubači a bubeneři Sokola Čech z Clevelandu, Sokol Čech, Sokol Cleveland, Sokol Podlipný a Sokol Budivoj. Byli zde tedy zastoupeny pouze čtyry jednoty ze šesti v střední župě sokolské. Česko-Zábavní ačkoliv mnoho sokolů a návštěvníků jejich bylo přítomno — borec zastoupen nebyl, též tak Sokol Lorain. Pochodem — pochod! a již hlahol trubek a víření bubnů rozléhalo se tichými ulicemi a zajisté mnohého vyburcovalo z příjemného spánku, čemuž ostatně nasvědčovaly udivené postavy v oknech. Zdáli se všichni mile překvapeni našim průvodem, rázným krokem a hrdými postavami našich junáků. O tom ostatně svědčily pozdravy mnohé s oken odesýlané.

Rozjařenou myslí naši snad i tam nahoře se rozmyslili, neboť pomalu počalo se jasniti a my za krátkého pochodu a v krásné již ráno, oetli se před vyzdobenou síní Sokola Budivoj, kde již zástupy Čechů detroitských nás očekávaly. Za rázného kroku a volání "Na zdar!" vstoupili jsme do dvorany, kde po přivítání sokola Hradeckého zasedli jsme k připraveným tabulím. Obsluhovaly spanilé sestry sokolky detroitské. Mezi tím dorazili i naše sokolky a hosté, již zasedli společně s námi, a že každému chutnalo, nemusí se zajisté zvlášť povídat. Po posilnění nastalo rozvádění přibylých na místa. Napřed bylo ubytování boreů a závodnic, pak souců sokolů a hostů. Výbor ubytovací měl ovšem plné ruce práce. Bylo nás jen na dvě stě. Mnozí bručeli, ale neoprávněně, neboť později měli ještě místa dost a dost. Moje maličkost s Vojtou a Pepíkem Charvátovic a Ondřejem Zikovic, byla vzata v ochranu bratrem Fryšem, k jehož táboru na západní straně jsme dorazili k polednímu a hle, tu již zase na stole a příjemná hospodyňka, manželka našeho hostitele nutí ku zasednutí. "Co myslíte," povídám sousedu Vojtovi, "že jsme přijeli závodit v jídle?" "Ale mlč," odpovídá on, "když to již uvařili, tedy to snímo" — a bylo to.

Čas rychle utíká u dobré tabule a v dobré společnosti a tak záhy byly dvě hodiny, na kterou dobu svolána schůze souců, kteří se v čas dostavili. Druhým také bratr Fryš nenechal dlouho zahálet, neboť již se vypravovali na cestu k zápasu ve plavání, odbývaném na Belle Island. Soucové pak připravili veškeré potřeby k vlastním závodům, což trvalo hezky dlouho přes šest hodin.

Po večeri a malém odpočinku již zase jsme se ubírali na druhou stranu do místnosti Budivoj, kde byl pořádán banket na počtu přibylých. Slavnostní řeč měl náčelník Fryš, jež vítal přítomné k zahájení zápolů sokolských, vysvětlil účel oněch sejiti v bratrském tužení se a zmínil se též o přátelském styku Clevelandu s Detroit i vyzval k další práci společné. Řeč jeho byla nadšeně přijata, jakož i následujícího řečníka, sokola Hradeckého a jiných. Po vyčerpání pořadu, jež sestával ze solových výstupů a hudebních přednesů, zasedlo se k hojně obtěžkaným stolům. "Už zase?" pravím sousedu Vojtovi. "Mlč a jez", povídá on a já jedl a závodil. K chvále výboru, že nedovolil na nátlak několika nějakou si skočit a tak ještě hodně scházelo do dvanácti, když místnost vyprázdněna a každý se ubíral na odpočinek, by spánkem posilněn, který leckterý po minulé noci na lodi, potřeboval, na druhý den osvěžený, vstal ku pravému dni, k němuž jsme se zde shromáždili, totiž ku závodům našeho junáctva, jež chtělo dokázatí co síla a česká paže zmůže.

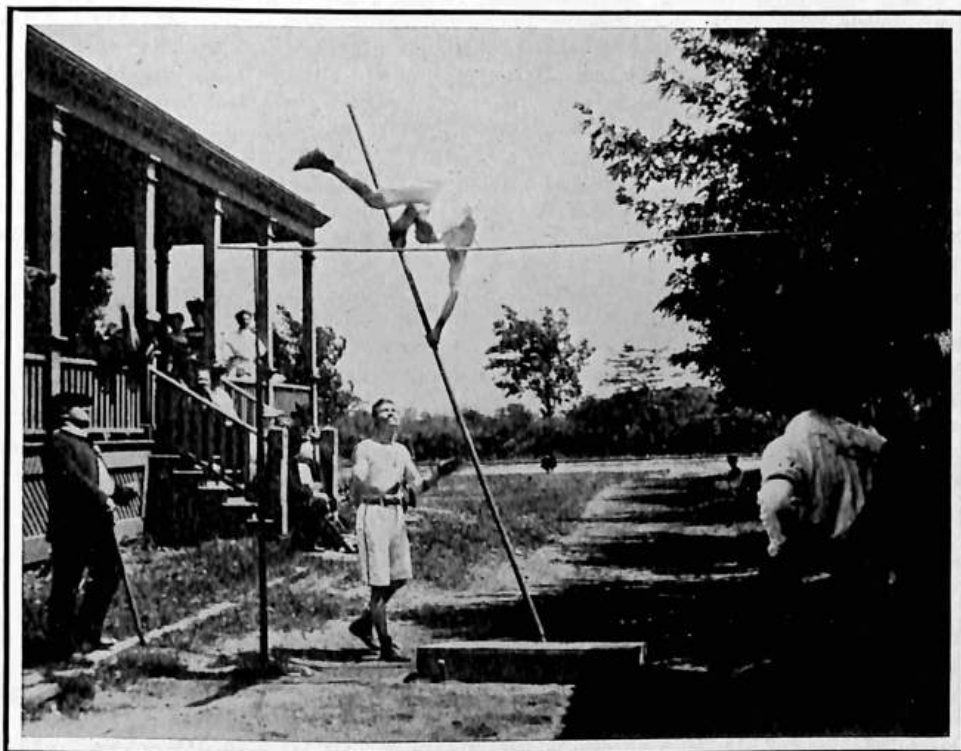
V pondělí, dne 3. července již záhy z rána scházeli se borei v místnostech Sokola Podlipný a Budivoj, odkud nastoupili cestu k závodišti, které bylo po značném úsilí a namáhání získáno. Bylo místo Detroit Athletic Klubu nejlepší jaké ještě bylo pro závody získáno, ovšem bylo štěstí, že počasí dovolovalo evičiti venku. Místnost tato nalézá se na Woodward ave. mezi bohatými detroitskými a není divu, že naše shromáždění v této místnosti je jaksi překvapovalo.

Na závodisti bylo vše rychle uspořádáno, takže o osmé hodině již naši hoši byli v práci. Bratr Fryš s pomocí moji malíčosti, dohlížel všude, tak že šlo vše jak se říká, jako když namaže a málo bylo chvil kdy by neměl byl někdo co dělat. Jedno však naše zařízení by mělo se uvážiti a to důkladně. Sokol Eda Votýpka, jeden z našich nejlepších závodníků si den před závodem na náradí, v závodě ve plování poranil ruku, tak že se stal k závodům na náradí neschopným. Stanovy praví, že každý závodník musí závoditi na veškerém náradí, pak-li chce závoditi v závodech mimořádných. Sokol Votýpka mohl se účastnit všech skoků, běhu a podobného, avšak aby nebyl odmrštěn, musel aspoň vylézt na náradí

pokračováno dále. Zároveň zde odbyty zkoušky na veřejné cvičení, což se vše protáhlo do pozdní hodiny a sokolové se ubírali k domovům, aby si odpočinuli. Na druhý den se závody měly dodělati v Shooting parku.

Jest záhodno se též zmíniti, že veškeré tamní anglické časopisy i německé pochvalně se zmínily o závodech. Anglické časopisy dávaly nás za příklad detroitským vyšším školám, pravíce, že sice nejsme žádní profesionální atleti, ale obyčejní řemeslníci, kteří si hledí vypěstovat svá těla, a že zároveň svými výkony ne jenom, že se rovnáme, ale předčíme atleti a co se týče pořádku při našem se sejití, to že se s námi nemohou přirovnati.

Fot. br. M. J. Krejzl, Cleveland, O.

Skok o tyči při závodech Župy Severo-východní v Detroit, 4. července 1905.

a seskočiti, což ovšem na diváka, který nezná našich pravidel, mělo dojista divný dojem a sokolu Votýpkovi, který jest jeden z nejlepších závodníků, to bylo krušné, kde takřka pro posměch měl býti na náradí, na němž kdyby jen byl mohl tak rád by ukázal svoji sílu. Zajisté, že příští sjezd učiní opatření pro také případy.

Všude vládla bratrská nálada a vše šlo přesně. Každý konal svoji povinnost, což překvapovalo nejvíce dva německé učitele tělocviku, kteří závody navštívili. Byl to z Clevelandu Dr. Fischer, evičitel sboru "Vorwards" a učitel tělocviku na Lincoln vyšší škole a detroitský evičitel Sigrist, učitel německých turnerů a též učitel na dvou vyšších školách. Pisatel tohoto znal je oba a tak stalo se, že stále tázán byl jimi o vysvětlení toho neb onoho. Divili se, že jsme s naším zařízením tak daleko. Závody šly hladce celý den, ovšem s poledním odpočinkem a závodníci neskrbli-li pochvalou oběda u sokola Stejskala, obzvláště ti, kteří obědvali při závodech v St. Louisu. K večeru závody překazil dešť, avšak to bylo hned nahrazeno a sokolové rychle odnesli náradí do prostranné tělocvičny klubu a tu bylo

Večer v pondělí dávaly sokolky Sokola Podlipný dýchánek pro hosty. To ubralo jeden večer trubačům a bubeníkům Sokola Čech a jejich indianským produkcím, neboť měli v Sokolovně tábory. Ovšem že si to následující večer vynahradili. Inu, bouřlivé mládí. A pak ta mluva, ta mluva podle toho!

V úterý 4. července. Ještě ani slunce neobjevilo se na obzoru a již bylo vše na nohou. Jedni snad proto, že rámus, jimž prý se oslavuje neodvislost Spojených Států, jim nedal spáti, druzí nemohouce dočkati se výsledku závodů, a třetí majíce ve zvyku časné vstávati, aby užili ranního čerstvého vzduchu.

Byl jsem mezi prvními vzhůru, avšak prací jsem byl zdržen, takže při vypravení naši borci již dávno byli na cestě ku vzdálenému parku, kde se dodělaly závody a kde se též odbývalo veřejné cvičení. Škoda, že není v Detroit bližšího místa pro podobné tábory, neboť vzdáleností touto bylo ztraceno mnoho času, avšak bdělostí sok. náčelníka bylo opět mnoho času získáno.

Po dlouhé jízdě až k hranicím města a pochodu asi přes pět mil přišel jsem právě v čas, kdy naši clevelandští sokolici přelétali ve skoku o tyči za ohromného jásotu již hodně hostí přítomných, a že naši hoši jsou ve skocích chlapíci, to jest již známo. Nechtěli dlouho povolit, znajíce heslo: Přeskoč, přelom, doskoč, ale nepodlez, že však přes deset stop ještě žádný jiný na závodisti neskočil, tedy přestali na oné výši deseti stop, až prý to jiní skočí, že půjdou výš.

Závody chýlily se ke konci, a to za ohromné návštěvy obecenstva, a sotva že byly dokončeny, již se nastupovalo k veřejnému cvičení. Zajímavé, čeho by si měli pořadatelé příštích závodů povšimnouti, bylo, že br. náčelník oznámil, který borec nebude přítomen veřejnému, že ztrácí pět bodů. Toto ustanovení platilo i v minulých závodech, ale nebylo ho dbáno. Měli jste vidět, jak některý omeškal-li se, pospíchal na své místo, aby neztratil co pracně před tím si vydobyl. Po tomto cvičení nastoupily sokolky ku kroužení kůželi. Cvičení vážlo, neboť dochvilnost, nejkrásnější při takém cvičení, zde nebyla, ovšem celkově bylo obecenstvem dobře přijato. Na to nastoupila detroitská drotovina. Bylo jí málo, avšak drželi se. Kdož by neměl radost z těch našich capartů, kteří svým vystoupením někdy nahradí, co většik pokazí. Za velké pochvaly odcházela tato naše naděje, a již se objevily sokolky Sokola Čech s kopími, cvičíce na způsob polských sokolů při čtvrtém sletu v Praze. Kopí měly ozdobená českými praporcei. Již samo vystoupení vyvolalo bouři potlesku, jako každý jejich výkon. Provedly napřed malebný rej a přešly ku cvičení kopím a skupinám. Po zdařeném tomto oddílu vystoupili sokolové a sokolky Sokola Cleveland. Společné cvičení skládalo se z pohybů různostranných i dokazovalo, s jakou pílí bylo nacvičeno, a tak bylo i obecenstvem přijato.

Po vyčerpání programu oddal se každý pohovoru a vzpomínkám, což zajisté ještě více utvrdilo přátelství českého Detroitu s Clevelandem. Na každém oku mohl's zřít krajskou a v pravdě bratrskou lásku. Tak to má býti, jako jedna česká rodina, máme k sobě lnouti, tím více zde v cizině, vzdálení té rodné vlasti naší, abychom láskou jeden k druhému osvěžili se navzájem a posílili ku oné velké práci bytí člověka.

Že v takovém upřímném kruhu rychle čas uběhne, není třeba dokazovati, a tak pomalu schylovalo se k večeru. Mezi tím počtářský výbor byl již s prací hotov. Dle mého náhledu nemělo by se tak pospíchat, neboť jak se říká: "práce kvapná, málo platná", vždyť sám jsem později pouze na jedné listině dvě chyby nalezl. Jest třeba dosti času počtářům, aby každý borec obdržel, co si vydobyl, správně a dobře.

Po rozdělení cen, které byly vítězům odevzdány, bylo trochu stěžováno a to myslím, že nikoliv bez příčiny. Příklad ukazováno na to, že při závodech Východní Župy v Baltimore byli ve vyšším oddělení čtyři borci, a že byly dány odznaky prvním a druhému, kdežto při právě obyčejných závodech bylo sedm boreců ve vyšším oddělení a byl tu pouze odznak jeden. Druhé, snad nedopatření, že Výkonný Výbor určil pro hlavního borece v třídě druhé stříbrný odznak, a hlavního borece ve třetí třídě zlatý odznak, což ovšem by bylo nesprávné.

Po ohlášení výsledku závodů byly čteny telegramy a dopisy zaslané ku závodům. Byly zde přípisy br. Dr. Rudiše-Jičínského, pořadatele hlavního "Sokola", br. Čermáka, spoluredaktora, pak Výkonného Výboru, New Yorkského Sokola, Cedar Rapidského Sokola, z Clevelandu a rozličných měst, jenom bratři chicagští i s naším hlavním náčelníkem na nás zapoměli. Proč pak?

Na to byla porada a doporučovaly se věci, jichž měli bychom si povšimnout. Prvně jednalo se o usnesení, že závodník dobovší hlavní cenu na závodech v druhém neb třetím oddělení, není připuštěn více do tohoto oddělení. Usneseno podati náhled příštímu sjezdu, aby se vztahovalo pouze

na hlavní závody, neboť dle nynějších stanov cvičence ze závodů, který ještě ani mnoho nepodniknul, jest vyloučen. Na příklad závodník ze župních závodů, který ještě se neutkal v závodě se závodníky druhých žup v stejném oddělení a již jest z onoho oddělení vyloučen. Toť jistě není správné.

Druhé jest, že při sčítání při volných výkonech jest stupeň i provedení sčítáno, čímž jest borec ošizen. — Vezmeme na příklad dva stejné cvičence, jeden si vezme výkon pátého stupně. Každý ví, že nemůže naň obdržeti více nežli pět bodů na provedení při té největší nesnadnosti výkonu, že jest vysazen nezdaru, to též každý ví, a tak zdali se mu výkon nezdaří, obdrží třeba dva neb tři body na provedení, což dělá celkem osm bodů. Druhý cvičenec, který bude, jak se říká, prozíravější, jest stejně vyspělý, ale vezme si výkon čtvrtého stupně, tedy lehčí a snáze k provedení, provede jej a dostane naň pět bodů, což dělá celkem devět bodů, dohromady tedy ten cvičenec, který dělal nižšího stupně výkon vyzískal více než druhý. Myslíte, že pak borci budou se namáhati, aby ukázali na závodech těžkými výkony vyspělost svou a průkaz práce i obtížnější?

Třetí bylo, že při posledních hlavních závodech byl výkon na bradlech vzpor na konci bradel knihem do stoje o rukou, ručkování střídnuř ve stoje o rukou a seskok přednožmo, soudeci a hlavním náčelníkem vyloučen co výkon švihový. To uznali jsme nesprávným. Ještě více méně důležitých věcí se probralo, o tom však později.

Rozešli jsme se s mnohou blahou upomínkou. Někteří již ten večer nastoupili cestu k domovům, avšak většina jich zůstala, aby si den oddechli v kruhu detroitských, a prohlédli zajímavosti. Byl jsem přidělen té staré gardě, jejíž vůdce, náčelník Fryš, uspořádal automobilovou projížďku, a tak jsme v několika automobilech, které s větrem o závod nás nesly, jako lordové hrdě pohlíželi na ty pěší spoluobčany. Jeli jsme též po městském boulevardu, který se táhne patnáct mil kolem Detroit a krásného městského parku na Belle Island s velkým zvěřincem, jakož i velkou výstavou vodních živočichů a květin. Zajisté každé město ve Spojených Státech mohlo by být hrdo na takýto městský park. Avšak při nejlepších krásách světa ten sakulentský žaludek rozumí pouze svému a tak se uznalo, aby nás br. Pospíšil, který byl s námi, vzal v ochranu a otevřel nám brány jeho výborné kuchyně, což se i stalo. Po posilnění ještě jsme v průvodu jeho si prohlédli státní vězení, kde náš průvodce "pracoval" po osm roků jako maršál Spoj. Států, pak City Hall, veřejnou knihovnu a ostatní zvláštnosti. —

Čas utíkal a my připravovali se opustit Detroit a naše přátele. Navrátili jsme se do našeho tábora k "Džánovi", kde naši trubači a bubeníci již měli svolanou celou českou četvrť. Mám za to tudíž, že jsme se rozloučili se všemi.

Zkrátka, závody Župy Severo-východní byly rozhodným úspěchem ne pouze vyspělosti sil našich boreců, neboť ve skoku o tyči a ve skoku do dálky předěly i hlavní závody, ale co jest hlavního, že všude panovala bratrská láska a smysl pro úspěch všeobecný, v kterém jednotlivci neodpadávají, a kde všichni jsou za jednoho a jeden za všechny. Pak není divu, že zdar věci musí býti zajištěn. Na zdar!

J. Štíbr.

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídka domácí.

— Jest málo povzbuzení v práci těch, kdož dnes společně usilují o zkáznění a zmohutnění a v jeden veliký šik sestavení Sokolstva amerického, šik, který by imponoval a musel vzbuditi činy svými blahodárnými, nezištnými a výchovnými respekt všude. A ku podivu o tomto mocném rozmachu sokolském česká žurnalistika neví, neví o těch při-

pravných pracech, aniž věděti chce, až na skrovné a čestné výminky. Jednou pak z těchto výminek jest následující, jakž čteme v "Osvětě Americké":

"Červencové číslo Sokola Amerického, orgánu Národní Jednoty Sokolské, vyniká opětě bohatým, rázovitým a záživným obsahem. Každé číslo obsahuje hojně užitečných a včasných pokynů, jakož i žádoucího poučení. Tentokrátě mnohé slovo věnováno je chystanému od delší doby už Svazu, či sjednocení ve společné jakés organizaci všech sokolských sdružení, k vůli snažšímu a úplnějšímu dosažení cílů všem společných. Ve spojení je síla a tu sílu zvětšenou je v zájmu nejen věci sokolské ale vůbec národní potřebí dosáhnouti. Dosavadní sokolská sdružení naše, jak samo kaž-

zachovává mládež naši nám a všem jiným spolkům a z toho ohledu vděku všech Čechů si zaslouží, zvláště ale vděku listů českých, jimž vychovává čtenáře, jestli ničeho více a dělá ocel z českého tvarohu. Kdo toho nechápe a nechce chápati, aneb jest zjevným nepřítelem instituce naší sokolské s tím nutno zatočit, přímo a po sokolsku.

— U příležitosti sletu Amerického Turnerbundu v Indianapolis uspořádána byla též výstava literatury těloevičné téměř všech zemí a různých jazyků. Rozumí se samo sebou, že nezapoměli jsme poslat vše co bylo lze sehnati a také list náš byl tam vyložen i "Památník" N. J. S.

— Slovenská Jednota Sokol má celkem ve Spojených Státech 88 sborů s členstvem 2612. Jaký úžasný to pokrok

Fot. br. M. J. Krejzl, Cleveland, O.

Žáci ažačky T. J. S. Podlipný na veřejném evičení při závodech Župy Severo-východní v Detroit, 4. července 1905.

dé o sobě stojí, prospívají dost utěšeně, leč to právě je nejpádnějším pro to dokladem, že mají se spojit, aby v jednom šiku, v pravé bratrské shodě sokolské, jedni o druhé se opírajíce ve všech potřebách společných, prospívaly velkolepě, unášivě. Vyvinují-li každá zvláště pěkný život, jak krásný vzejítí by musel z jejich spojení! A vše pro lepší zdar a prospívání celé národnosti naší. Sbory sokolské a jich Jednoty budou pomalu jedinými představiteli organizací ryze národních, žádné účele hmotné prospěchové nesledující, a lze-li tedy od koho upřímnou a opravdovou péči o náš pokrok národní a duchovní očekávati, je to od našeho Sokolstva. Důležitý je jeho úkol těloevičný, ale i též národní a osvětný. K vůli všem musí každý věrný našinec přátí mu zdar v jeho počínání a z plna srdce doufati v uskutečnění chystaného Svazu, jímž teprve činnost našeho Sokolstva žádoucího vrchole dosáhne."

V poslední době zvykli jsme si jaksi na samý jen útok neoprávněný za všechny ty lepší snahy po pravdě a pokroku a slova výše uvedená působí jen mlie. Jeť třeba připomenouti si, že Sokolstvo jest tu na utužení lidu svého, výchovu mládeže a uzdravení, jest to škola pokroku, zásad, národní branosti, síly a zápasu. Sokolstvo nelekajíc se překážek,

prodlením jen několika let. Majetek jednoty dne 30. června t. r. obnášel \$4,830.94. Jakmile se podaří bratřím slovenským získati dobrého společného evičitele bude jednota plniti výchovný úkol svůj cele. Odbory slovenských žen a dívek sdruženy jsou u nich ve Sboru Dámské Jednoty Věnce Sokola. Pojmenování to se nám nezamlouvá a naše Sokolky rozhodně jest případnější i lépe působí. Však nevádi jen, když bude mezi nimi hodně dobrých činů a práce. Příštího roku Slovenská Jednota bude slavit již desítileté založení své.

— Všude stěžuje se u nás na nedostatek sil evičitelských odborně vzdělaných a u některých sborů, když se jim poštěstilo získat sílu dobrou, mohou si opravdu gratulovati. A vidíte z našich hochů ještě nikdo nepřipadl na myšlénku, že těloevik miluje, že cele by se mu mohl věnovati. Za to ale bývalý župní náčelník br. Emil Hocke od Dělnicko-Amerického Sokola v New Yorku věc pochopil a odebral se ku dalšímu odbornému vzdělání na normální školu Severo-Americké Jednoty turnerů.

—V některých městech, ba osadách kde naši jsou u vážné většíně nedostává se těloeviku podpory jaké právem si zaslouží. Na veřejných školách, kde rozhodně by býti měl,

se nepěstuje a pochybené osnovy učební, dle níž mládež celé dny uzavírána je do světnice školních mnoho se sice učí z knih, počítat dle formulí a na zpaměť ale nic se nepohybuje. Tak odchovávají nám ty školy veřejné místo zdravím kypící mládež předčasně shrbené mladé starce, jimž "business" jde nade vše a dollar hned z počátku je modlou. A vidíte tak i děje se tam, kde jsou čeští zástupci v radách školních, zástupci, již o vzdělání pravém mládeže ničeho neví a Sokolstvu nepřejou.

— Nám vždy se zamlouvá, když na sokolských táborech, schůzkách a zábavách se sejdou bratři a sestry i těch kterých sborů náležejících k druhým jednotám. Tak bylo i při výletě T. J. S. v Newarku, N. J., kdež naši pořádali zároveň pěkné veřejné cvičení. Návštěva lidu byla značná a žactvo zvláště se drželo. Cvičitel br. V. Duda dokázal, sež vykonati lze i za poměrně kratší dobu s žactvem i hojny zkázněnými a náčelník br. Ptáček objevil opět co dovedou sestry sokolky. Byli tu zástupci Dělnicko-Amerického Sokola z Newarku, Slov. Sokol č. 12 s přev. odborem, Slov. Sokol čís. 15, Polský Sokol z Newarku, První oddíl polských dělostřelců a polních střelců, vedle delegací Tělocvičného Sboru Dívek a Paní z New Yorku. Slováci vedením br. Prause zapěli několik svých národních písní a získali veliké pochvaly všech přítomných. Takovému schůzky vedoucí ku sblížení se slovanských lidí, sokolů, nelze ani dost odporučiti bratřím našim ve městech větších a kde mnohé různé sbory jsou.

— "Veřejné cvičení pořádané Omažským katolickým Sokolem zakončilo odpoledně tancem — sic — a u večer bylo pak v tanci opět pokračováno a příjemná zábava pak potrvála až do třech hodin do rána." Tak zní zpráva a jak se vám líbí? O ty nepochopené účely Sokolstva, a jak se vykládají.

— T. J. S. v South Omaze uspořádala cvičení sokolek a žactva, vedením br. Štěrby. Malé žačky cvičení zahájily as po třetí hodině odpolední. Bylo v neděli. Cvičily pořadová a z těch nastoupily ku prostným. Žáci cvičili vedením br. Vaňkátka na koni na šíř. Hojně shromážděný lid dával žactvu svůj obdiv na jevo stálým potleskem. Také žačky cvičily na koni a sokolky kroužily kůželi, načež byl skok s pružného můstku žactva i sokolek. Celkový výsledek byl velice slibný, žel však, že tu nelze říci ničeho o cvičitelích sokoích. Kde zůstali ti? Či jest v South Omaze tak, jako u nás v Cedar Rapids a jinde?

— Jak známo jsou v Chicagu tak zvané "feriální školy", kde mládež školní po dobu prázdnin vyučována jest různým užitečným předmětům. Na jedné škole český učitel tělocviku naeviděl s mládeží několik těch krásných moravských tanců, které sestavil v jednu skupinu a při jedné veřejné slavnosti tance provedl. Nadšení hostů bylo neobyčejné a krajan-cvičitel byl potěšen, že mezi tolika čísly různých cvičení, moravské tance těšily se největší pozornosti. Jaké bylo ale jeho překvapení, když při následující veřejné slavnosti dostavilo se mnoho cizích dam, které se o feriální školy zajímají a učitelé z různých měst, též dostavila se vzdělaná Japonka (studující na chicagské universitě) a tu předsedkyně komitétu pro feriální školy, Mrs. Blacwelder přistoupila k cvičiteli a pravila: "Přáním nás všech jest, byste provedl s dětmi opět ty roztomilé tance — my se nemůžeme dosti jich nasytit." — Tance ony opatřila cvičiteli zmíněnému sok. B. Marešova z Brna, začež nechť přijme vroucí dík.

— Br. Rudolf Havelka po závodech dlouho v Omaze nebyl, neboť odebral se do Milligan. Pro nás znamená, že jindy čilý sbor znovu získal vůdčí sílu a to věci hlavní.

— Bratři naši, Chorvaté v Chicagu, již založili si sbor sokolský a pilně cvičí, jak již jsme sdělili, dostali k rukoum br. Hinko Sirovatky pěkného povzbuzení bratřích svých ze Záhřebu, podepsané br. Lazarem Carem i prof. Dr. F. Bučarou. K tomu pak se poji vzletné pozvání ku sokolskému sletu v Záhřebu, jenž konati se bude ve dnech 19. a 20. srpna 1906. Se sletem spojen bude výlet do Dalmacie a Černé Hory.

— T. J. S. Milwaukee uspořádala minulého měsíce, dne 23. v Schlitz parku cvičení. Pořád byl vhodný a provedení téhož velice pěkné. Bratři z Racine byli tu v hojném počtu a také sestry sokolky i mnoho hostů. Návštěvy jedné jednoty na vystoupení druhé přispívají jen ku vzájemné posile. A proto také výlety, jako onen Sokola Slávského z Chicaga do Racina, aneb našich z Racine do Milwaukee vždy jest jen pozoruhodnou událostí, zejména, když zábavné spojí se s užitečným a cvičí se.

— Jestli po příkladu turnerů zasáhnu sokolové v záležitosti veřejné, jestli drží se dle rad tak mnohých "opravců" a snaží se slovem i skutkem zejména o pravdy a prospěch lidu, uzdravení jeho a uvědomění, je hned zle a nekonají-li tak, tu opět se jim vyčítá, že tělocvik není vše a podobné. K tomu však třeba rozhodně prohlásiti a říci přímo, že pro nás tělocvik znamená nejvíce, veškeré druhé snahy pak, že jsou rázu podružného. Víme tak, žel ze zkušenosti a všude tam, kde u jednotlivých sborů tolik a tolik všelikých mají odborů.

— Dělnicko-Americký Sokol v New Yorku při stálém vzrůstu členstva a počtu žactva rozhodl se, že postaví si vlastní Sokolnu, neboť dosavadní místnosti v Národní Budově účelům tělocvičným nikterak nevyhovují. Nová budova nemá soutěžití staré Národní budově. Bude to Sokolna moderně zařízená, kde budou i sprechy a po případě zřídí se tu také místnosti pro českou školu svobodomyšlných. Nálevny tam nebude a to právě bratřím chválíme, neboť kde poměry jen trochu dovolí, opatření takové jest správné. U nás také máme pouze Sokolnu moderně zařízenou, sprechy a místnosti klubovní a poznenáhlu za dobrého hospodářství dluh si uplácíme.

— V Clevelandu J. Strasser slíbil dáti nový oblek v ceně \$28 tomu borci, který bude na závodech v Detroit prvým. Pan Vajgl opět slíbil bílou vestu tomu, kdo bude prvním na hrazdě. Oblek dostal br. Šlapák a vestu br. A. Pánek, cvičitel. Z toho viděti, nejen že bratři naši clevelandští mají v obchodnictvu mnohé přátele, ale že se hlavně zajímají tito přátelé o to nejdražší nám, tělocvik, výsledky vlastní práce naši.

— Jednatel V. V. br. Jan Černý přičiňuje se všemožně, aby získal N. J. S. na členstvu. A snahy jeho upřímné na mnoze doznávají výsledků, z nichž každý z nás jen těšiti se musí. Tak podařilo se mu získati T. J. S. Říp v Alleghany, Pa. a T. J. S. v Howels, Neb. Přibýlo nás tedy opět. Jsme rádi, když ten který sbor uzná potřebu veliké organizace jakou bez odporu jest naše N. J. S. i vítáme bratry v kruh náš pevný, očekávajíce s důvěrou, že práce a čin u věci naší tělocvičné a výchovné budou hlavními jim vodítky. Na zdar! K tomu však dovolujeme si poznamenati, že sbory, jež druhy byly s námi, měly by nyní věc jak náleží uvážiti vše pospíšíti zpět a podati praviči k postupu účinnějšímu teď, kdy jednati se bude o veliký a mocný Svaz po stránce technické.

— Kdož věnovati se chtí tělocviku cele a rádi by stali se učiteli tělocviku na školách veřejných, mají-li potřebné předběžné vzdělání školní, mohou se jednoduše přihlásiti u řiditele Německo-Amerického semináře v Milwaukee, Wis. Maxe Griebsche. S vlastním vyučováním započne se dne 11. příštího měsíce. Školné nemajetní neplatí. Znalost němčiny se předpokládá u těch, kdož nemají prostředků a na odporučení řiditelstva i stipendium se poskytují, pilným ovšem. Ti, kdož prošli vyšší školu musí prodělati dva běhy, oni pak již pouze na přijímací zkoušku přijati byli a nemají vyšší školy musí tu být po tři běhy školní. Vyučuje se německy i anglicky.

— V mnohých sborech a spolcích českých vůbec vzpomělo se mučedníka brixenského, Karla Havlíčka. V tom ohledu zvláště New York, Chicago, Omaha, Cleveland a jinde vynikli. "Česká Stráž" v Chicagu spojí užitečné s poučným, podnikla vhodnou oslavu a vybrané vstupné o-

brátila do fondu na postavení pomníku tomuto bohatýru české satiry a pera. Chicagské sbory naše u věci této dojísta pozadu nezůstanou a přispějí, jako by celý český venkov měl.

— Sbory, jež vlastní Sokolny a místnosti vhodné vůbec měly by nevyhnutelně starati se o poučné přednášky, zvláště svobodomyšlné a k cíli tomu propůjčovati místnosti své zdarma.

— Cvičení v Patterson, N. Y., jakž minule jsme psali účastnili se i naši z New Yorku a sice byli tu bratři: Vác. Hampl, Ant. Jahoda, Fr. Lier, ml., Jos. Gregor, Fr. Jirásek, Hugo Sekyra, Vinc. Vaněk a Otto Kliepera. Cvičili skupinová tyčemi, na hrazdě a na koni na šíř a později i na

níze v New Yorku z banky prostřednictvím T. Čapka vzdviženy a ve Philadelphii na North American Trust Co. uložené přinesly \$25.41, tak že bylo Fr. Hallovi, krejčímu ve Vídni \$1,583.39 zasláno. Peníze byly vyplaceny ve Philadelphii na bance a bankovní poukázka na 7776 korun 85 haléřů Fr. Hallovi zaslána.

— Na podnět Tomáše Čapka v New Yorku byl zástupci Slovanstva v New Yorku uvítán splnomocněnec Ruska S. J. Vitě, jako na důkaz, že všichni bratři lidu ruského přejí mu mír a s ním sympatisují, ve všech dobách jeho dobrých i zlých.

— V neděli, dne 30. m. m. odevzdána byla způsobem slavnostním veřejnosti nová loděnice Prvního Českého Ve-

Fotografoval br. F. H. Svoboda, Schuyler, Neb.

Cvičení prostná, sokolové, při státních závodech v Bruno, Neb.

bradlech. Také žáci pattersonští v prostných se líbili vedením br. Krásenského, jako žačky v krocích a cvičením se šátky vedením br. Vyskočila. Cvičení sokolů na bradlech a na koni na šíř T. J. S. Patterson se povedla, povážíme-li, že nový to sbor a cvičí se nedávno. Účastenství lidu bylo značné, jak na veřejném, tak v parku, kde hrálo se v míč a opět cvičilo. Hosté new-yorští byli ovšem předmětem nejen obdivu, ale ovací i odjížděli jen s pěknými dojmy z malé, ale pěkné osady české, kde panuje soulad a pravé bratrství.

— Ve zprávě o závodech Župou Západní vedených v Bruno, Neb. nějakou náhodou vypadly následující řádky, pokud vlastního výsledku se týče: Na koni na dél byl prvním E. Průcha z Wilber maje 23 a půl bodů, druhým J. Krajíček z Omahy, tentýž počet bodů a druhou cenu dostal A. Chaloupka z Wilber, měl 23 bodů. Tolikéž bodů měl i F. Říha z Omahy.

— Bratr Matěj Hora z Philadelphia, Pa., sděluje nám, že péči sboru, pozůstalost po zemřelém br. Václavu Hallovi, členu T. J. Philadelphia byla ukončena a dne 7. července peníze do Evropy zaslány. Celá pozůstalost obnášela \$2,475.92 centů po vyplacení všech účtů a útrat zbylo \$1,557.98. Pe-

slašského Klubu v New Yorku. Před tím v sobotu účastnil se blub závodů tak zvané New York Bay regaty, na řece harlémské. Klub měl tu dvě závodní lodě. Byl tu výborný veslař Fr. Veselý a střední četa čtyřveslovek, v níž závo-lí: F. Zatlépal, Louis Major, V. Juna. K. Pišveje a V. Kačer, kormidelník. Národní veslařské závody odbývati se budou 11. a 12. srpna v Baltimore. Súčastní se jich též Frant. Veselý a bude veslovat dva závody: champion single a o cenu jednoty.

Věci české a slovanské.

— Mezi tím co my usilujeme u nás o Svaz stávajících jednot sokolských bez rozdílu po stránce technické, dokázali naši v Čechách, že dojíti má k úplnému sdružení veškerého Sokolstva slovanského v Rakousku. Předběžné kroky a změna stanov dosavadního Svazu Česko-Slovanského Sokolstva se staly a dnes vše ministerstvem vnitra vzata na vědomí. Kdo zná výchovné snahy Sokolstva vůbec, kdo dovede oceniti práci jeho a činnost těloevičnou, ten dojísta spolu s námi pochopí ten veliký rozmach bratří našich, k jehož zdárným výsledkům jen musíme jim blahopřáti. A půjdeme-li i zde v zemi této v před podle vzorů jejich, tu po-

vznesení tělesných a mravních sil lidu slovanského tam nemůže i zůstat bez náležitého vlivu zde. Jen vůli mějme.

— Jest-li která žena byla příznivou věcí sokolské ve vlasti naší staré, pak měrou značnou jest to básnířka velikého nadání a značné působnosti literární, Irma Geislova v Jičíně. Znali jsme ty první plody její vázaného a nadšeného slova k Sokolstvu, když poprvé objevily se ještě za Čapka v tamním "Krakonoši", znali jsme to nadšení její pro řady naše u každé významnější příležitosti. Ano, znali jsme pracovníci tu upřímnou, když do rodného města našeho s otcem svým úředníkem státní dráhy přijela. Pamatuji se na ní a často i v rodině své ji vzpoměli a nyní slavila ta pěvkyně básni "Mužným duchem", "Sokolové", "Hostům Sokolům", "Ballada Sokolská", "Co Čech to Sokol" a jiných, 50leté narozeniny. O jak ten čas ubíhá a co vše žena ta dobrá a spisovatelka vykonala. Jak přáli jsme si býti tak přítomni, když místní sbor uspořádal na počest její slavný den a vzdal Geislové povinný hold. I naše přání vřelá necht' po vlnách dělicích nás vod k té dobré duši české zletí jménem všech nás v Americe. Na zdar!

— Slet spojený se závody Župy Krkonošské Křištofa Haranta z Polzie a Bezdruzie konal se na oslavu 20tiletého trvání, dne 23. m. m. v Zásadě a zdařil se zcela. Pořad veřejného byl pěkný. Cvičil dorost dlouhou týč, ženské odbory kůželi, členstvo prostná, náradí s jedním střídáním a pořadová sborů. Lid účastnil se hojně.

— Sokolský den v Praze, jenž minule se odbýval na výstavišti stal se velikou manifestací věcí sokolské. Pracovní výbor uspořádal pořad přímo skvostný. Živé obrazy dle obrazů a nákrešů br. Želenského z dějin českých zdařily se. Byly to úchvatné scény. Kroje zapůjčeny Národním divadlem. Sokolstvo české v čele majie Č. O. S. dokázalo opět jednou, seč je a na kolik vykonati dovede v zápolu tělocvičném vůbec. Účastenství lidu českého z města i venkova vůbec bylo značné a také mnoho tu bylo zástupců jednot jiných, spolků a hostí i slovanských. Jako u příležitosti jubilea Ústřední Matice Školské Sokolstvo vyniklo, tak vyniklo tentokrát znovu a záslužná práce a činnost jeho národní opět se zjevila. Sokolský den pořádán byl ve prospěch ohrožených jednot sokolských.

— O vídeňském poličku Sokolstvu psal již br. Mixa minule. Jakž jsme předvíдали byli příčinou zákazu sletu dohonorakouské župy Němci, ti Němci, již v Čechách všude chtějí mít rovnoprávnost a ve Vídni pro jiné národnosti mají jen útisk, zvláště pro Čechy.

— Veřejné cvičení žáků na tíflickém gymnasiu vedené br. Lukešem se povedlo, navzdor mnohým překážkám a vnitřním nepokojům na různých ústavech. Žáci cvičili pěkně a slíbili svému učiteli, že hodlají i dále pěstovati cviky českých sokolů.

— Polští sokolové jsou vládou pruskou považováni za členy jednoty politického rázu a podle toho i trpí mnohé pronásledování. Minule jim úřady poradu v Berlíně zakázali a jinak je sužují. Poláci proto rozšíří si program činnosti dle toho a jako junáci opravdoví budou zasahat i v širší kruhy lidu svého, ať Prusáci třeba vzteky puknou.

Sokolky.

— U některých sborů sester našich mají různé odbory a z těch jedním z nejhlavnějších bývá škola taneční. Nemyslete si, že jsme snad zcela proti tanci, avšak proti stálému trdlování hlasu zvedáme. Co jest platné některé slabší z vás cvičiti, když na druhé straně nevyspáním a tancem do únavy na těle i v mysli své si ubližujete. Také za nynějšího parna zde onde pořádané výlety vyznamenávají se jen tancem, místo hrou a cvičením prostných a p.

— Některé kruhy jsou proti ženskému tělocvičnicku tak předpojaty, že nemohou práci sokolek přijíti ani na jméno. Z toho čpí silně středověk, zvláště některých věřících a různých bab v kalhotách. Litujeme chuděrky, jimž každý sebe-

menší pokrok v ženském hnutí jest na závalu a upírajíce práva zvláště černému panstvu, aby o nás se tak a sestry naše staralo, podotýkáme jen, že v mravnost jeho dnes již sotva kdo věří.

— Byli jsme náhodou minule přítomni zahájení schůze sboru sester našich a jen mile nás překvapilo, když sestra starostka upevniti kázala na stěně síně zasedací, nápis se slovy: "Mluvme česky". A podle toho vypadala i schůze, třeba některá sestra dosti často se zapoměla a začala anglicky.

— Pomalý vývoj sborů Sokolek zaviňuje všude nedostatek skutečného ducha sokolského. Nestačí jen nosit kroj, ale musí se také cvičit a vynikat snahou a odvahou v žití našem společenském.

— Dne 13. t. m. navštívil Newyorský Dámský Odbor D. A. Sokola bratrský sbor v Bridgeport a uspořádal tam veřejné cvičení za tím účelem, aby tamní ženy a děvy české pobídl k založení sboru. Cvičení řídil br. J. Košar.

Dorost.

— V neděli, dne 16. m. m. uspořádal sbor D. A. Sokola Long Island, Winfield veřejné cvičení a společné cvičení veškerého žactva, členů a bratrských jednot v Mezinárodním parku. Lidu dostavilo se dosti a dorost zvláště těšil se pozornosti pro zdařilé výkony své. Pořad byl jen vhodný.

— Chvályhodné zařízení učinily pro dorost svůj dva veliké sbory chicagské a sice Slovanská Lípa a Plzenský Sokol. Prvnější totiž postaral se o to, aby žactvu vedením evičitele br. Fr. Klepala dostalo se čerstvého vzduchu ve volné přírodě prázdnin v Algonquin, Ill. a druhý sbor poslal dorost svůj vedením evičitele br. A. Hallera do Michigan, kde rozbili vlastní tábor a označili jménem Sokol. Není pochyby, že mládeži tímto dostane se k další práci jen povzbuzení a vedle zdraví prospěšné stránky zůstává tu i ona péče dotyčných sborů, aby i ty dítky naše měly se dobře a ochoty i snah evičitelů svých tím spíše vzpomínaly. Jest dojísta vhodná to cesta, jak dorostu prospěti a věci naší jej cele nakloniti. Z obou táborů dostali jsme jen zvěsti příznivé z nichž souditi se dá, že se dorostu při stálé hře, běhu, pochodech, putování a slézání vrchů, koupání, plování, rybolovu, veslování, skocích přes různé překážky, útočení, lezení a různých menších zápasech a prostných vůbec, dařilo jak náleží. Dorost se střídá, jeden týden byli v táboře ve stanech hoši a druhý týden děvčata, mimo mnoha hostů a přízniveců sborů obou.

— Jestli rodiče vás vzali s sebou do nějaké zábavy po které následuje tanec, zůstaňte pěkně jen klidnými diváky a ne, aby jste se také vrhli v kolo, skotačili a jiné obtěžovali. Nesluší se žactvu a nemá být. Dlouho nezůstávejte v místnostech prachem a výpary přeplněných.

— Ve sborech našich klademe ovšem velikou váhu na výchovu dorostu a náležitou kázeň, odtud také proč byli jsme s to vystoupiti s tak ohromným počtem žactva jen chicagského v Coliseum, podavše tak nad jiné důkaz v čem práce naše výchovná záleží. Mládež naše líší se od jiné, třeba ještě i mnohé scházelo, však výevik sokolský rozhodně nezůstává bez vlivu. Tolik víme a jsme rádi, když i jiní uznají. A vítajíce každý pokyn a poradu, těšíme se ze slov, která našli jsme v dopisu o nezvedené mládeži z Chicaga v "Dennici". Píše se tu mezi jiným: "Tedy, jak pravím — až zas se budete uhybat na chodníku neb na ulici míči — až uvidíte barikády bab starých i mladých, v sukních i v kalhotech, stát u fenců a píti pivo z "pajntíku" a kritizovat hezky hlasitě kolemjdoucí, — až půjdete kolem kostela ve všední den ráno, neb kdykoli jindy a uvidíte tu nebohou mládež, jak je vláčena od těch černých pann na "černou hodinku", chei říci do kostela před vyučováním, až uvidíte, jak váš soused hltá "krváka" ze svého "lajbžurnálu" až mu oči z důlků lezou nad tolika mordy — pak, milý člověče, pak si vzpomeň, že zde máme pilné pracovníky, pilné stavi-

tele hráze proti vši té záplavě sprostoty, té obmezenosti, nevědomosti atd., a to jsou sokolové, kteří ať to ví neb neví, vychovávají nám representaci, s kterou můžeme vždycky na parádu. A nyní bych rád ještě slovíčko našim malým sokolkám i sokolíkům, kteří by si to mohli přečíst sami, umějí-li správně čísti. Milí sokolci! Hled'te, abyste vždy se tak chovali, doma i v cizině, jako jsme vás viděli v Coliseu, pamatujte si, že s mládeží se počítá všude, v Čechách i v Americe — pomněte na všechny ty oběti, které vám dospělí přinášejí, pomněte na to, že výevik tělesný má jíti stejným krokem se evikem duševním a proto tužte paž i mysl — varujte se všeho zpátečnictví, neochabujte v bu-

Fot. sok. Chvalova, Omaha, Neb.

Kamila Dlaskova ze So. Omahy, 1. přebornice ze státních závodů v Bruno, Neb.

doucností, ale povzbuzujte mladší k následování, buďte živoucím doporučením Sokolstva a jeho účelů. Až pak pohlížeti budete na rozdíl mezi živlem vámi vypěstovaným a oním, který se válí po uličkách a honí po ulicích, pak porozumíte, proč si vás tak libuje ten Od Vápenek."

VĚDA, UMĚNÍ A PRÁCE.

— Velice jednoduchým a důmyslným jest vynález Janu Roztočila v Chicagu. Jest to přístroj pomocný k rotační pile, jímž nejen že mnoho dříví v dotyčných závodech se ušetří, ale i práce dělníka se usnadňuje. Vynález Roztočilův jest patentován tak jako jeho pila vlastního vynálezu, jež sama si dříví po šířce rovná a tak hladce řeže na dvojato, že netřeba ani již kusy hoblovati.

— Nadějný skladatel a učitel z Virgilovy hudební školy v New Yorku uspořádal minule v Coe koleji v Cedar Rapids koncert na zamilovaný nástroj svůj za spoluúčinkování Dr. Virgila. Jest to náš Jan Mokrejš, jenž hrou na klavír nejen vyniká, ale i v pěkné skladbě se již několikrát s valným

úspěchem pokusil. Kritika se vyslovuje o něm pochvalně a my jen na další postup jeho se těšíme.

— Štěpán Erst, syn známého dirigenta a pěvce v Chicagu odjede na pražskou konservatoř, aby se zdokonalil ve hře na piano, načež podívá se i do Berlína a Paříže, aby se trochu ve světě hudebním poohlédl a určitou dobu studia prodělal.

— Normální škola města New Yorku graduovala koncem června 600 studentek, jež zvolily si povolání učitelské za budoucí úkol žití svého a s radostí konstatujeme, že mezi vyznamenanými byly i sestry sokolky a dívky české a sice: Marie Kochmanova, B. Kodetova, C. Kozlíkova, M. Hlaváčková, Anna Volencova, Anna Vávrova a Žofie Bartošková.

Fot. sok. Chvalova, Omaha, Neb.

Pavlína Michalova, 2. přebornice ze státních závodů v Bruno, Neb.

— Státní zvěrolékař ustanovil v Nebrasce 23 obvodních zvěrolékařů a mezi těmi jest i br. J. J. Draský z Crete. Karel Bitzan z Kewaunee složil dotyčnou zkoušku vládní a byl jmenován příručím v národním pokladničném úřadě ve Washingtoně.

— Závišovy písně, skladby pianového virtuosa, dlejšího nyní v Americe, Rudolfa Frimla na texty J. Červenky stávají se v Čechách stále oblíbenějšími a jsou zhusta na repertoiru předních českých pěvců a pěvků. Píseň "Zdali pak si vzpomínáte" s průvodem harfy byla provedena v koncertech virtuosa na harfu Zelenky-Leranda celkem 65krát.

— Mladý Fr. J. Peřura, syn Jos. Peřury v Caledonii, Wis., který s výtečným prospěchem vystudoval školu inženýrskou v Madison a nyní zaměstnán jest v Linwood, Neb., obdržel velmi výhodnou nabídku z university Wisconsiné.

— Již jest rozhodnuto k naší radosti, nyní budou mít také naši v New Yorku reprezentační knihovnu českých děl a tak české písemnictví má dojíti náležitěho uznání ciziny, jakž na příklad dávno již jest v Chicagu. Záleží u věci té cele na krajanech tamních, jakž sděluje se, neboť přízeň kruhů rozhodujících jest zabezpečena. Správa zařízení knihovny jest v rukou sl. Podolákovy.

— V nedávném čísle svobodomyšlného časopisu "The Truth Seeker", jenž vychází už 32 let v New Yorku, nalézá se náš článek, v němž se děje zmínka o Sokolstvu a naší práci. "Víme-li, že tělo lidské jest živým souborem fyzických a přirozených zákonů, musíme uznati, že v nynější době plné platnosti přichází stará pravda, zdravá mysl jen v zdravém sídlí těle a že soustavné cvičení těla i ducha volného čím více pokračujeme ve vychování, naznačeno jest zákony vývoje a zákonem pokroku v tom boji o existenci, v němž pravdy vždy jasněji jdou na jevo, ať se to komu líbí aneb ne. Silnému duchu a silnému tělu náleží budoucnost, slabí zůstanou a musí zůstatí pozadu. Vychování ducha jde ruku v ruce s vychováním těla. Jarý pohyb znamená život a sice zdravý život se všemi drsnatými třeba, avšak moudrými známkami prostého rozumu. Jest tudíž přirozeno a nie než přirozeno, jelikož to vychází z tohoto pravého trvalého ohniska veškerého rozumného předpokladu, jak praví Comte, že nalézáme nejlepší materiál volného přemýšlení, mezi turnery a českými sokoly. Není tomu dávno, co jsem vám psal, že protestovali proti zavedení bible do našich škol veřejných, že společně s unii sekulární a německými turnery v Chicagu zasazovali se o zdanění církevního majetku a dnes mám potěšení sdělití vám, že kromě Národní Jednoty Sokolské, která pokročilá ideje všechny má ve svém štítu a sympatizuje s utlačovaným i Jednota Dělnických Sokolů Amerických zaujala podobné stanovisko, ještě ráznější. Obě tyto organizace čítající asi 8000 členů byly zastoupeny na sjezdu národním v St. Louisu. My zde v Cedar Rapids podali jsme protest, rázný a účinný, proti agitaci několika reverendů, aby všechna divadla byla v neděli zavřena, to však není nic proti práci, kterou vykonal sjezd Dělnických Amerických Sokolů v Elizabeth, N. J., kdež následující opravy stanov byly přijaty: "Žádná osoba za člena navržená nesmí patřiti k nějaké sektě náboženské a musí se zříci kostela a náboženského přesvědčení. (Tím míní se ovšem víra v náboženská dogmata. Pozn. poř.) — "Žádný sbor, k Jednotě náležející, nesmí se účastniti pohřebních obřadů, jsou-li považeny náboženské. Učirí-li sbor něco takového, buďti vyloučen z Jednoty." — "Každý nový člen musí slíbit, že se stane americkým občanem, není-li jím už, a sice co nejdříve." — Nota bene, tito lidé nejsou "anarchisti", nýbrž poctiví tělníci, kteří se jinak různí v náhledech a třeba i společenském postavení, ale za jedno jsou ve volné myšlence. Vychovatelské poslání jejich tak jako Vaše je obtížné, leč doba není daleka, kdy v této důležité věci každému bude dovoleno promluvití slovo poctivé pravdy a nie než pravdy."

— České pěvecké kvarteto u nás již známé má smlouvu s managem Klavem v New Yorku na pět měsíců pro Severní Ameriku, načež odebere se do Austrálie, kdež mu zástupce Tait v Melbourne aranžuje velké tourné po hlavních městech australských. Jest známo, že koncerty evropských umělců těší se tam nejživějším zájmu. "Českému pěveckému kvartetu" dostalo se již četných pozvání ke koncertování v tamních vynikajících hudebních korporacích. Asie, Japonsko, Čína a Indie, již původě kvarteto mělo v úmyslu procestovati pouze turisticky, budou též zahrnuty v tourné koncertní; kruhy evropských diplomatů vzaly na se ochotně protektorát nad koncerty "Českého pěveckého kvarteta" ve větších centrech zmíněných zemí. Na zpáteční cestě hodlá kvarteto navštívit jižní Afriku, kdež má rovněž zaručenu řadu koncertů. Nejlepší naše vokální skladatele: Smetanu, Dvořáka, Bendla, Rozkošného atd. předvede kvarteto cizině nejen v originálním textu nýbrž namnoze i v dokonalých překladech anglických a francouzských. Výpravy této účastní se mimo členy "Českého pěveckého kvarteta" Karla Šefrlinga, Rudolfa Černého, Jana Nováka a Antonína Svobíka též právní zástupce kvarteta pan JUDr. František Svojsík.

— Státní odbor školský vypsál ceny na nejlepší vypěstovanou kukuřici v Nebrasce školními hochy a děvčaty a 500

dítek podílí se na tomto závodění. Mezi těmi nalézáme následující česká jména: Matěj Váchal, Jan Váchal a Tomáš J. Stibal z Richland, Oliver Štědrý z Broken Bow, Ed. Krejčí z Exeter, Karel Svoboda ze St. Paul, Ig. Průcha z Wilber a Louis Chmelka z Valparaiso.

— Br. J. Chmelíř, vlastníčí závod zámeničký v St. Louisu, obdržel dne 30. května patent z Washingtonu na vyrábění velice praktických ventilačních oken. Tento zlepšený vynález jest již druhým, jež si dal br. Chmelíř patentovat.

TICHÉ VODY.

Román od Bohumila Havlasy. — Pokračování.

(Pokračování.)

"Nuže", odvětil, "zůstanu dnes; psal jsem něco a studoval. Budu zítra hotov, a má častá přítomnost vás pokárá, milostpaní ze lži." A v duchu pravil k sobě: "Bylo to neopatrné."

Současně pravila baronka ukazujíc na Sylvína VI. . . "Zadržela jsem tuláka a přinutila jej nevzdalovati se demonstrativně na příště D . . ."

"Paní baronko, víte, že jsem tak nečinil demonstrativně. Mám ale ženu a děti, které vyžadovaly mé péče."

Baronka umkla. Připomenutí ženy a dětí patrně toho byl příčinou.

Amata sebou zřejmě trhla. "Co jest ti?" tázala se Valga z Koenigsbergu.

"Mluví o setníkovi," odvětila dívka ukazujíc na barona, který skutečně s Karešem o něm mluvil. Lékař stáhl rty.

"Ten setník ji zajímá!" zamručela baronka pohlížejíc na vážnou dívku. "Tvá péče jest úzkostlivá," řekla pak.

"Mám soustrast s nemocnými, a zvláště jsou-li příbuzní."

Za jitra setkala se Amata s ředitelem Karešem a Bohdanou. Ptala se opět setníka, jenž byl již z nebezpečí vyvázl. Zarděla se hluboce, když baronova maitresa pravila: "O velebná sestro, nezamilujte se do tohoto hezkého nemocného, jemuž jste život zachovala!"

Oslovená neodvětila. Chtěla dnes odevzdati zámeckému lékaři dopisy inspektora Dolana, které jí byl odevzdal malý žid. Později překvapila Silvína a oslovila jej, poprvé samotna. Lékař marně utajuje zmatek pohlížel na vážný obličej mladé dívky, na to uslechtil snivé čelo, které zavdalo před třemi dny Bohdaně podnět ke slovům: "Drahá slečno, jste vždy tak zbožně vážna. Na čele vašem jest nádech věčného dumání a duševního života, v oku vašem dřímá jakýsi druh defensivy zahrnující v sobě a tvořící celý život. Jest to historická trpká defensiva českého života, vzdorná, neodříkající se, nepodléhající."—"Myslíte?" zněla úsečná odpověď dívčina. Baronova rusovlasá milenka poprvé slyšela úsečný ton z úst jeptišky onoho dne.

Amata podávala beze zvláštního bojemu lékaři dopisy. "Malé nedorozumění, malé odhalení," děla.

Udivený lékař přijal děkuje listy a nahlédnuv letmo do nich zarděl se rozpaky. Nahodivší se Bohdana tázala se, co značí to zardění, co značí ta korespondence, vše s žertovnou drzostí. Doktor ve zmatku si pomohl frásí, která se velmi málo hodila. "Příroda stvořila každého člověka stejně oprávněným, stejně svobodným, a člověk jest povinen všestranně využívatí darů přírody a skýtané mu volnosti. Proto jakákoli pouta obmezující jej v právech jsou tyranisování. Povinnost káže opřítí se tyranům kteréhokoli druhu. V tomto okamžiku náležíte, slečno, mezi ně, neboť chcete mne, nás obmezovat."

Amatě nevyšla tato slova z paměti.

"Děkuji za poklonu," odvětila Bohdana. Doktor zasedl. "Jak mu ty rozpaky slušely. Jest přece velmi hezký muž. "Smím zvědětí vaše tajemství?"

“Ano.”

Bohdana několik chvil čekala na obsah tajemství pozorně, však slovo nevyšlo ze rtů Amatiných.

“Tak pak—” zvolala rozmarná žena obrátivši se ke mladé dívce. “Ah—” přerušila se.

Jeptiška pohlížela posud v stranu, kam zašel doktor, pohlížela tam s jasným významem v čele, s vážnou tváří. Pak začala tím zvláštním tonem, který zdolával posluchače: “Povím vám to tajemství.” A vypravovala vše, bez nádechu obdivu.

“A vy se neobdivujete?” zvolala maitressa zapomenuvši již na dlouhý pohled.

Amata-Valeria přestávala se vyptávat na dojmy života. Ten tam byl najvnější, volný neb ostýchavý dívčí ton.

Téhož dne za soumraku seděla s Bohdanou v pokoji; žádná z dam nepřerušovala dlouhé mlčení. Amata seděla na pohovce opírajíc hlavu na ruku, oči majíc zavřeny; otevřeným oknem dýchal do vnitř teplý vánek letního podvečera, jenž šeptává tisíc písní srdci člověka za jasné noci. Jest to onen vzduch, jenž svěžestí svou často ukonejší člověka, ale častěji zaechvěje celou duši vlévaje v ní sta toužebných pocitů, snad nejasných, ale vždy silných, rozechvívajících—pocitů, které často vyvádí odpočívajícímu slzu v oko. Hlas dvorského zvonku svolávajícího dělníky z práce, po chvíli hlas veského kostelního zvonku vssával se takřka do srdce žen. Bohdana pustila knihu a zadívala se ven, pak sesunula oči na Amatu. Bylo zatím již šero. Viděla, že vánek svírající vlas jeptišky i závoj nebyly na hlavě dívky. Jedna ruka mladé jeptišky skrývala se v rozházených vlasech; ale klidně, bez pohnutí ležela neť baronova. Téhož milenka usmála se bezstarostně a náhle se vyronil z její úst oblíbený její popěvek:

“Q pryč, Andalusko, zde v lasee každý utoae!”

Nedokončila. Amata vyskočila a stáhla prudce Bohdanu k sobě. “Mléte! mléte!” zkríkla svým zvonivým altovým hlasem třesouc se.

“Jak horké vaše čelo,” šeptla po chvíli milenka baronova. “Pojd'te na procházku, večerní ehlad vás osvěží.”

Amata se vzhopila. “Pojd'te a mluďte něco, povídejte, mluďte.” Prudce zněla její slova.

“Cheete-li? Třeba novinku. Pan baron pojede zítra odpovedním vlakem do Prahy.”

“Do Prahy?”

“Nepřijede až ke svým jmeninám, asi za čtrnácte dní.”

Mladá jeptiška se zastavila. “Neměla bych,” pravila dumavě, “není mi představenstvem řehole dovoleno navštívit velká města, jen zdejší venkov, ale musím tam. Pojedu se strýcem,” řekla k udivené Bohdaně.

Druhý den odjela s baronem provázena služkou. Čtrnácte dní uplynulo, a ona se navrátila ubledlá jako onoho dne, kdy přijela z kláštera, avšak hrdě pohlížejíc s okem ne zakaleným, ale neobyčejně rozechvěle lesknavým. “Marně!” zašeptala při uvítání baronce, kteráž jí neporozuměla, která však viděla její úžasnou ochablost.

“Má duše, Praha ti uškodila,” pravila starostlivě “musíš se podrobiti příkazům lékaře. Zavoláme svého doktora.”

“Ano, zavolejte jej, m a t a n t e.” odřukla pevně dívka. “Jest můj sestřenec již zdrav?” tázala se s touž pevností.

“Jest, ale slabost ho poutá na lože.”

Baronka odešla a Amata obrátila se k Bohdaně, již nalezla smutnou. “Podivuhodno!” zvolala. “Řekněte mi, co vás tíží, slečno, upřímně a netajeně, nedbajíc na to zdali to vhodno říci řeholnici.” Pravila to svým offensivním tonem, který sotva dovoloval odporovati.

“O ano, ano, řeknu vám to, byt' mi všichni zazlivali. Opovrhnete mnou třeba!” zvolala Bohdana svéhlavým, dětským či ryze ženským způsobem plným vášně hledající ko nejšší. “Pamatujete se na malé, krásné dítě Valgu, o němž jsem kdysi vypravovala, že je náš doktor zachránil?” Amata kývla, “Toužím po tom, aby toto dítě bylo zde k zítřejším

jmeninám barona; ještě nikdy je nezanedbalo. Nemá prý to býti, poněvadž vy byste se tázala, či je to dítě”—milenka baronova mluvila tak kvapně, její lice zbledla dojmutím — “a ono by příběhlo ke mně volapie: “matko! matko!” Slzy kanuly přes lice rozmarné Bohdany.

Dívka neutajila překvapení, však ihned pohlédla vážně na plačící matku. “Ach, proto jste blahověřila doktoru Vl...?” pravila. “Tetinka se kdesi prohlásila, že vaše Valga je krásná?”

Tato otázka dostačila milence baronově jako každé matce, aby rozmlouvala deset minut o svém dítěti. Amata se smutně usmívala.

“A co se stane?” tázala se konečně úzkostně Bohdana.

Fot. sok. Chvalova, Omaha, Neb.

Fr. Říha, 1. vítěz při státních závodech v Bruno, Neb.

“Já byla překážkou, překážku tu sama odstraním. Půjdu k baronovi.”

“Jděte,” prosila tiše Bohdana, “jděte k baronce.” Baronka zatajuje dech, tázala se po oslovení velebné sestry: “Znáš otec dítěte?”

“Znám matku,” odvětila důstojně dívka s taktem nejdvornějšího kavalíra.

“Bojím se tohoto děvčete,” zamručela Valga z Koenigsberku, když odjížděl kočár do Budějovic pro malou Valgu. “O jak smutny jsou tyto poměry! O životě, který jsi láskou!”

Mnohý by byl řekl opáčně: O lásko, jež jsi životem!

* * *

Později navštívila Amata v průvodu své tety setníka uzdravujícího se. Spatřiv dívku vztýčil se na pohovce, kde mohl již odpoledne trávit, a rüménec nezatajené radosti zaplál na vyhublé, ubledlé tváři jeho. Dívka mu přinesla z Prahy list; vděčně jej přijal. Ale když odešly dámy, a on rozpečetiv malý dopis přečetl jej, zasténal. Na navštívence stálo několik slov, jichž význam dámy neznaly. “Pane de

Binelli! Račte mě očekávat 24. července, tedy pozejtří ke slavnosti na zámku barona Koenigsberka. Jsem pozván. Jaká laskavost! S účtou za firmu Alberti & Gruber."

A na druhé straně stálo: Jak. Gruber.

Binelli seznal v tomto lístku odeslaném po neteri baronově, jejíž laskavosti použito, skutečnou perfidnost.

XII.

Druhého dne, v den slavnosti k počtě baronově, pravil Binelli k lékaři, jenž přišel jej navštívit: Řeknu vám za několik dní, kdy odjedu. Nechci, abyste musel stále na mne naléhat."

"Činíte rozumně," odpověděl chladně Sylvin VI...

Večer dal si přinést setník salonní oblek a položil jej k posteli, což byl rozmar jevíci touhu nemocného po súčasnění se u večerní zábavě. Zoufale tiskna mnohokrátě čelo pohlížel občas ku dveřím někoho očekávaje. Sluhovi nařídil, aby uvedl cizince, jenž by se ptal na něj. Venku setmělo se. S návisi zahřměly rány ze hmoždířů. Setník sebou trhl. "Ti tam plesají!" zamručel. V tom se dvěře otevřely.

Sluhou byl uveden cizinec. "Právě výstřel—opět—hle! blesk—rána!" popisoval střelbu obrácen do okna a ukazuje do dálky. Muž ten se pohyboval nápadně domácně v cizím bytu. Užaslého sluhu poslal pryč. "Můžete odejít, příteli!" pravil. Pak obrácej se k Binellimu uklonil se s úsměvem. "Račte odpustiti, pane setníku, mému poněkud volnému chování se — toť zvyk — ano, zvyk. A nalézám vás posud v loži. Jak opatrný jste!"

Setník kynul lehee přichozímu na lenošku a pohlížel zasmušile do obličje peněžníka Jak. Grubera. Tvář muže toho byla protivna. Drzý vzhled, prorezavělý černý vous a lysá hlava odpuzovaly každého při prvním setkání. "Bud'te vítán!" pravil setník. "Měl jsem—"

"Neračte se namáhat, neomlouvejte svou chorobu, vím o vaší neopatrnosti i o vaší nehodě, vím vše. Jak pozorujete, jsem velmi dobře zpraven o vašem stavu."

"A kdo—snad—" zvolal prudce mladý muž.

"Chraň bůh, čtu vaši myšlenku. Pamatujte, že v D... mám obchodní přátele. Nepodezřívajte toho dobrého doktůrka, že vám odevzdal mou navštíveku před čtyřmi týdny, požádal jsem jej. Zdvořilý to muž. Ale zdá se, že tušil, proč vás hledám, čta mé zaměstnání. Hahaha!"

"Dobře, nevyzvídam dále. Co chcete? rychle!"

"Co chce? Toť otázka!" zvolal člen firmy Alberti & Gruber. "Hned, pane de Binelli. Musím vám jen oznámit, že v Praze jsem jen náhodou"—při slově náhodou se usmál významně—"setkal se s majitelem zdejšího panství. Nabídl jsem mu své služby pro obchodní záležitosti, na příklad pro půjčku, a dovolil jsem si pozvati se na D... slyše o krásě statku, a co praktický člověk přišel jsem až ke slavnosti. A teď k věci." Přitáhl lenošku k loži a pohlídl svým úlisným, drzým okem na zasmušilého setníka. "Pane de Binelli, přicházím za peněžní záležitostí."

"Myslíte, že obdržíte ode mne peníze?"

"Dnes? Chraň bůh!" zasmál se Gruber. "Vím, že jich nemáte!"

"Co si tedy přejete?" pozdvihl se setník.

"Peněz!"

"Pane Grubere!"

"Pardon! Rozumějte, nedělám špatné vtipy. Opravuji se: přeji si záruku."

"Záruku!" zvolal sarkasticky Binelli.

"Ano, pane setníku, záruku, abych byl jist, že v nejbližší době budu zaplacen. Račte mne omluvit. Nespěchal bych, ale stěhuji se za hranice, zamýšlím zařídit si ve Frankfurtě obchod, vše již v plném proudu, tedy i vaší — naši záležitost musím uvrát. Víte, že mám jen desátý díl zisku firmy Alberti & Gruber, ač jsem její duší, jak si lichotím; jsem tedy chud'as, nic než chud'as, a musím si zařídit vlast-

ni obchod. K tomu potřebuju peněz neb úvěru. Dejte mi obchodní jistotu, a budu spokojen. Nežádám hned osmdesáte tisíce."

Binelli tiskl křečovitě v prstech jeleninu, na níž ležel. "Proč to žádáte?" zvolal. "Víte, že nemám peněz ani záruky."

"Všeho lze dosíci."

"Lidem vašeho druhu!" Setník to řekl pohrdavě.

Peněžník byl jaksí uražen. "Toť naše výtečnictví. Neumíme jen zabíjeti, ale také vyplovati! Pane de Binelli, já byl trpěliv, šlechtný!" Setník pohlídl na něj vražedným okem. Gruber se škodolibě usmál. "Dostalo se mi vašich smének do ruky, a poznáv maličký rozdíl v podpisech" — Gruber se pásl na vzteku a úzkosti nemocného — "ponechal jsem je pro sebe. Vsadil jsem své skrovné jmění na nejistou kartu, přisvědčíte, pane de Binelli, ale byl jsem trpěliv. Ujel jste do Mexika, když se nezdařil váš plán nakloniti si lásku baronky, pane de Binelli —"

"Mlčte!"

"Malá upomínka, mezi čtyřma očima", uklonil se Gruber. "Však tam vám štěstí nesloužilo, vrátil jste se, a já čekal opět dav si jen pro větší jistotu padělati vámi nové směnky. Staré jsem si ovšem také ponechal, a tak s úroky, pane de Binelli, ráčíte mi býti dlužen 80.000 zl."

Setník skřípěl zuby. "Ukončete!"

"Žádám záruku — dnes!"

"Hned? dnes?" Mladý muž vyvalil oči. "Jste šílen?"

"Laskavý žert", usmál se drze obchodník. "Jsem zdrav tak, že byste mi mohl zdraví záviděti!" Čekal na odpověď, které se nedočkal. "Jsem obchodník, pane de Binelli, a proto, ráčíte-li poroučet, začneme mluvit o věci."

Setník svaliv se na postel něco zamručel.

"Hledal jste v poslední době nějakou partii", mluvil Gruber, "však nenalezl jste." Pokřel ramenoma. "Já na vašem místě byl bych lépe pochodil, ale vy znaje mé milosr—pardon, mou shovívavost, jak se slušelo", klonil se, "hleděl jste na krásky a ne na peníze, na milostná dobrodružství a ne na vážné manželství, a sám jste si úvěr podkopal. Pozorujete, že mé akcie stojí špatně, pane setníku? Na mou čest, nikdo by mi za jednu čtyřicetisícovou nedal ani čtyřicet zlatých, a já pořád shovívám. Zbývá vám ještě jediné."

"Poslouchám, mluvte."

"Jak račte. Tedy vraťme se k záruce, o penězích nelze mluvit. Vám jest možno obrátit se ještě na paní baronku které jste se ještě před pěti neb šesti týdny kořil."

"Ne, neučiním tak!" vztyčil se setník.

"Věřím, pane de Binelli. Jest to nepřijemné, velmi nepřijemné." Setník zatfnal zuby nad úsměšným tónem, jakým s ním mluvil Gruber, jenž pohrával se svým dlužníkem jako kočka s myší. "Ostatně též myslím, že by to neprospělo. Paní baronka, kdyby seznala, proč jste se jí kořil, nenáviděla by vás jako všecky v jesitnosti uražené ženy. Pak jest příliš vám cizí, aby se jí vaše záležitost hlouběji dotkla. Konečně, což je hlavní, nemá — viděl jsem smlouvu — právo bez svolení manžela něco zastaviti nebo prodati. Zde to tedy marno. Zbývá baron. Ó netrhejte sebou, pane setníku, není vám to zdrávo! Pomněte, že mluvíme věčně, s rozvahou. Neračte býti tak choulostiv. Pochopujete, že se něco musí státi!" Tato slova zněla výhrůžně.

"Baron nezplatí!" zahučel Binelli.

"Těž se tak domnívám. Jest sice velký kavalír, ale osmdesát tisíce jest osmdesát tisíce, a jmění pana barona, nežítám-li dluhy, nemá více ceny než 350.000 zlatých. A pak jsou dva druhy kavalírů; jeden by řekl: zločinec není mým příbuzným."

"Proklatě!" zuřil setník. "Střezte se!"

Gruber zlomyslně se usmívaje ucouvl obávaje se přec prudkosti mladého muže. Pak ale vyhnul ret. "Mluvíme věčně, pane setníku! Lituji, ale není možno jinak. Tak by

řekl kavalír z druhu těch, o nichž se domnívám, že k nim náleží pan baron, a dodal by: povinný trest nechť jej stihne! Kavalír z řady druhé by zaplatil a — zastřelil by vás.”

“Ó!” otřásl se setník.

“He!” pohlížel sladce na svou obět peněžník, “jest-li pan baron z druhu prvního, nebylo by poslouženo mně, a jestli z řady druhé, ne vám; neboť mimochodem, pane de Binelli, zdá se mi — dovolte laskavě — že se bojíte smrti, která by vás vysvobodila z mých rukou. Neračte se namáhat,” kynul mu, “vím, co chcete říci, jde vám o zachránění etí rodu, která by po vaší smrti byla jistě potřísněna; ó znáte mne, obchodníka. Možno, ale jiní, ne já, by řekli, že jste zbabělec!”

“Vy jste d'ábel!”

“Neračte mi ubližovat. Přejdeme k věci. Zbývá nám, pokud mně vědomo, jediná naděje. Prohlížel jsem dnes, pane de Binelli, obyvatele zámku a nalezl jsem tu rozkošnou dívku; je prý to baronova neť.”

“Jest členem řádu.”

“Dobře, to vím, ale také vím, že má na statku baronově osmdesát tisíc.”

“Které náležejí klášteru. Darovala je řádu, jakmile složila professio solemnis.”

“Kdyby vystoupila, musí se spokojiti klášter malým odškodným, jinak řečeno dárkem.”

“A vy o tom přemýšlíte?”

“Jsem jist, že zde se nám oběma zdaří, pane setníku. Jsem znalec lidí a četl jsem ve tváři té dívky. Jest vášnivá, pane de Binelli, jest odhodlána jako oběti fanatismu, vzdorná, hrda a velkomyslna.”

“Ó Amato!” zašeptal setník. “A tento bídník to vyčetl ve tvé tváři!”

“Pane de Binelli, slyšel jsem ji mluvit demagogicky a jsem jist, že není bigotistkou. Ostatně vše jedno. Vy ji musíte naučiti víře své, musíte ji láskou svou získati pro

Vítězové Plzenského Sokola o závodech v St. Louis, Mo.

Václ. Vonásek

Ant. Hejda

Ludvík Otto.

“Chraňte se! chraňte se o ní mluvití — vy — zde!”

“Aj!” Gruber se zamlčel, a oko jeho upřené na Binelliho zalesklo se. “Pane setníku,” zvolal pak laskavě, “račte mi podati ruku. Vy jste muž, přísambůh!” Potřásl rukou mladého překvapeného muže, jenž byl zoufalý. “Znáte rozeznati růže! Přeji vám štěstí k vašemu zamilování.”

“Zapovídám si, abyste tak o těchto věcech mluvil v mém bytu!” zvolal hrozivě setník seskočiv s postele.

Muž se uklonil. “Těším se vašemu zdraví. Ah, jak pozorují, ráčil jste si dáti přinést salonní oblek. Súčastníte se slavnosti?”

“Já bláhovec,” řekl polo nahlas setník, “učinil jsem to touhou jako dítě. — Ne pane,” pravil nahlas, “jsem sláb, a lékař mi to zakázal.”

“Ah, slyšíte ten zpěv? Na mou čest, rozkošný to sbor. Nuže rychle, pane de Binelli, brzo bude čas k hostině, a víte, že jsem muž velmi praktický. Pozbavte se choulostivosti. Milujete slečnu baronovu neteř?”

“Zapomínáte, že jest jeptiškou.”

“Toť lhosejno!” pohlédl na hodinky Gruber.

“Jak to?” zvolal živě setník.

“Ó pane, vy blouzníte, vy nejste muž odhodlaný, dobývavý! Zmužilost, pane de Binelli, a jste zachráněn, a já,” dodal úlisně a hladce, “zaplačen. Pojměte ji za ženu!”

sebe, slovem musíte učiniti z ní svou ženu. A ona podrobí se okamžiku, neobávejte se, spoléhejte na můj úsudek, jehož nepodstatnost stála by mne 80.000 zlatých; dosti velký to důkaz, že úsudek můj musí býti neklamný. O propuštění z kláštera postarám se já. Nebude to novinkou. Můj kolega jest přítelem jednoho člena ministerstva. Půjde to. Jen její svolení, které vy si zaopatříte,” pravil s rozhodnou přísností, “neboť do týdnu musím mít záruku nebo peníze. Jinak, slyšte, pane de Binelli, bez milosrdenství obrátím se na úřady a na barona, kteří nad vámi rozhodnou, ať již mé peníze padnou či ne. Pamatujte, že na vás spočívá, máte-li býti v týdnu prostým zločincem nebo šťastným ženichem. Do týdnu nepotřebuji ničeho více než listinu, dle které vystupuje baronova neť z kláštera. Ah, hudba! přeji hudbě, jsem rozkošník, barone. Omluvte mne, služebník!”

Mladý muž pohlížeje vytřeštěnými očima za zmizevším mručel jako šilený: “Já bídník, bídník! A miluji ji!”

* * *

Na nádvoří zámku dozníval za nočního ticha sborový zpěv spolku z B... Lampiony ozařovaly zahradní dvůr nahrazující lunu oblaky zakrytou. Veranda tonula v šeré noci, a z její průčelí shlíželo do vísky prásvitné tableau představující zámek D...ský s okolím. Zámecká věž podobala se dnes majáku na pobřeží bouřlivého Skageragu. “Zdar tvému

dni!" dozníval chór, a sotva že došlel poslední tenor ve skotačivém pádu lesknavého vodometu, rozlehla se v měkkých akordech v haluzích parku hudba. Slavnostní zvuky hudební vystřídal zpěv. Gratulující hodnostové nejbližšího okolí byli baronem propuštěni a navrátili se ke slavicím. Průvod s lampiony hnul se v řadách k parku a kráček vždy dále k letnímu salónu, odkud zněly zvuky vojenské kapely.

Baron s baronkou a svou neteří, následován Bohdanou, několika důstojníky blízké posádky a dvěma blízkými šlechtici, přišel postranním vchodem dříve k salónu. V billardní síni předsedal baron, salon byl připraven pro účastníky zastavení a pro hodnosty okolní. Pokloniv se těmto zasedl Koenigsberk v billardní síni. Zámecký lékař a jeho kolega z B..., pak ředitel Kareš seděli na nižší straně stolu.

"Zavřela jsem vašeho Luska ku své Valze; přála si dnes na něm spáti!" zašvitořila Bohdana zastavivši se u Sylvína. "Jak se vám líbila gratulace mé dcery — ano, mé dcery?" tázala se opět Kareše radujíc se, že může nazvat opět veřejně Valgu svým dítětem.

"Pozoroval jsem dojem pana barona a slzel jsem," přiznal se hospodář. "Slečno, je to andílek ta vaše Valga."

"Měl byste mi říkat paní a mému děčku již slečno," podotkla zářící baronova maitressa bez ostychu. Uvedla mezi majora hraběte N... a statkáře pana z Č...

Netřeba podotýkati, že jako všechn život na D.. byl prost vši nechutné etikety, tak i dnešní slavnost, jež se odbývala vždy velmi rodinně.

"Smím se vám nabídnouti, milostivá paní, pro dnešní večer za cicišbea?" otázal se nadporučík F..

Táž otázka se změnou jména zazněla z úst ještě dvou pánů.

"Fiat!" zvolal baron za dámy a doložil k setníku: "Vaším šedinám dovoleno býti cicišbeem velebné sestry."

"Pak velebím šediny!" zvolal se zápalem příjemný setník. Galantní dobrodružství na neštěstí záhy zůstavila stopy na hlavě muže teprva třicetiletého. "Parbleu, jak krásná!" vzdychl mu do ucha kolega, a baron v té době kynul peněžníku teprva příšlému, Jak. Grubrovi, jakž bylo psáno na jeho navštívence. Ten omlouvaje stručně své zdržení zasedl níže k lékaři.

Mezi tabulí rozléhal se hluk vedle stolujících a střídavě hudba se zpěvem. U stolu baronova cizí hosté zářili. "Výtečné souper," mružel Gruber, "jenom ta jeptiška beze změny chladna, lépe řečeno bezcitna. Tichá voda! Pane doktore, souhlasíte, že se bavíme?"

"Aspoň vy mne bavíte!"

Peněžník šilhal přes sklenici na klidného muže. "A—?" vyřkl pouze.

(Pokračování.)

KARAKTER.

Sepsal Josef Durdík. — Pokračování.

U telegrafu vyžadujeme na úředníku správnosti a obratnosti, nechtě jekéhokoli jest pohlaví; učitelka má naplněna býti vědomím o důstojnosti svého stavu, věnou snahou po vzdělání a pokroku, kteráž rovněž tak vzdálena jest nápadného výstřednictví jako umrtvující lhostejnosti, má vědět a musí — jako učitel, a velmi podivně by se vynímaly její pokusy v okázalé emancipaci, kdyby v nejdůležitější věci, totiž v pilnosti a vědění ona sama zkoušku neobstála a chtěla se vymlouvatí najednou menším nadáním ženského pohlaví slabší vůli a křehkost krásné pleti. Nechej zabíhati v podrobnosti, kteréž ani v tuto rozpravu se nehodí, ani mně nepřisluší, — mluvití snad o povinnostech ženských v kuchyni v domácnosti a podobném, o čemž máme jiných rádeň dosti. Však o slovo emancipaci zaváditi se nebojím; smysl jeho není, ženu učiniti rovnu mužů, nýbrž rozum a lidskost

uvéstí v poměry, které nezbytně oprav vyžadují. Celá tak zvaná otázka ženská jest jen zvláštní případ z četných otázek o práci, které za naší doby se probírají, náleží v obor hospodářství a socialistiky, není tedy podivínstvím nebo výstředností, ani nezáleží na choutkách několika lidí, nýbrž má podklad mnohem hlubší, vážnější a neodmluvný. Jedna úloha její ku příkladu zní: "Kterak se má věc zaříditi, aby ženská bez muže sama sebe uživila mohla." Jaká to úloha co nesrovnalostí v té věci posud křičí! Čím výše stoupá vzdělanost, tím patrněji se všechny nesrovnalosti objevují. Proti výstřednostem, v emancipaci špatně se skrývajícími jest právě povaha dobrý lék; a rozumné ženštiny proti nim nevíce protestují, jsouce postaveny na stráž vkusu, jemnosti, uhlazených mravů a slušnosti.

Má-li vzdělání národa prospívati, duševní i hmotný stav jeho býti zveleben, zkrátka postup v před je-li pravdou: týká se vše to jen mužův? Stoupají snad jen oni? Byli by možno, vychovati z mužův karaktery, kdyby v rodině k tomu nebyl položen základ? Tím je řečeno vše! Ovšem nelze upříti, že v celku vychování ženské poloviny veškeré mládeže jest nad míru zanedbáno, a nejméně že hledívá se ke stránce, o níž mluvíme. Kam až by zaběhla rozprava naše, kdybychom o té věci mluvití vskutku počali! Náhledy však jsou často tak podivuhodné, ba předpotopní, že mnozí si ani neumějí představití, co to jest: vychovati dívku ku povaze. Pojmy tyto jsou jim přímo nesjednatelné: dívka a charakter! Znátí písmeny, dovést napsati s chybami nějaký listek, když poměry dovolují, drobátko muziky a snad frasi francouzských, a k tomu ke všemu trochu pověr — v ostatním může býti dívka jakákoli, bez tušení ducha, bez povahy, prázdna, povrechní. Výsledky jsou podle toho, a byly by mnohem horší, kdyby poklesky lidí stále neopravovala příroda sama mocnými a nemylnými puhy svými a mistr, praktický život, jenž člověka vychovává a věru dobrým učitelem jest. Oba tyto činitele slučujeme v trojlist ještě s jedním obsažným výrazem: domácnost. Ta ženským jest v každém ohledu více než mužským. Příroda pokáeí mnoho předsudkův a nešvar špatného vychování a docelí mezery, které nechalo, kdežto životem vše se osvědčí, co dobrého a důkladného člověka získal. Avšak spolehnouti slepě nesmíme se na tyto mocné činitele. Jako vychováním prospívá pokolení mužské, tak lze mysliti, že dobré vychování ženských, totiž aspoň svědomitější než posud se uděluje, bylo by ku pravému prospěchu jim i pohlaví mužskému.

Karakter není přepjatost, ano on se spíše mnohých přepjatostí vzdá, i s nebezpečím, že za prosaického považován bude. Nesmíme si mysliti na výstřední úkazy, které náležejí spíše v divadelní gallerii než v náš obyčejný život občanský. Charakter vede všude ku pravé míře a vylučuje vše, co pouhou malicherností nadýmá k důležitosti. Tím se charakter můj neprojeví, když postavím se proti běžné, přijaté módě. Když se ustálila moda "na krinolině" jistého objemu, jest to zrovna tak výstředností, vzítí krinolinu dvakrát nebo třikrát baňatější, jako věst okázale válku proti ní. Obojí jest nápadné a vyzývá zraky lidí; toho i onoho si všimneme a tím také osobnosti. Rozumný člověk podrobuje se bez dlouhého zdráhání mravům a zvykům vládnoucím a nechce se státí hrdinou v boji s věcmi, na kterých jakživo nie nesejde, při kterých jest lůpně jedno, ať jsou tak či onak. Někdo myslí, že kdoví jakým mudrcem se bude zdátí, když škrobenou tváří zahorlí si proti "módě"; je zrovna takovým mudrcem jako ten, kdo půl dne studuje, co je pro druhou polovici nejnovější moda. Křiklavost a vyzývavé vybočení z dráhy k vůli malichernosti, jen aby se jakási novota, samostatnost pouze na povrch strojená, okázala, každé pravé mysli se přičí. Právě komu běží o věc, ten ji bude co do podstaty chrániti a všech vedlejších, nepotřebných přímětků se vystříhati, které by ji zostudily, hleděti k jádru, a ne ke skořepinám!

I v malém kruhu, v životě domácím a rodinném ukazuje, tříbí a osvědčuje se charakter. Muž mající povahu jest zjev; v jehož přítomnosti cítíme se povznesenější; on vymáhá úcty a přece k sobě poutá, činí dojem nevýslovně blahostný, zotavujeme se jím a okříváme; cítíme, jak se můžeme na něho spolehnouti, a musíme sobě říci, že nic není tak krásného jako charakter. Jest na tom světě mnoho slabochů, bláznů, dětinských a zuřivých, — ale mužové charakteru jsou pevnou společností, jsou železná ramena, která její budovu udržují.

Nikdo nesmí si mysliti, že charakter jest něco obzvláštního, oc uchováno jest jen pro reky a rekyně, nikoli však pro nás všední, jednotvárný život. To byl by osudný omyl. Charakter nehoní se za rekovstvím a koná svou povinnost ne v návale vášně, z popudu povrelně hrdinského, nýbrž z přesvědčenosti, která klidně stojí ve všech bouřích, ve všem nadšení i ve svém rozhorlení. I v křivdě a v bolesti musím zachovati svou míru, nesmím se mítí za zbavena závazků svých a nikdy zapomenouti, že povinnost jde nad bol.

Ke všem těmto průjevům vůle dává všední život příležitosti dost; není místa, stavu, věku, kdež by nebylo vážných požadavků, ale též v případech dánlivě nepatrných ukazuje s epovaha, a vzdělává se člověk k vůli. Dívka načne knihu — však kniha nebaví, nepoutá ji dosti; dívka odloží ji a bud' ji nečte víc, nebo pokusí se několikráte s týmže průběhem. Ťukne pouze, ale nepřekoná obtíže počátků, ačkoli má kdy, ač by ráda, ano stává se ještě, že se pochlubí, že tu knihu četla, — ač ji nečetla. K tomu náleží jen více síly. Když jsem se ustanovil knihu přečísti (byl jsem při tom volný a poddal jsem se vlastnímu rozhodnutí) nuže, pak to snad bude trpká úloha, ale vypnu svou sílu výše a vykonám to! Co zde s knihou, zastaneme s tisícerymi věcmi — od pučochy až k pianu! Kdo by neehválil svědomitost, zručnost, čistotu, ozdobnost na dívce? — a všechny ty vlastnosti s povahou souvisí, ba více, nežli se nadějeme.

Když jsme už o "malicherné" věci zavádili, uved'me ještě jednu. Jest mnoho vzácných rodů, které mají nejen původ, ale i smýšlení české, — v občanských třídách i mezi šlechtou. Naše neštěstí národní, podivuhodná soustava vychování a dekretální vlivy odjinud zavinily, že jazyk český ani nebyl připouštěn v kruhy vysoké. Český národ co bytost politická měl býti zmizelý, a co se mluvilo po česku, považováno bylo za hatmatilku selskou. Nyní se obrat stal, jest pravda, — ale podivuhodná soustava výchovná trvá dále. Vznesená taková dívka učí se několika cizím jazykům, které zase pak v bázní boží zapomíná, ale českému jazyku učiti se nesmí; — zkrátka, to jest jen jedna podivuhodnost, ač jiné stránky zrovna tak předpotomně se nesou! A co vidíme z toho? — Rod má jméno — neublížíme nikomu, ať řekneme jakékoli — tedy ku příkladu Skály z Ronova, má statky mezi českým lidem, mužští členové jeho "hlasují se šlechtou historickou", a dámy jich neumějí slova česky. Některé by rády uměly; nejsou zrovna nepřítelky národního jazyka, ale ve skutečnosti nemohou to provést. Příčina toho jest nedostatek na vůli; nebo kdyby opravdově chtěly mezi lidem žijíce naučiti se jeho mluvě, která jim stále kolem sluchu zní, kterouž k nim rozpráví celá země, její lesy i její vody, zajisté by jeeden měsíc, jedno čtvrtletí vytrvalostí a eviku věci změnilo.

(Pokračování.)

POZNÁMKY K NAŠEMU NÁZVOSLOVÍ.

Příspěvek k posudku nynějšího stavu.

(Pokračování.)

IV. Popředu — pozpátku — s obratem. Podrobné pojednání těchto pojmů stalo se při evičeních na koni; tu stačí prostě zaznamenat, že na koni většinou eviky nazývány dle nové stoustavy, zde (na bradlech) výhradně dle staré, čímž se stalo, že mnohé tvary na koni "popředu" zvané, zde

"s obratem" se jmenují, tak hned 1. cv. na str. 24. je "kolo přednožmo pravonož s celým obratem v levo nad levou žerdí", ve evičení 3. pak "přešvih zánožmo v pr. s půlobratem v levo do vzporu ležmo pobok za rukama" (z výsedu přednožmo levou na pravou žerd' kdysi "výsedem přednožmo skřížmo levou" zvaného; viz "Tabulky těloevičné III." F. Mety. Způsoby: 15., nebo: "Sokol" 1872. str. 119.) a namnoze jinde, ač při některých (na př. při 2. cv. na str. 17., nebo při 9. cv. na str. 27.) název dle nové soustavy zvlášť dobře by se hodil.

Následující drobné poznámky podávám k úvaze, zda nebude prospěšno i v těch nepatrnějších věcech sjednotit se na určitém pojmenování; kdybychom vždy a všude pro tutěž věc téhož názvu užívali, nabude název takový tak přesného významu, že nebude třeba k určení tvaru celého popisu, vedoucímu beztoho často nejen k pochybnosti, ale někdy i k na prosté nesrozumitelnosti (viz na př. cv. 8. na str. 25., nebo cv. 8. na str. 18., cv. 7. na str. 25. a j.).

V. Výdrže. Nestejně jmenují se stoje (převrácené): ve cv. 2. na str. 26., pak ve cv. 8. na str. 19. stačí "stoj v kliku", ve evičení 4. na str. 26. však "stoj o rukou klikem"; někde postačí "stoj vzporem" (cv. 7. na str. 27.), jinde "stoj o rukou vzporem" (str. 24. cv. 1., str. 25. cv. 2., 3., 4., 6. a 8.; str. 26. cv. 9., 3. a 5.) a někde zas pouhé "stoj o rukou" (str. 25. cv. 5. a 7., str. 26. cv. 10. a 6., str. 27. evičení 9. a 10.).

Postačilo by zajisté důsledné "stoj vzporem" a "stoj klikem". A nebylo by snad bez výhody, rozeznávat i dle toho také ostatní výdrže:

a) přednos vzporem, klikem, o předloktí nebo o pažích (podobně: svisem — poloshybem — shybem), dále

b) váha vzporem (vpředu), klikem (vpředu — vzadu) bez dodatku "bez oporu", nebo "váha o pažích vpředu — vzadu"; poslední je tak jmenována už v Z. T. na str. 468./61.

c) váha na loktech (srovnej "stoj o ramenou", "stoj o záloktí", "stoj o předloktí", "stoj o pažích") nebo váha na pravém (l.) lokti (srov. "stoj o pravém neb levém rameni", "stoj pobok o pravém nebo levém předloktí", levá ruka drží na druhé žerdí); tedy bez dodatku "oporem".22)

VI. Zvedání a spouštění trupu; kotoule.

Vyskytují a jmenují se:

na str. 26. ve cv. 2. "stoj v klihu — zvolna vahou do váhy oporem o jeden loket",

ve cv. 3. "stoj o rukou vzporem — zvolna do váhy oporem o jeden loket",

ve cv. 4. "stoj o rukou klikem — váha bez oporu",

ve cv. 5. "stoj o rukou vzporem — zvolna přechod do váhy pokos oporem o jeden loket",

na str. 27. ve cv. "stoj o rukou — zvolna do váhy oporem o jeden loket",

ve cv. 10. "stoj o rukou — zvolna přechod do váhy pokos bez oporu".

Záměna stoje vahou děje se tu celkem šestkrát a skoro pokaždě jinak nazývána: dvakrát je "zvolna přechod do váhy pokos" (cvi. 5. a 10.), jednou stačilo "zvolna do váhy" (cv. 9.), jinde dodává se "zvolna do váhy pokos" (cv. 3.), jinde zas přidává se "zvolna vahou do váhy" (cv. 2.) a někdy postačí prosté "váha bez oporu" (cv. 4.). V tom nemožno viděti bohatství a ohebnost našeho názvosloví, ježto rozmanitost taková zavinuje pochybnosti: čtenář vykládá si ev. 2. a 9. jako váhy pobok, neboť pokos se zvlášť vytýká; cv. 4. pojímá pak jako přechod rychlý, třeba neobvyklý, neboť při všech ostatních zvlášť je určeno, že zvolna provést se mají.

22) "Váhu oporem" lze srovnati s "praporem na pravém nebo levém předloktí", "váhu (bez oporu)" s "praporem" (bez oporu) viz 508./1.; "prapor" je váha "stranou" na rozdíl od vah "vpředu" a "vzadu".

Nestejně jmenují se také přechody ze stojů (převrácených) a vah do vzporů a přednosů vzporem:

na str. 27. ve cv. 10. "váha pokoš bez oporu — přednos"

ve cv. 7. "stoj vzporem — zvolna přechod (vahou) do přednosu v kliku",

na str. 26. ve cv. 6. "váha bez oporu — zvolna přednos", ve cv. 1. "stoj o rameni — zvolna vahou přechod do přednosu".

Stažilo tedy v prvním případě "přednos", v jiném "volna přednos", v ostatních dvou jednak "zvolna přechod (vahou) do přednosu", jednak "zvolna vahou přechod do přednosu"; při vši, zajímavé jinak, rozmanitosti nevím, mám-li v prvním případě v přednos zvolna či rychle přejít: je sice v čele těchto sestav název "Cvičení tahová", ale z toho ještě nevyplývá, že každý tvar, pod záhlavím tím uvedený, pomalu provéstí nutno, a to tím méně vyplývá, že u mnohých cviků, pod týmž nadpisem zařazených, zvláště se to vytýká, že zvolna se dějí; zde ničeho není uvedeno, má se tedy rychle provéstí? Tu tedy nedostává se přesnějšího určení, za to však u posledních zbytečně se ještě uvádí "zvolna přechod", když už s dostatek cvik určen slovem "vahou". Řeknu-li vahou, rozumím tím "zvolna a prohnuté"; místo "vahou rychle" říkáme "předkmihem".

(Pokračování.)

DO ŽUPY SEVERO-VÝCHODNÍ.

Bratři a sestry! Dny slavností a závodů našich patří již minulosti. Po přehledu práce nemohu jinak, než vzdátí Vám všem srdečný dík za zachování sokolské kázně ve všech případech, neb ta nejen mnohého překvapila, ale i k čestnému výsledku našich slavností velkou měrou přispěla. Bratři soudecové necht' přijmou moje uznání a dík za namahavou a poctivou práci jejich. Dík nás všech necht' přijme i celá česká veřejnost za účastenství hojně a projevení tolika přízně Sokolstva našemu při závodech našich. Uznání zasluhují i trubači a bubeníci Sokola Čech. Sestry a bratři drazí, věřte, že mě i jiným hluboko v srdce vryla se milá vzpomínka na slavnosti uplynulé. Kéž bylo více tak přátelských závodů mezi námi. Na zdar!

Jan Fryš, náčelník Župy Severo-východní.

ČESKÉ VEŘEJNOSTI!

Vidouc v inteligentním dorostu českém ve Spojených Státech budoucnost i chloubu Čechů amerických, podjala se Čtenářská Beseda "Vlast" úkolu podporovati dívky nezámožných rodin českých ve studiu na učelištech středních. Vzav na se tu úlohu, obrátil se nadační výbor Besedy Vlast k české veřejnosti o podporu finanční. Leč myšlenka tak humaní a nezištná nedošla pochopení a přinesla jen sporé pomoci. Vzdor tomu ze členských příspěvků, výnosu zábav a nepatrné pomoci příznivců podporuje Beseda "Vlast" dva studující české, hochu a dívku, kteří bez veškerých závazků pro příští dobu dostávají 175 dollarů ročně.

Nemožno činiti více, a proto obracíme se k Vám všem, kteří cítíte spolu vznešenost úkolu pomáhati vyrůstající dítčím českým k lepšímu údělu, než tvrdé ruky mozolné, k Vám všem, kteří v lepším vzdělání vidíte naši pýchu a budoucnost, k Vám, kteří poznáváte s námi spolu, že jest naší svatou povinností připravovati mladistvým, nadaným duším cestu, aby jednou důstojně a hrdě mohli hlásiti, že jsou synové Čechů do nové vlasti se uchýlivších. Že práce naše jest nezištná i poctivá, chceme dokázati tím, že volno každému přispívateli nahlédnouti do knih výboru nadačního a účastniti se schůzí jeho.

Schůze nadačního výboru konají se každou druhou středu v měsíci v čísle 420 vých. 59. ul., kdež veškeré příspěvky se přijímají. Rovněž tak lze učiniti ve schůzích Besedy "Vlast" první a třetí středu v téže místnosti.

V. B. Tůma, předseda nadačního výboru Čtenářské Besedy "Vlast".

Josef Burian, protokolní tajemník nadačního výboru Čtenářské Besedy "Vlast".

DO PISY.

St. Louis, 27. července 1905.

Když tak čteme v tom našem "Památníku" a mysl vzlétá od města k městu, ano i do té staré vlasti naší, tu zajisté každý věrný sokol cítí, že jej v té hruďi něco svírá, něco co se od bolesti líší, a třeba vzdoroval sebe více, přece tento jinak statný a chrabrý muž nemůže zabrániti zvláštnímu pocitu radosti nad tím, že po boku jeho dosud celé řady mužů, kteří Sokolstvu padnout nedají. A proč by se netěšil! Proč by se neradoval, když kamkoliv se do té naší knihy podívá, všude jest znáti průkaz práce nezištné, výchovné, práce neúnavné, více jak 40 roků vykazující. Jak šťastným a hrdým člověk se cítí, pomyslí-li, že jest členem této velké rodiny, že sám též přiložil paže i mysle své k úkolu tak důležitému, a že on též má podíl na výsledcích z práce onů vzešlých. A přec občas najde se muž, který svého času učinil mnoho pro ten či onen sbor, i pro ten celek náš, jenž rozhořčen nad tím, že vše nejde hned podle jeho vůle, vztlá se všech úřadů, které jindy s ochotou zastával, ba často i od sboru odstoupí. Kolik dobrých a přičinlivých členů ztratily jsme již jen pro nějaké malicherné příčiny, což dokazuje jen přímo slabost zásady sokolské: vytrvat až do posledního. Tohle a tohle jsem vše učinil, a tohle a tohle jest moje odměna, jest mnohých jedinou omluvou. A jakou odměnu jsi očekával? Což zapoměl's, že práce sokolská jest neocenitelná, bez veškeré slávy a zisku, a že tou nejlepší odměnou jest sebevědomí, že's učinil vše co moudré a čestné jest dle nejlepší schopnosti své? Jinak-li soudíš, tož jsi chybil a čím dříve napraviš chybu svou, tím lépe. Každý člověk, i ten nejlepší podřízen jest ob čas chybám a je-li neúnavným pracovníkem ve spolecích národních, též kritice jest podroben, někdy dosti vážné, avšak dokud je upřímně míněna, nemá nikdo se jí lekati, ale nabyv přesvědčení, že jest v právu, kráčetí po vytknuté stezce dále. Ukaž mi člověka, který nikdy nebyl všelijak posuzován a já ti ukážu člověka, který nikdy nic neučinil.

Když tak pozoruju tu nedbalost členů vůči placení svých příspěvků, tu nemohu mysletí jinak, nežli že někteří mají z toho ještě radost, když mohou přivéstí sbor do rozpaků, a že býti vyloučen jest nějaké hrdinství. Za poslední 4 roky viděl jsem pouze jednoho člena, který měl tolik úcty a uznání pro sbor, aby se omluvil. Těm ostatním to bylo lhostejné, zdali budou vyloučeni aneb ne, spolků jako jsou sokolské, kde má každý volnou cestu odstoupit čestně, když se mu mezi námi nelíbí, jednání podobné jest zbabělé a nesokolské a tací členové by se vůbec neměli přijímat bez znovu zaplacení vkladného.

Což ten Svaz Sokolstva amerického, zdali pak přece naň dojde? Před třemi měsíci co tu bylo nadšení a slávy, a dnes jako by vše usnulo ve spánek vojska na hoře Blaníku, které se má probudit až tehdy, až bude Čechům nejhůře. Nikdy není však tak zle, že by nemohlo být hůře, proto budeme-li čekati déle, tak se snad nikdy mety společné nedčkáme. Výbor, který má onu záležitost v rukou, neměl by váhati, nýbrž jednoduše vyšetřiti veškeré příčiny a překážky a pak jíti neohroženě dále. Vždyť za nimi stojí veškeré zástupy Sokolstva amerického.

Asi před 2 měsíci podán a odhlasován byl v našem sboru návrh, aby Národní Jednota Sokolská zastoupena byla

8 přeborníky na sletu Všesokolském v Praze, a sice 2 od každé župy. Návrh onen se mi zamlouvá, nejen proto, že byl podán sborem našim, nýbrž i proto, poněvač každý sbor dostane stejnou příležitost bráti podílu na zkouškách přeborníků, jež by se mohly vždy pořádat v městě, kde nejvíce sborů existuje, čímž by se za náležitého výběru přípravné vydání dojista snížilo. Vydání s tím spojené, jakož i část výpravy samotné platily by ovšem Župy samy, čímž by se značně ulehčilo celku N. J. S. Ať již tomu jakkoliv, jisto jest, že 8 boreů nejlepších by nebylo zrovna mnoho na takovou jednotu jako jest naše, neboť každý dollar na podobnou věc obětovaný, přišel by nám zpět ve způsobu neúnavné a nadšenější práce a vytrvalosti na poli našem sokolském. Nejen ti, kteří N. J. S. zastupovati budou, nýbrž i každý sokol, který bude míti to štěstí sletu se účastniti, přijede zpět utvrzen a posilněn, ba celý náš a zůstane našim až do smrti. Mluví se mnoho o tom, že bychom měli navěciit něco nového, něco co tam v Čechách ještě neviděli. Nevím, co by to mohlo být, leda nějaké ty americké hry, a pak co by 6 neb 8 evičeneů mohlo se zdarem provést? Vždyť by je tam nebylo ani vidět. Jediná tu cesta, kdyby každý sokol, který sletu účastnit se hodlá, též se zaručil, že bude evičiti, a pak teprv by se mohlo pomýšlet na důkladné zastoupení. Naše stará prostná a pořadová obsahují dosud mnoho a mnoho nového, jest třeba jen něco sem tam proměnit a, hlavní věci, důkladně naevičiti, a naše specialita bude hotová. Mám v mysli evičení s tyčemi newyorských sokolek na sletu st. louisském. Ač pohyby byly všechny staré, přece jen sestava byla novou a tomu, komu se po štěstí evičení ono spatřiti, zajisté nevymizí nikdy z paměti. Podobných evičení najde se v naší soustavě ještě více, schází jen sil, které by se věci jak náleží chopily a ve skutek uvedly a těch, doufám, že táké naleznem.

Náměstka sboru našeho potkalo zvláštní štěstí, jakého jen málokomu se dostane. Náš starosta, Fr. Burian, se nám totiž odstěhoval do sousedního města East St. Louisu, kde si zařídil oděvní a střížní obchod a za jeho nepřítomnosti jest hlavou sboru našeho ovšem náměstek, jenž nás všechny překvapil svojí rázností a vážností ve všech záležitostech sborových. Přesídlím se br. Buriana ztrácíme věrného sokola, výborného pěvce a nepřekonatelného herce, jakož i milého společníka, jehož zkušenost a rada bude zajisté velevítána mladému sboru east-st. louiskému. Naše ztráta jest jejich ziskem.

Dne 23. července my a naši přátelé, jichž bylo hojnost, bavili jsme se na výletu v Maryville, Ill.; bývalém to sídle někdejšího Sokola Glen Carbon, asi 15 mil od našeho města vzdáleném. Sotva však jsme vylezli z vlaku a nastoupili cestu na místo výletní, počalo poprechávat, i zdálo se, že slavný náš den přijde na zmar. Nežli však jsme dorazili na místo, obloha se vyjasnila a slunko počalo opět pražiti, leč stinné stromoví a čerstvý východní větřík zpříjemňoval nám jinak parný den. Mezi dnem účastnilo se 9 členů evičení na hrazdě a závoděno ve skoku o tyči a v běhu. Členové naší kapely hráli jako o závod celičký den, až mně jich bylo samotnému líto. Naši tanečníci však neznali žádného slitování a neopustili taneční místnost ani jedenkrát, dokud jim ještě nepřidali. Dobře na ně, proč tak hezky hrajou. Brzy po 7. hodině opustili jsme tento krásný, ač trochu od dráhy vzdálený park a ubírali jsme se při hudbě a dobré náladě opětně k vlaku úplně spokojeni.

Na zdar!

F. Vůch.

New York, 28. července 1905.

Kde pak vězí Tvé dopisy?" tázal se mně minule jeden bratr sokol, — snad jsi nezapomněla našeho listu a upadla v netečnost? O nikoliv — avšak není tak mnoho nového mezi námi, o čem bych psala. O naší zábavě, kterou jsme pořádaly ku oslavě přistoupení k N. J. S., psal již bratr dopisovatel, další bylo v dotyčné rubrice našeho listu. A tu

jen jedno dlužno doplniti, zajisté, jen k radosti nás všech, totiž že sbor náš vzpomenu bratra sokola, který byl jedním z prvních zakladatelů našeho sboru, br. A. Vokála, kterému v upomínku daroval závěsek k hodinkám. Pořád zábavy k cíli tomu a na počest bratra uspořádané byl vskutku pěkný, škoda jen, že byla tak slabá návštěva. Byly jsme velmi zklamány, že bratři sokolů, již dojista měli tu být v první řadě, účastnilo se velmi málo. Za to výlet pořádaný v červnu se nám skvěle vydařil. Náš zábavní výbor se tužil zlamenitě. Sestra K. Heizlerová zhotovila pěknou podušku, která byla na výletě vylosována, za což zasluhuje nejlepšího uznání a díky.

Cvičení nějak ochablo, není se však čemu diviti, neboť v těchto děsných vedrách spěchá každý raději na čerstvý vzduch, nežli aby v uzavřené místnosti celý večer evičil. Nebýt toho, že se chystáme na závody Župy Východní, které se budou odbývati na začátku měsíce září, tak bysme si vskutku raději udělaly prázdniny. Na vyzvání Župy Východní, zdali se chceme účastniti závodů, mnohé sestry se přihlásily, nucena však nebyla žádná. Jak jsem slyšela, též sestry z Long Island City budou závoditi.

Náš pěvecký odbor řízením nového sbormistra, br. R. Pruši, zahájil opět činnost. Začínáme evičiti známou operetku "Mikado", jen aby sestry pilně navštěvovaly zpěv, tak aby jsme opět jednou důstojně se ukázaly před tváří našeho obecnstva, vždy vděčného, poskytnou-li se mu opravdový užitek. Končím dopis s vřelým pozdravem všem sestram a doufám, že též co nejdřív nechají o sobě věděti.

Na zdar!

M. Šimůnková.

Cleveland, O., 29. července

Závody Župy Severo-východní, které odbývány byly dne 2., 3. a 4. července v Detroit, Mich., vydařily se jak co to evičení, tak i po stránce společenské velmi dobře, neboť se zde znovu ukázala zdatnost, mravnost a energie Sokolstva. Sokolské sbory clevelandské, Sokol Čech, Sokol Cleveland a Sokol Česko-Zábavní a též všichni hosté clevelandští byli uvítáni v neděli ráno u přístavu v Detroit, odtud pak pohodovali za rázných zvuků trubačského a bubnického sboru Sokola Čech do síně Sokola Budivoj, kde byla již přichystána společná snídaně, při čemž byla oznámena schůze soudeů a pořad závodů a pak bylo ubytování. Odpoledne byly hned závody v plavání, a večer pak "buffet" v síni Sokola Budivoj, při čemž se mluvilo, na jakém stupni Župa stála a jak pokračuje dnešní dobou. Na to byly ještě rozličné solové výstupy.

V pondělí ráno začaly vlastní závody o 8. hodině, a začalo se až do pozdního večera za účinkování hudby v zahradě D. A. C., večer pak pořádan opět buffet v síni Sokola Podlípny. V úterý ráno bylo dokončení závodů v Shooting parku a odpoledne za velkého účastenství obecnstva veřejné evičení sokolů a sokolek, prostná evičení, pořadová a reje. Provedení bylo velmi pěkné svědčící o vůli a energii a ký div, že každé evičení odměněno hřimavým "Na zdar!" a tleskotem obecnstva. Po evičení pak rozdány ceny vítězům, načež čteny různé dopisy a zdravice rozličných sborů sokolských i jednotlivců. Na to pak nastalo pravé sbratření a bujará nálada sokolů a obecnstva až do pozdní doby.

Druhý den projížd'ka městem a odjezd k domovu.

Děkujeme všem bratřím a příznivcům detroitským za ulytování a srdečné uvítání. Měli jsme se!

Po návratu sboru našeho, Sokola Čech, uspořádaly naše sekolky v Sokolovně 15. července večerem boreům našim, trubačskému a bubnickému sboru a všem členům Sokola, při němž pronesl náčelník J. Štíbr několik dojemných slov k závodníkům a sokolkám. Pak rozdány byly diplomy přeborníkům a hlavních pět závodníků obdrželo kytice od našich vždy pamětlivých sester.

Na zdar!

Václav Hořica.

Chicago, dne 31. července.

Vždy po obdržení "Sokola Amer." hledám nějakou zprávičku z našeho sboru, ale marně, vždy nic a zase nic; tak jako bychom ani nežili v tom ohromném městě zahrad. Ve skutečnosti jest tomu opáčně, náš sbor jest čilý jak v životě společenském, tak i sokolském. Sbor čítá přítomně 151 členů, 73 žáků a čekanců, sokolek, totiž odbor as 106 a žaček 40. Sbor pořádá zábavy, divadla a výlety, jednou neb dvakrátě nějakou tu přednášku. Finančně stojíme si dosti dobře. Na příklad tento rok jsme pořádali maškarní ples, který vynesl kolem \$300, výlet se též zdařil, na kterém se vytěžilo \$200 a nějaký ten soukromý pro tu malou drobotinu. Mnohý se bude tázati a co veřejné evičení nic? Tolik členů sbor chová a žádné veřejné evičení? Sbor pořádá veřejné evičení minulý rok za spoluúčinkování Sokola Plzeňského a některých sokolů od místních sborů chicagských, které potkalo se s úspěchem nejlepším, možno říci, že to byl český den u nás v Town of Lake. Letos jsme upustili od téhož k vůli přípravám na Vsesokolský den v Coliseu, pak přišly výlety a jiné. Sbor Praha chová dosti probudilých bratrů. Jak již jsem shora podotknul, sbor náš jest dle číslie silným dosti, žel tomu ale, že ve evičirně málo.

Evičení jest navštěvováno slabě v poměru tak silnému tělesu, ač máme dosti dobrých sil, jak starých tak i mladých. Co toho příčinou? Nevím. Těloevičnu máme prostornou, světlou, vzdušnou a náradí též všeho druhu. Táž se nalezá uprostřed naší osady. Pamatuji se, že jsme chodili pěšky před 15 lety do Čechie na severní stranu aneb do Jednoty aneb Česko-Amerického Sokola každou neděli vždy střídavě a nebylo nám daleko. Tehdy jsem byl členem Plzeňského Sokola, jak jsem se vždy těšil na tu neděli, ať byl mráz jaký chtěl, vždy jsme capali až chodníky pod námi praštily, ale nyní evičirnny moderní takřka u samé huby, všemi pomůckami vybaveny, žel, jsou málo navštěvovány. Kde to vězí? Naše omladina se vzdaluje evičirnny tak jako čert kříže! Sbor Praha unesl před časem, aby každý bratr, který navštěvuje evičení pětkrát v měsíci byl sprostěn všech poplatků, ale ani to není nic platné, vždy jen ty a ty samé lze vidět ve evičirně. Na to procento přijímání nových členů není znáti žádný přírustek ve evičení. Jedno vím, že jest škůdcem Sokola a to jsou nynější tak zvané "Basement kluby", kde se všemu učí, jen ne dobrému nic. Bude to na podzim dva roky, co u nás jsme měli čekance, tvořili jedno družstvo. Samé mladíky od 15 do 17 let a evičili průměrně dosti dobře, že z nich mohli býti za nějaký čas výteční borci, ale bylo jinak souzeno. Otec jednoho zařídil si hospodu a to se rozumí, když je hostince, tak se musí pít. Založen v onom hostinci klub; syna udělali před sedou, jiného sekretářem a tak dále, tak že z našich mladíků nezůstal žádný a bylo po družstvu a po evičení.

Náhodou jsem mluvil s matkou jednoho toho mladíka a ptal jsem se proč přestal navštěvovat evičení a ona praví: "Vždyť chodí každý večer." Odpovím ano, ale do klubu a nám už dal kvinde. "Nu jaká pomoc," odvětila máti. Dle mého úsudku, by měli tací rodiče míti právo, když ne slovem tož lískovkou vyhnat jim také kluby z hlavy, kde jen pít, karbanu a zahálce se učí, jak tělesně tak i duševně v zkázu se vrhajíce.

V neděli 30. července pořádá sbor výlet žactva do Forest Hill, na 94. ulici a Western ave. Na místo výletní byli dovezeni za zvuků hudby na vozech, jež byli zapůjčeny několika sokoly, ostatní jako rodiče a obecnost přijelo po vlaku aneb po karách. Na místě výletním po příchodu veškeré žactvo za dozoru evičitele a pořádajícího výboru bylo nějakým tím zákuskem a kávou občerstveno. Kol čtvrté hodiny odpolední provedli žačky evičení prostná s prapory vedením evičitele Pavla Beránka. Po té žáci provedli prostná evičení s tyčemi dosti pěkně, ač evičení bylo složité, k poměru ku času, v němž evičeno. Musím podotknout, že sbor poprvé za drahný čas započal opět evičením

žaček a sokolek. "Nevíme jak sbor mohl býti tak netečným k těm maličkým ta dlouhá léta", tak mluvilo několik sokolů v neděli, když spatřili ty reje a ta prostná žaček. Na vysvětlenou, sbor evičí dvakrát v týdnu, totiž v úterý a ve čtvrtek, žáky od 7—8 hodin večer, členy a čekance od 8 do 10. Žáků navštěvuje evičení průměrně 58, tak že pro žačky nebylo místa a jiné večery nejsou volné v oné místnosti, ve které evičí ještě jiný sbor, a pak to hlavní: evičitel. Za dobu trvání sboru Praha neměl sbor tak obětavého evičitele a pracovníka jako v sokolu Vác. Houserovi. Týž zastával úřad dlouhá léta nezištně, může se říci takřka se sebezapřením. Zaměstnáním jest řezník; z práce sotva že přišel tu honem vše ve kvapu doma jen vyřídil, aby byl na místě v čas, totiž před sedmou hodinou. Sokol V. Houser se poděkoval z evičitelství a na místo jeho získán sok. Pavel Beránek, který se činí ze všech sil, jakž bylo znáti v neděli na výletě při provedení prostných žaček, jež nacvičil v krátké době. Jeho zaměstnání mu dovoluje, že může evičiti i odpolední dobu, kdežto dříve toho nebylo, když nebyl evičitel. A nyní také něco v zájmu Svazu. Jak by bylo krásným spojit tak dva silné sbory v jedno jen u nás. Sbor Praha a sbor Pokrok, jaký mohutný sbor by to byl, jak by se to evičilo, jak snadno by bylo vydržovat dobrého evičitele. Spojit ony sbory, by znamenalo asi kol 260 členů, 170 žen a dívek, 110 žáků a 65 žaček. Tyto sbory evičí v jedné budově, sehůze, zábavy, divadla a přednášky odbyvají též tu, chovají ve středu svém dobré činovníky, ochotníky a zpěváky. Tak kdyby stával pouze jeden sbor, jak jinak by se na nás pohlíželo než nyní, uspořilo by se jen na různém vydání jako nájem, oznamování zábav a jiné věci, jež jsou nyní na dvoji. Jak v posledním čísle orgánu píše sok. Čermák měla by Národní Jednota Sokolská učiniti první krok. O jak bylo by to vítané u nás, věřím, že několik těch a jiných nevraživeů musilo by obrátit jinou: když dnes vidí jenom ten pravý IDEÁL Sokolstva v tom aneb onom kroji.

Na zdar!

Václav Klaus.

Chicago, Ill., 1. srpna.

Rád bych započal tento dopis zložením na horké počasí, ale náš červencový teploměr to nemůže nijakým způsobem přivést na 70 stupňů, což pokládám aspoň za slušnou teplotu. Chci totiž psát něco o našem sokolském táboru a vyjímalo by se to mnohem lépe, kdybych mohl "závidět" našim bratrům "táborům", jak se pěkně chladí na čerstvém větříku, vanoucím z bouřlivých vln michiganského jezera — takhle ale my toho chladného větříku užijeme dost v Chicagu bez jezera, že nás to až mrzí.

Náš sokolský "camp" je jak mluví spisovatelé, "kouskem pozemského ráje". Není daleko od poslední obydlené osady, New Buffalo ve státu Michigan, a přece se Vám zdá, že v tom hustém ovoeném pralesi jste na tisíce mil vzdálení od všech živoucích tvorů lidských. My jsme na vršku, krásném idyllickém vršku, kde vše porostlé je živoucí, jasnou zelení, ovoený mi stromy, jichž narudlé plody usmívají se na vás jako nevinné panenky, které prvně vešly do světa; na severní straně hučí dumavě a někdy až zlostně ohromné jezero, jehož rozbouřené vlny rozbíjejí se o písečnatý břeh na milliony drobných kapek, zářících v teplých paprscích letního slunce jako dýmanty. Na jižním svahu vine se jako stříbrný pruh rozkošná řeka (jejíž jméno mně právě vypadlo z paměti), s hustými stromy na březích, kde sem tam povalují se líně a mrzutě jedlé želvy různých velikostí. Na plošině vrhu pak jsou naše plátěná obydlí a dřevěný dům, kde hospodaří obratný kuchař a sídlí představený obce, sokol Anton Haller, jehož obličej v této době svojí temností nám připomíná praobyvatele této krajiny, divoké Indiany. Sokol Haller ovšem není tak hubený a potom pokud moje historické znalosti dosahují, indiáni nenosili punčoch.

Jinak je v našem táboře zábavy dost a dost. Sokolky měly tam své prázdniny, kdy mužští ovšem tam být nesměli,

po nich pak přišli sokolové. Že o pobavení není nouze, netřeba mluvit. Sem tam přihodí se mnohé fraškovité příhody, které rozbrázdí monotonní hladinu "tábořícího" života, který zásoben je vším možným, jenom ne šumivým tokem Gambriova moku, kterému se v obecném životě a ve slovníku říká 'pivo'. Pochopí tedy zajisté každý ohromnou radost sokola Hejdy, když za palčivého nedělního odpoledne, kdy žízni ohromené jazyky marně ždály po nápoji, objevil se bratr Musil s "půlkou", jejíž vzhled na první pohled prozrazuje chladný obsah. Oči Hejdovy zazářily rozkošnickou radostí, ústa sevřela se v zimničním napjetí a chvěla se touhou po jednom dlouhém, dlouhém doušku. V obceru hostinském na slovo vzati bratři Cyril Fiala a Mike Krásný uložili 'štěňátko' do chladu a připravili se k vážnému výkonu výčepnímu. Hejda v němém obdivu sledoval silné paže Fialovo, které obratně ponořily pípu do soudku, pak nastal sykot — a ze soudku vytryskl pramének — čistě, chladně vody. Hejda div bolem nezaplakal, ale okolostojící smáli se až k popukání, neboť ztropili si z bratra přeborníka nevinný žert. Sokol Musil totiž zásobuje tábor studniční vodou, kterou přiváží v pivních sudech.

A podobných historických fragmentů napsati mohl bych celou řadu, událostí ze dne a za noci, kdy tehoří brání se svým smrdutým jedem, že šaty na 14 dní nutno zahrabati do země, a za hvězdnaté noci "prší" u velikého ohně. O těchto věcech však se nebudu zmiňovati z ohledu diskretnosti, aniž prozradím tajemství bratra Krásného, který po tři neděle kopal v písčité studni, jež stala se v Chicagu pověstnou tím, že v ní jakživa žádná voda nebyla — a nebudě. To všecko pomínu, i aféru bratra Klause, který zachráněn byl zázračným způsobem od jisté smrti, přecházející vysoký most železniční, po kterém žádný vlak v tu dobu nejel — ač on tvrdí každodenně že ano. Ani vysmívat se nebudu nikomu, tím méně sok. Hallerovi, který se diví, jak lehece si odvykl pít piva, ale nikomu se nesvěřil s tajemným obsahem velikého 'kufru' v kuchyni, který byl kdysi velmi těžký, ale každým dnem ztrácel na váze a zaváněl tak, jako by jej byl užíval nějaký jednatel velkoobchodu s vínem — a on sám klíč ke 'kufru' měl jediný.

Rovněž neopovázím se prozraditi tajemství bratra Šímy, který do dnes se chvěje strachem, aby nikdo nezvěděl, proč se koupal výhradně ve vzdálenosti půl míle od ostatní společnosti. Samo sebou se rozumí, že bych se neopovázil sdělit s ostatním světem jak se bratr Mike Krásný, jenž stále tvrdí že jeden sokol "moe mluví", topil ve vlnách jezera a jak z rozkazu starosty Šimana athlet "sokol" Lurie mu život zachránil, ač mezitím zapomněl svoje boty u ohně a přijel do Chicaga bez podešví. O výborném sehrání hry "base-ball", kde hlavní roli hrál bratr Fiala také pomlčím, aniž prozradím, jak neunavný a vždy činný starosta našeho sboru, bratr Jan Šiman po celodenním rybolovu konečně chytil rybu — která dle známek "nevonnosti" musila být již bez života nejméně čtrnáct dní.

Prozrazováním podobných tajemství mohl bych naše čilé bratry přivést do rozpaků a to rozhodně nechci. Proto omezím se pouze na tuto krátkou zprávu z našeho tábora a slibuji, že v příštím čísle zmíním se o jiných podrobnostech zvláště o našich bujarých sestřích Sokolkách, kterým se oficiální dopisovatelka ztratila a které mne ujistily, že se pro to na mne zlobiti nebudou. Všem tábořícím a táborům Na zdar!

Wm. Kroužilka.

PÍSEMNICTVÍ.

Bratři naši Slovači v poslední době konají pravé divy, nejen že mají své nadace pro chudé studenty na Slovači, starají se o dobré písemné práce a honorují je pro publikace své v Americe, ale konají mnohé sbírky ve prospěch bratří svých doma pronásledovaných. A v každém tom hnutí národním najdete vždy slovenské sokoly. Ti pak podali nám důkaz nejlepší, že dovedou i samostatný orgán sokolský vé-

sti v duchu národním a takovým, jenž rozhodně značí pokrok. Zmiňujeme se o čísle prvním listu jejich na místě jiném a zde chceme jen poukázati na bohatý a opravdu pěkný obsah listu jejich. "Slovenský Sokol", úřední to orgán Těloevičné Jednoty Slovenské Sokol. Pořadatelé jsou bratři Ján A. Janček a Karol Štiastný. Úprava listu jest velice slušná a slouží tiskaři jen ku etí. Jsou tu články: Slovo k národu, Slovo k bratřím, Dopisy a Oznámení, báseň Přelom, přeskoč a nepodlez, Krátké dějiny těloeviku, Jen otužení podejme si pravice, Něco o působnosti Sokolstva, O potřebě společného evičitele, Do pozornosti činovníkům a členům sboru, Horká krev, povídka, Jan Francisci, životopisný náčrt, Všeslovanský sokolský den v Chicagu, s obrazy našimi, báseň Slované v šik atd. Titulní list a vlastní ohlavení kresleno jest K. Rumelem a opravdu svérázně a s pochopením věci nám společné. Předplatné přijímá Milan Getting, 119 E. Ohio St., 3rd Floor, Allegheny, Pa. Odporučujeme list i pro naše knihovny. Lahodná slovenčina čte se lehounce a snadno se chápe.

NOVÍ, VYLOUČENÍ ATD.

— Do T. J. S. ve Schuyler, Neb., přijat byl Petr Pecka; přestupní listinu obdržel Frank Pešek ml; odstoupil Václav Pavlíček a Frank Pavlíček.

— Do T. J. Tyrš Cedar Rap. Sokol přijati: Rudolf Hurka, Ant. Rypka, Fr. Koenigsmark.

— Z T. J. S. Curtis Bay, Md., vyloučen pro neplacení Ant. Babárek.

— Do Sok. Jed. Blesk v Baltimore přijat Robert Štěpán; odstoupil s vyrovnáním Fr. Bambuch.

— Do Sok. Cleveland přijat byl Fr. Rebeka.

— Do Sok. Čes. Záb. v Clevelandu přistoupili: Václav Šimša, Václav Koryta, Frank Husák, Josef Pánek. Odstoupil Ed. Drla. Zemřel Jos. Kopecký.

— Do T. J. S. St. Louis přijati byli: Jos. Špetha, Leop. Hroniček, Vác. Vít, Edw. Heill, Edw. Stankovský, Jos. Drbohlav (jakou má adresu?) Fr. Petera, Vác. Štěpánek. Přestupní listinu obdrželi (kam přestoupili?) Bedřich Redl, Fr. Bernhardt. Vyloučení pro neplacení: Anton Triska, Vác. Kurka, Jos. Janák, ml. Odstoupili: Vác. Dolejší, Fr. Grim.

— Do T. J. S. Jonáš ve Wilson, Kans., přijati byli: Jan Purma ml., Jos. Hrabík, Josef Helus, Jos. Žák.

— Ze Sok. Čech v Clevelandu vyloučení pro neplacení: Jos. Laňka, Vác. Uřídil, Ed. Vrbský, Ed. Čermák, Fr. Holeček, Jan Havlíček, Jos. Exner, L. Melichar.

— Do T. J. S. Praha v Chicagu přijati byli: Fr. Příbyl, Rudolf Brůna. Vyloučení Fr. Hopp, Josef Smutný, Jan Moravec. Vystoupil V. Hojda.

— Od Slovanské Lípy v Chicagu odstoupil Jan Mašek. Zemřel Václav Štídra.

— U T. J. S. v Manitowoc zemřel Fr. L. Krajuňk.

— K Plzenskému Sokolu přijati byli: Karel Světic, Pomazal Ed., Herda Alb., jr., Herda Edward, Suchan Edward, Suchan Karel, Komorous Jos., Knaizl Robert, Hájek Karel, Fívek Karel, Koranda Jos., Stein Henry, Jedlan Jos. B., Jedlan John W., Pondělíček Jerome, Leff Frank, Vodička Anton, Hummel Frank, Kučera John, Daněk Vác., Dub Jos., Štván Jos., Hartman Otto, Fívek Louis F., Sedláček Jos., Matcha Karel, Šimon Karel, Němeček Jos., Michal Karel F Motl Edward, Hájek Henry, Holpuch Wm., Uhlř Jos., Pelan Frank, Oulehla Jos., Bauml Frank, Votava Karel, Hora Gust., Královec Otto, Bauml Vojtěch, Bláha Václav, Duha John A., Franěk Jos., Franěk Wm., Layer Robert, Moudrý Jos., Michálek John, Pašák Vác., Příbyl Jos., Razín Ant., Vlček Jos.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA DRUHÉ ČTVRTLETÍ
od 1. května do 31. července 1905.

Příjem.	
Vstupné a příspěvky od sborů.....	\$1,488.75
Do fondu pro sjezd.....	26.00
Sokol Americký	43.59
Různé příjmy	2.75
Památník Nár. Jed. Sok.	126.50
Tělocvičné knihy	15.58
Splátka od T. J. S. Patterson, N. Y., na náradí....	50.00

Celkem	\$1,753.17
Hotovost z minulého čtvrtletí.....	2,276.25
Úhrnem	\$4,029.42

Vydání.

Sokol Americký	\$ 747.74
Závody a slavnosti	175.00
Tiskopisy	156.00
Různá vydání	32.25
Různé příjmy	8.45
Služné pokladníku, tajemníku a jednateli.....	58.75
Poštovné, dovoz a pod.	3.92
Poštovné za Památníky N. J. S.....	61
Poštovné a dovoz za těl. knihy.....	1.61

Úhrnem	\$1,184.33
Příjem	\$4,029.42
Vydání	1,184.33

Hotovost	\$2,845.09
Na zdar!	Jan Černý, jednatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC ČERVENEC.

Příjem.

3. Za těl. knihy	\$ 2.92
3. Předplatné na Sok. Am.	3.00
3. TJS. San Francisco, Cal.	15.90
3. Sbor Sokolek, Omaha, Neb.	5.20
3. Za ohlášku v Sok. Am.	6.00
4. TJS. Fuegner, L. I., N. Y.	22.00
4. TJS. Svornost, N. Y.,	18.40
8. TJS. Crete, Neb.	21.35
8. TJS. So. Omaha, Neb.	21.30
8. TJS. New Bedford, Mass.	7.70
8. TJS. Český Lev, Brainard, Neb.	2.80
110. TJS. Howells, Neb., za vstupné.....	10.00
10. TJS. Schuyler, Neb.,	54.10
10. TJS. Čechie, Chicago	47.00
10. Sbor Sokolek, Baltimore.....	4.05
13. TJS. Praha, Chicago	48.00
13. TJS. Prague, Neb.,	27.10
15. Za staré ročníky Sok. Am. od 'Slovenský Sokol'..	8.50
15. Čat přeborné čty Slov. Sokola v N. Y.	1.25
15. Za těl. knihy " "	3.94
17. S. J. Phila., Pa.	17.70
17. TJS. Newark, N. J.	28.20
17. TJS. Newark do fondu pro sjezd za r. 1904....	4.40
17. Č.A.S. Manitowoc, Wis.	11.50
18. Plzenský Sokol, Chicago	122.50
18. Plzenský Sokol, posl. splátka na Památníky....	100.00
18. TJS. St. Louis, Mo.	62.80
19. TJS. Patterson, N. Y.	17.40
19. TJS. Chicago, Chicago	76.00
20. Za těl. knihy od TJS. Čechie, Chicago.....	1.30
25. Sok. Čech, Cleveland, O.	93.50
25. TJS. Plattsmouth, Neb.	11.90
25. Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb.	1.85

25. Slovanská Lípa, Chicago	57.90
28. Sokol Čes. Záb., Cleveland, O.	19.10
28. Předplatné na Sok. Am.	75
29. Vráčeno na express věnců od paní Pohle.....	75
31. TJS. Omaha, Neb.	45.60

\$1,003.81

Hotovost z minulého měsíce..... 2,490.73

\$3,494.54

Vydání.

11. Za cestovné a ztrátu času zástupci N. J. S. k závodům do Indianapolis, br. Jos. Čermákovi. .	\$17.25
11. Za ceny k závodům Župy Severo-východní v Detroit, br. B. Bredovi.....	52.25
11. Za vypsání a vypracování diplomů pro nové Jednoty, br. K. Hrbek.....	15.00
11. Za telegramy, br. F. Martyny.....	2.30
11. Za 4293 výtisků S. A. s výpravou a poštovním, pro červen, Nár. Tisk.	185.51
11. Za 2000 výtisků stanov N. J. S., br. F. Lierovi. .	134.00
13. Za 10 věnců, ceny k závodům, paní Pohle.....	11.75
22. Vrch. poř. S. A. za července, Dr. J. Rudiš-Jičínský	30.00
22. Výp. poř. S. A. za července, A. Haller.....	10.00
22. Výp. poř. S. A. za července, Jos. Čermák.....	10.00
22. Za cestovné a ztrátu času soudcům při závodech v Detroit, Mich.:	

K. Knobloch 14.00

F. Krejzl 14.00

J. Dolišta 14.00

A. C. Petraš 14.00

počtáři: M. Havlena 6.00

počtáři: K. Berenreiter 6.00

soucové: A. Jelínek..... 6.00

A. Schule 6.00

Fr. Miltner 6.00

V. Janeček 6.00

22. Za vypsání diplomu, Em. Novák..... 1.50

22. Za ztrátu času lékaři Dr. H. E. Safford..... 9.00

31. Zpravodaji pro S. A., Jos. Štíbrovi..... 14.00

31. Služné taj. V. V. za II. čtvrtletí, M. Grabenstein 8.75

31. Služné pokl. V. V., Fr. Lier. 5.00

31. Služné jednateli, J. Černýmu..... 45.00

31. Poštovné, dovoz a pod. za II. čtvrtletí jednateli

Výk. Výb. 6.14

Úhrnem \$649.45

Příjem \$3,494.54

Vydání 649.45

Hotovost \$2,845.09

Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich..... \$532.22

Fond pro příští běh evičitelský..... 42.85

Základní fond pro N. J. S. 300.00

Na Germania Savings Banku..... \$ 700.00

Na Dry Dock Savings Banku..... 700.00

Hotovost u pokladníka V. V. N. J. S..... 1,445.09

\$2,845.09

Jan Černý, jednatel.

HLEDÁ SE schopný evičitel žactva, sokolů i sokolek. Měsíční plat obnáší \$40.00. O bližší zprávy s udáním zaměstnání a v tom ohledu potřebné informace pište na: Fr. Filip, Cedar Rapids Security Bank, náčelník Jed. Tyrš C. R. Sokol.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.

New York, 19. června 1905.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi. Schůze tato byla odbývána stran závodů Župy Severo-východní.

Výbor na těloevik podal zprávu, že veškeré povinnosti mu uložené řádně vyjednal a ceny a odznaky k oněm závodům objednal a že budou v určitý čas na patričné místo zaslány. Zpráva přijata.

Na to se přikročilo k volbě soudců k závodům oněm a výsledek jest následovní, následující totiž bratři byli co soudcové zvoleni:

T. J. S. Čech: J. Dolišta a C. Petraš.

T. J. S. Cleveland: K. Knobloch a F. Krejzel.

T. J. S. Podlipný: F. Wiltner a C. Šule.

T. J. S. Budivoj: A. Jelínek a V. Janeček.

Za zpravodaje pro "Sok. Am." zvolen byl br. J. Štíbr. Přihlášeno 50 závodníků.

Na to schůze skončena.

New York, 10. července.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi. Ze členů scházeli: F. Hroch, J. Pavlík a V. Zvoník.

Zápis o minulé schůzi přijat, jak sestaven.

Br. J. Rudiš-Jičínský žádá, by byla dána bezplatná ohláška do "Sok. Am." svobodomyšlnému časopisu "Svojan". — Žádostí vyhověno.

Jednatel oznamuje, že zaslal časopisu "Slovenský Sokol" v Allegheny rozličné knihy a 2 ročníky "Sok. Am." a obdržel částku \$13.69 za ně.

Br. J. Čermák zasílá účet za cestovné a za 4 dni ztráty času při závodech německých Turnerů v Indianapolis v obnosu \$17.25; účet přijat a k vyplacení odkázán.

T. J. S. Blesk žádá záslužní listinu pro br. J. Klečku, který jest členem ode dne 15. dubna 1883; žádostí vyhověno.

Jednatel oznamuje, že zaslal rozličné tiskopisy Plzenskému Sokolu.

Těloevičný sbor v Howells, Neb., se hlásí v počtu 27 členů co člen N. J. S. a zároveň zasílá patričný poplatek; žádost přijata a shora jmenovaný sbor byl dnešním dnem co člen N. J. S. prohlášen.

Nár. Tiskárna zasílá účet v obnosu \$185.50 za tisk a výpravu "Sok. Am." za měsíc červen; účet přijat a k vyplacení odkázán.

Účet br. Liera za tisk 2000 stanov v obnosu \$134.00 přijat a k vyplacení odkázán.

Účet p. G. Bredy za ceny a odznaky k závodům Župy Severo-východní v obnosu \$52.25 přijat a k vyplacení odkázán.

Účet br. Martynho za zaslání telegramu k Vsesokolskému Dnu do Chicaga a k závodům Župy Severo-východní v obnosu \$2.30 přijat a k vyplacení odkázán.

Účet br. K. E. Hrbka za vypracování 9 diplomů v obnosu \$15.00 přijat a k vyplacení odkázán.

Br. V. Hampl oznamuje, že odevzdal jménem V. V. N. J. S. diplom T. J. S. Patterson, který byl s poděkováním přijat.

Následující Jednoty zaslaly zprávy a poplatek:

T. J. S. Westfield \$6.00; Abie \$13.90; Horymír \$5.30, do fondu na sjezd \$1.60; Blesk \$60.50; Black Wolf \$15.90; Český Lev \$3.20; San Francisco \$15.90; Fuegner \$22.00; Svornost \$18.40; Crete \$21.50; So. Omaha \$21.30; New Bedford \$7.70; Schuyler \$54.10; Čechie \$47.00; Sbor Sokolek, Omaha \$5.20; Sok. Cleveland: první splátku na Památníky \$18.75; Těl. sbor v Howells, Neb., vkladné \$10.00; Sbor Sokolek, Baltimore, \$4.05.

Na to schůze skončena.

New York, 8. srpna 1905.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi v přítomnosti všech členů. Zápis o minulé schůzi po přečtení přijat.

Účet Nár. Tisk. za tisk a výpravu Sok. Am. za měsíc červenec v obnosu \$189.42 přijat a k vyplacení odkázán.

Náčelník Župy Severo-východní, br. J. Fryš, zaslal zprávu o závodech Župy Severo-východní, kterou byl Výk. Výbor mile překvapen, jelikož takovou zprávu ještě nikdy neobdržel, a měli by si vzít župní náčelníci příklad z br. Fryše, a zprávy takové zasílat. Ze zprávy této vysvitá, že br. Fryš svým povinnostem rozumí a je řádně plní, pročež jest mu vysloven Výk. Výb. nejvřelejší dík.

Župa Střední zasílá účet v obnosu \$11.00 za útratu organizátora oné Župy, za ustavování T.J.S. East St. Louis; účet přijat a k vyplacení odkázán.

Účet od br. Petřtyla za rozličené cuty a retušování pro Sok. Am. v obnosu \$24.76 byl přijat a usneseno, by bylo br. Petřtylovi dopsáno, by nám vysvětlil, jakým způsobem to je, že se uvolil práci onu dělat za 15c čtvereční palec, a v účtu tomto čítá 21c a 22c za čtvereční palec. Žádáme rozluštění této hádanky.

Finanční výbor podal zprávu, že porovnal knihy jednatele a pokladníka a že oboje vynašel v úplném pořádku.

Zpráva zní následovně:

Přebytek z posledního sečítání.....\$2,276.25

Příjem za II. čtvrtletí 1905..... 1,753.17

Úhrnem \$4,029.42

Vydání za II. čtvrtletí..... 1,184.33

Zbývá čisté jmění \$2,845.09

Následující jednoty zaslaly zprávy a rozličné poplatky: T.J.S. Praha \$48.00; Prague, Neb., \$27.10; Philadelphia \$17.70; Newark \$28.20, do fondu na sjezd za rok 1904 \$4.40; Manitowoc \$11.50; Plzenský Sokol \$122.50, za Památníky \$100; St. Louis \$62.80; Patterson \$17.40; Chicago 76.00; Čech \$93.50; Plattsouth \$11.90; Sbor Sokolek Plattsouth \$1.85; Česko-Zábavní \$19.10, Česko-Zábavní \$16.60; Slovanská Lípa \$57.90; Omaha 45.60; Lorain \$6.60.

Na to schůze ukončena.

M. Grabenstein, zapisovatel.

LISTÁRNA REDAKCE.

L. W., Seattle, Wash.: Díky za povzbuzení k práci. Vědomí vykonané povinnosti stačí. Ten "královský" plat náš se bratře milý hodně stenčí, povážíš-li, že sami opatrujeme si odborné pomůcky a mnohé listy předplácíme ku čtení. Také až dosud jsme nepodali si účet za žádné poštovné s listem spojené. Vidíš a poznáš tedy sám, jak a co a jak "tyjeme" za 25 let práce, přijímající nynější honorář. Piš kdy se domů vrátíš. Dáme podrobnosti, chceš-li.

Sestra: Obsahují tabletky ty acetanilid, který působí i na oběh krve. Prudký tep, bušení srdce, nepravidelná činnost srdeční jsou Ti důkazem, vedle častého krvácení z nosu. Nekupuj jich a porad' se s lékařem. Máme za to, že příčiny bolení hlavy v Tvém případě vězí jinde.

K. v Pennsylvanii: Ještě nejsme tak daleko. Nemůžeme honorovat a pak se nehodí. Rukopis jsme vrátili.

J. Š. — Podruhé piš perem, nebo nám sazeči půjdou na stávk.

ZASLÁNO.

Stráž Osvojených ve své schůzi dne 12. července usnesla se projevit svůj souhlas s činností svobodomyšlného ředitele a organizátora Svobodných Obcí, Dra. Frant. Išky, jenž nezištně a neohroženě ve prospěch svobodomyšlnosti pracuje, a zároveň vyslovití politování nad činností těch svobodomyšlných časopisů, které beze všeho podstatného důvodu naň útočí, tím jeho činnost poškozují a nepřátelům volného smýšlení do rukou pracují. Za Stráž Osvojených Josef Hejno, předseda.

J. Tupý, protokolní taj.

Závody Župy Severo-východní v Detroit,

TŘÍDA

JMÉNA ZÁVODNÍKU	Cvičení s tyčemi		HRAZDA						BRADLA									
	Body pro jednotlivce	Soulad a součet pro družstvo	1. školní výkon	2. školní výkon	1. volný výkon		2. volný výkon		Úhrn jednotlivců	Úhrn družstva	1. školní výkon	2. školní výkon	1. volný výkon		2. volný výkon		Úhrn jednotlivců	Úhrn družstva
					Stupeň	Provedení	Stupeň	Provedení					Stupeň	Provedení	Stupeň	Provedení		
T. J. S. Cleveland																		
A. Panka	19.6		3.8	4.	5.	4.	5.	4.5	26.3		4.5	4.8	4.	4.4	5.	5.	27.7	
Fr. Chmel	15.5		3.	3.5	3.	3.	4.	3.8	20.3		4.	4.1	4.	4.4	5.	4.5	26.	
J. Maxa	16.8		3.2	3.2	5.	3.8	3.	3.8	22.0		4.5	4.9	4.	4.6	5.	4.2	27.2	
E. Slapák	19.8		3.5	3.8	5.	3.5	5.	4.	24.8		4.5	4.8	5.	5.	5.	5.	29.3	110.2
T. J. S. Čech																		
A. Votýpka	14.9		4.	3.	5.	4.8	5.	3.8	25.6		4.1	4.3	4.	4.5	4.	4.1	25.0	
A. Jirouch	14.9		4.	3.8	5.	4.	5.	3.8	25.6		4.	4.1	4.	4.3	5.	5.	26.4	
E. Votýpka	17.1		0.5	3.5	3.	2.8	1.	0.2	11.0		2.5	2.	2.	1.5	2.	1.8	11.8	63.2

TŘÍDA

T. J. S. Budivoj																		
Al. Čáp	14.8		3.8	4.	4.	4.	4.	3.8	23.6		3.6	3.5	4.	4.2	4.	4.5	23.8	
J. Hlaváček	14.4		3.8	4.	4.	3.5	4.	4.2	23.5		3.7	3.9	4.	4.3	4.	4.8	24.7	
Ant. Kos	15.6		3.4	4.2	3.5	3.4	4.	3.8	22.3		3.4	3.9	3.	3.6	3.	3.5	20.4	
O. Čáp	14.5		3.8	4.2	5.	4.	3.	3.5	23.5		2.4	3.6	4.	4.2	4.	3.9	22.1	
Al. Dvořák	14.5		3.6	4.	3.5	3.5	4.	3.8	22.4		3.7	3.8	4.	4.3	4.	4.5	24.3	
C. Pokorný	15.5	89.3	2.8	3.2	3.	3.2	3.	3.4	18.6	133.9	2.9	3.	3.	3.1	3.	3.2	18.2	133.5
T. J. S. Cleveland																		
Jos. Jílek	15.4		3.3	3.	4.	3.8	4.	3.5	21.6		3.5	3.8	3.	3.9	3.	3.7	20.9	
M. Krejzl	16.2		3.5	3.8	4.	3.6	5.	4.	23.9		3.9	3.9	4.	4.9	5.	5.	26.7	
Al. Pech	17.1		3.	3.6	4.	4.	4.	3.2	21.8		3.8	3.8	4.	4.8	4.	4.3	24.7	
T. J. S. Podlipný																		
V. Frýzek	15.9		2.5	2.8	3.	2.5	4.	3.8	18.6		3.3	3.9	3.	3.9	4.	3.9	22.0	
Fr. Masák	14.6		2.5	2.5	3.	2.8	3.	2.4	16.7		3.5	3.3	3.	2.7	4.	3.8	20.3	
A. Susterka	15.3		2.8	2.5	4.	2.5	3.	2.8	18.1		2.8	3.2	3.	3.9	4.	4.2	21.1	
Fr. Kropík	—		2.8	2.2	4.	2.4	3.	2.2	16.6		2.9	3.2	3.	3.8	4.	4.1	21.0	
T. J. S. Čech																		
Fr. Jirouch	13.6		3.5	4.	4.	3.4	4.	3.5	22.4		2.	3.8	4.	4.5	4.	4.9	23.2	
O. Píek	11.8		3.4	3.5	5.	4.2	5.	3.8	24.9		2.5	3.9	4.	4.4	5.	5.	24.8	
J. Ouřada	12.8		3.	3.2	3.	3.	4.	3.5	19.7		2.8	3.5	3.	3.5	4.	4.3	21.1	
J. Linek	11.5		3.5	4.2	5.	3.8	5.	3.8	25.3		3.5	3.9	4.	4.4	5.	4.9	25.7	
E. Tomša	12.1		3.4	3.4	4.	4.	4.	3.2	22.		3.2	3.9	4.	4.9	4.	3.3	23.3	
E. Žahour	12.1	73.9	2.5	3.	3.	3.	3.	3.	17.5	131.8	3.	3.1	3.	3.5	2.	2.8	17.4	135.5

Mich. ve dnech 2., 3. a 4. července 1905.

PRVÁ.

K Ů Ň N A Š Í Ř							K Ů Ň N A D Ě L							Skok daleký		Skok vysoký		Skok o tyči		Úhrnem jednotlivců	Součet bodů družstva
1. školní výkon	2. školní výkon	1. volný výkon		2. volný výkon		Úhrn jednotlivců	Úhrn družstva	1. školní výkon	2. školní výkon	1. volný výkon		2. volný výkon		Úhrn jednotlivců	Úhrn družstva	Body jednotlivců	Družstva úhrnem	Body jednotlivců	Družstva úhrnem		
		Stupeň	Provedení	Stupeň	Provedení			1. školní výkon	2. školní výkon	Stupeň	Provedení	Stupeň	Provedení							Stupeň	Provedení
4.2	3.9	5.	3.9	5.	4.4	26.4		3.5	2.8	3.	3.8	5.	4.	22.1		8.2	8.4	9.6	148.3		
3.8	3.8	5.	4.	5.	4.	25.6		3.8	4.	3.	4.	5.	3.8	23.6		11.	10.8	13.2	146.0		
4.4	4.3	5.	4.5	5.	4.6	27.8		3.5	3.8	3.	3.6	3.	3.2	20.1		9.4	10.2	10.2	143.7		
4.3	4.8	5.	4.2	5.	4.7	28.0	107.8	3.8	3.5	4.	3.8	5.	3.8	23.9		10.2	8.4	7.8	152.2		
4.3	4.1	5.	4.5	4.	3.8	25.7		4.	4.2	3.	2.8	3.	3.	20.0		13.2	12.6	13.2	150.2		
3.8	3.6	4.	3.8	5.	4.2	24.4		3.8	4.6	4.	3.8	5.	5.	26.2		10.6	13.2	10.2	151.5		
1.	0.5	4.	3.6	0.5		9.6	59.7	0.5	0.5	4.	3.8	1.	1.	10.8		13.4	13.8	15.6	103.1		

DRUHÁ.

3.8	3.6	4.	4.4	3.	3.6	22.4		3.9	4.2	3.5	4.2	4.5	4.	24.3		8.4	11.4	6.6	135.3				
4.1	4.5	3.5	3.5	4.	4.3	23.9		3.7	4.	3.5	4.2	3.5	3.6	22.5		6.2	9.	.6	124.8				
3.6	4.6	3.5	3.8		1.	16.5		3.8	4.3	3.	3.8	3.	3.8	21.7		4.2	5.4	2.4	108.5				
4.8	4.8	4.	4.2	3.	2.6	23.4		4.	4.6	3.	3.2	4.5	3.8	23.1		6.6	6.6	3.6	121.6				
4.6	4.4	4.	4.7	4.	4.3	26.0		4.4	4.2	4.	4.6	5.	4.8	27.0		8.8	10.8		137.4				
3.8	3.4	3.	3.2	3.	3.4	19.8	132.0	3.8	4.4	—	1.	4.	3.8	17.0	135.6	6.6	40.8	7.2	50.4	1.8	15.0	102.9	730.5
4.	3.7	4.	3.7	4.	4.1	23.5		4.4	4.	4.	3.9	4.	3.8	24.1		5.2	8.4	7.2	126.3				
4.	3.6	4.	4.2	4.	3.9	23.7		4.	4.1	4.	3.7	4.	4.2	24.0		5.	6.6	—	126.1				
3.6	4.2	4.	4.	3.5	3.7	23.0		3.9	4.6	4.	4.	5.	4.3	25.8		8.	8.4	3.6	132.4				
3.	3.1	3.	3.1	3.	3.2	18.4		3.7	2.7	3.	3.8	3.5	3.9	20.6		4.	4.8	—	104.3				
3.6	3.2	3.	3.4	3.	3.6	19.8		2.8	2.6	3.	3.5	3.	3.7	18.6		—	4.8	—	94.8				
3.1	3.7	3.	3.3	3.	3.8	19.9		3.2	3.	3.	3.8	3.	3.6	19.6		5.2	2.4	—	101.6				
3.7	3.6	3.	3.7	3.	3.6	20.6		3.5	2.4	3.	4.	3.	3.7	19.6		3.6	4.2	—	85.6				
3.7	4.1	4.	3.3	5.	3.6	23.7		3.8	4.1	4.	3.6	5.	4.	24.5		10.6	11.4	10.8	140.2				
3.9	4.	4.	4.3	5.	3.5	24.7		4.	4.	—	1.	4.	3.9	16.9		6.4	13.2	1.2	123.9				
3.4	3.6	3.	3.4	3.	3.2	19.6		3.5	3.4	—	1.	3.	3.6	14.5		3.8	6.6	—	98.1				
3.3	3.7	4.	3.6	3.	3.3	20.9		4.	4.2	4.	4.3	5.	4.6	26.1		9.8	10.2	6.	135.5				
3.4	3.6	4.	3.8	4.	3.8	22.6		3.6	4.4	3.5	3.8	3.	3.6	21.9		7.4	11.4	4.8	125.5				
3.2	3.3	3.	3.	3.	3.4	18.9	128.4	3.2	3.9	3.	3.4	3.	3.5	20.0	123.9	8.	46.0	7.8	60.6	4.8	22.8	101.7	724.9

JMENA ZÁVODNÍKŮ	Cvičení s tyčemi		HRAZDA						BRADLA									
	Body pro jednotlivce	Soulad a součet pro družstvo	1. školní výkon		1. volný výkon		2. volný výkon		Úhrn jednotlivců	Úhrn družstva	1. školní výkon		1. volný výkon		2. volný výkon		Úhrn jednotlivců	Úhrn družstva
			Stupeň	Provezení	Stupeň	Provezení	Stupeň	Provezení			Stupeň	Provezení	Stupeň	Provezení				
T. J. S. Cleveland																		
Fr. Cada	15.		2.5	1.8	4.	2.	3.	2.	15.3		2.5	2.8	3.	3.9	3.	3.9	19.1.	
Ed. Froněk	15.8		2.	2.	3.	3.	3.	2.	15.		2.1	2.8	3.	3.8	3.	4.	18.7	
Ben. Chmel	15.5		2.	2.8	4.	3.	4.	4.	19.8		2.8	2.9	4.	4.5	5.	5.	24.2	
Vác. Levý	18.4		2.8	2.	4.	2.	4.	3.	17.8		2.1	2.1	4.	4.1	4.	4.	20.3	
Ed. Chmel	15.3		2.	2.	3.	2.	3.	2.	14.		2.3	3.	4.	4.9	4.	4.5	22.7	
Jos. Satava	16.1	96.1	2.	2.	4.	3.	2.	2.	15.	96.9	2.9	3.	3.	1.8	2.	2.3	15.	120.0
T. J. S. Podlipný																		
A. Maršík	11.9		2.	2.	3.	3.	3.	3.5	16.5		2.3	2.5	3.	3.3	3.	3.9	18.	
Ig. Zimel	14.8		2.	2.2	3.	3.2	3.	2.5	15.9		2.1	2.1	3.	3.3	3.	2.9	16.4	
Voj. Maršík	16.		2.5	2.5	3.	3.	3.	2.4	16.4		2.	2.3	3.	3.5	2.	2.6	15.4	
Vác. Bláha	14.8		3.	2.2	3.	2.	3.	3.8	17.0		2.3	2.2	4.	3.9	3.	3.9	19.3	
K. Masák	18.		2.	2.4	3.	3.	4.	4.6	19.0		2.5	2.5	3.	3.9	3.	2.5	17.4	
Jan Kočovský	15.1	90.6	2.	2.5	3.	2.	3.	2.5	15.0	99.8	2.1	2.2	3.	3.	3.	2.5	15.8	102.3
T. J. S. Čech																		
V. Hořice	16.8		3.4	3.2	5.	4.6	3.	3.5	22.7		2.9	3.	4.	4.2	4.	5.	23.1	
W. Bláha	10.		3.5	3.4	4.	3.8	3.	3.2	20.9		2.	2.3	4.	4.	5.	3.1	20.4	
W. Kusta	15.3		3.5	3.2	3.	3.5	3.	3.5	19.7		2.5	2.9	3.	4.5	4.	4.1	21.0	
V. Pečanka	12.7		2.8	3.	3.	3.	4.	3.8	19.6		2.9	2.5	4.	3.8	3.	3.9	20.1	
Fr. Friček	13.		3.	3.5	3.	2.8	3.	3.	18.3		2.5	2.4	3.	3.9	3.	4.1	18.9	
T. Koudelka	14.6	82.4	2.5	3.	3.	2.6	3.	2.8	16.9	118.1	1.5	2.5	3.	3.5	3.	3.1	16.6	120.1

Podrobný výsledek závodů družstev a jednotlivců

Vítězná družstva

Třída I, jednotlivci.

Kůň na šíř.

body	1. Slapák Em.	28.
1. Slapák Em.	2. Maxa J.	27.8
2. Jirouch A.	3. Panka A.	26.4

Kůň na dél.

1. Jirouch A.	26.2
2. Slapák Em.	23.9
3. Chmel Fr.	23.6

Skok daleký.

1. Votýpka Ed.	18' 10 1/2"
2. Votýpka A.	18' 9 1/2"
3. Chmel Fr.	17' 4"

Skok vysoký.

1. Votýpka Ed.	5' 3"
2. Jirouch Ant.	5' 2"
3. Votýpka Aug.	5' 1"

Skok o tyči.

1. Votýpka Ed.	10'
2. Votýpka Aug.	9' 4"
3. Chmel Fr.	9' 4"
3. Maxa Jos.	8' 6"
3. Jirouch A.	8' 6"

Hrazda.

1. Panka A.	26.3
2. Votýpka A.	25.6
2. Jirouch A.	25.6
3. Slapák Em.	24.8

Bradla.

1. Slapák Em.	29.3
2. Panka A.	27.7
3. Maxa J.	27.2

II. TRÍDA.

Kůň na šíř.

body	1. Dvořák Al.	26
1. T.P.J. Budivoj	2. Pick Otto	24.7
2. Sokol Cech	3. Hlaváček J.	23.9

Kůň na dél.

1. Dvořák Al.	27.
2. Linek J.	26.1
3. Pech Al.	25.8

Skok daleký.

1. Jirouch Fr.	17' 2"
2. Linek Jos.	16' 7 1/2"
3. Dvořák Al.	16' 1/2"

Skok vysoký.

1. Pick O.	5' 2"
2. Jirouch Fr.	4' 11"
2. Tomša Em.	4' 11"
2. Čáp Al.	4' 11"
3. Dvořák Al.	4' 10"

Hrazda.

1. Linek J.	25.3
2. Pick O.	24.9
3. Krejzl M.	23.9

Bradla.

1. Krejzl M.	26.7
2. Linek J.	25.7
3. Pick O.	24.8

Skok o tyči.

1. Jirouch Fr.	8' 8"
2. Jílek Jos.	7' 8"
3. Čáp Al.	7' 6"

JMÉNA SOUDCŮ: hrazda: Jelínek Ant., Dolišta Jan; bradla: Krejzl Fr., Miltner Fr.

TŘETÍ.

KŮŇ NA ŠÍŘ							KŮŇ NA DÉL							Skok daleký		Skok vysoký		Skok o tyči		Úhrnem jednotlivců	Součet bodů družstva		
1. školní výkon	2. školní výkon	1. volný výkon		2. volný výkon		Úhrn jed-notlivců	Úhrn družstva	1. školní výkon	2. školní výkon	1. volný výkon		2. volný výkon		Úhrn jed-notlivců	Úhrn družstva	Body jed-notlivců	Družstva úhrnem	Body jed-notlivců	Družstva úhrnem			Body jed-notlivců	Družstva úhrnem
		Stupeň	Prove-dení	Stupeň	Prove-dení					Stupeň	Prove-dení	Stupeň	Prove-dení										
3.6	3.8	3.5	3.8	3.	3.7	21.4		2.8	3.	3.	2.5	3.	3.6	17.9		9.3		10.8		8.4		117.2	
3.3	3.6	3.5	4.	4.	3.6	22.0		3.	3.5	3.	3.6	5.	4.	22.1		9.6		10.2		9.6		123.0	
3.3	4.	3.	3.3	4.	4.2	21.8		3.2	3.8	3.	3.8	5.	3.8	22.6		8.3		7.8		7.8		127.8	
3.8	3.8	3.	4.2	4.	3.5	22.3		4.	4.4	3.5	4.2	4.	4.5	24.6		5.4		6.6		3.6		119.0	
3.4	3.6	3.	3.5	3.	3.4	19.9		3.9	4.1	3.5	4.	4.	4.4	23.9		7.9		7.8		5.4		116.9	
3.4	3.8	2.5	3.	3.	3.8	19.5	126.9	3.7	4.3	4.	4.4	—	1.	17.4	128.5	4.8	45.3	5.4	48.6	1.2	36.0	94.4	698.3
3.	3.8	3.	3.2	3.	3.8	19.8		3.5	3.8	3.	3.6	3.5	3.4	20.8		9.7		9.		—		105.7	
2.8	3.	3.	3.	3.	3.1	17.9		3.6	3.4	3.	3.4	3.	3.2	19.6		6.8		4.8		—		96.2	
2.5	2.8	3.	3.	3.	3.	17.3		3.2	3.3	3.	3.5	3.	3.1	19.1		—		4.2		—		88.4	
3.	3.6	3.5	3.6	3.	2.8	19.5		3.4	3.5	3.	3.7	3.5	3.8	20.9		6.4		4.8		—		102.7	
3.5	3.4	3.	3.	3.	2.6	18.5		3.6	3.5	2.5	2.6	3.	3.4	18.6		—		5.4		—		96.9	
2.8	3.4	3.	3.2	3.	2.5	17.9	110.9	3.1	3.7	3.	2.8	3.	3.2	18.8	117.8	5.7	28.6	8.4	36.6	—	—	96.7	586.6
3.4	3.2	3.	3.8	4.	3.7	21.1		3.4	4.	4.	3.	4.	3.9	22.3		7.2		9.6		1.2		124.0	
3.2	3.1	3.5	3.4	4.	3.5	20.7		3.3	3.6	3.	3.7	5.	4.7	23.3		8.1		11.4		4.8		124.0	
3.	3.6	3.	3.	3.	3.4	19.0		3.8	3.3	—	1.	4.	4.4	16.5		11.		11.4		8.4		122.3	
3.5	3.8	3.	3.6	3.	3.1	20.0		3.4	0.5	4.	3.5	4.	3.9	19.3		7.9		9.		0.6		109.2	
3.8	3.7	3.	3.8	3.	3.6	20.9		3.3	3.2	3.	3.4	4.	3.2	20.1		6.4		4.8		2.4		104.8	
3.2	3.9	3.	3.1	3.5	3.	19.7	121.4	3.1	3.6	3.	3.2	4.	3.6	20.5	122.0	4.3	44.9	6.	52.2	—	17.4	98.6	678.5

ve dnech 2, 3. a 4. července 1905, v Detroit, Mich.

a hlavní přeborníci.

III. TŘÍDA.

Družstva.

1. Sokol Cleveland ... 698.3
2. Sokol Cech ... 678.5
3. TJS. Podlipný ... 586.6

Hlavní přeborníci.

1. Chmel Ben. 127.8
2. Hořice V. 124.
3. Froněk Ed. 123.

Cvičení prostná.

1. Levý Vác. 18.4
2. Hořice V. 16.8
3. Satava Jos. 16.1

Hrazda.

1. Hořice V. 22.7
2. Bláha V. 20.9
3. Chmel Ben. 19.8

Bradla.

1. Chmel Ben. 24.2
2. Hořice V. 23.1
3. Chmel Ed. 22.7

Kůň na šíř.

1. Levý Vác. 22.3
2. Froněk Ed. 22.
3. Chmel Ben. 21.8

Kůň na dél.

1. Levý Vác. 24.6
2. Chmel Ed. 23.9
3. Bláha V. 23.3

Skok daleký.

1. Kusta W. 17' 4 1/2"
- Froněk Ed. 16' 7"
- Cada Fr. 16' 4"

Skok vysoký.

1. Bláha W. 4' 11"
1. Kusta W. 4' 11"
2. Cada Fr. 4' 10"
3. Froněk Ed. 4' 9"

Skok o tyči.

1. Froněk Ed. 8' 4"
2. Cada Fr. 8'
3. Kusta W. 8'
3. Chmel Ben. 7' 10"

Podrobný výsledek závodů jednotlivců.

II. Třída.

1. Jironch Fr. 140.2
2. Dvořák Al. 137.4
3. Linek J. 135.5
4. Cáp Al. 135.3
5. Pech Al. 132.4
6. Jílek Jos. 126.3
7. Krejzl M. 126.1
8. Tomša E. 125.5
9. Hlaváček J. 124.8
10. Pick Otto 123.9
11. Cáp O. 121.6
12. Kos Ant. 108.5
13. Frýzek V. 104.3
14. Pokorný Čen. 102.9
15. Zahour E. 101.7
16. Susterka A. 101.6
17. Ouřada J. 98.1
18. Masák Fr. 94.8
19. Kropík Fr. 85.6

III. Třída.

1. Chmel B. 127.8
2. Hořice V. 124.
3. Froněk Ed. 123.
4. Kusta V. 122.3
5. Bláha V. 119.6
6. Levý Vác. 119.
7. Cada Fr. 117.2
8. Chmel Ed. 116.9
9. Pečanka V. 109.2
10. Maršík A. 105.7
11. Friček Fr. 104.8
12. Bláha Vác. 102.7
13. Koudelka F. 98.6
14. Masák K. 96.9
15. Kočovský J. 96.7
16. Ziml Ig. 96.2
17. Satava Jos. 94.4
18. Maršík Vojt. 88.4

kůň na šíř a na dél: Knobloch K., Janeček V.; skok daleký a o tyči: Petraš A. C.; skok vysoký: Šule A

VYZVANÍ.

Tímto vyzýváme veškeré Jednoty, že Výkonný Výbor Nár. Jed. Sokolské zakoupí tělocvičné nářadí za mírných podmínek, jako jsou: bradla, hrazda a kůň, pakli některá Jednota podobné tělocvičné nářadí má a nepotřebuje je, by ihned oznámila jednateli Výk. Výb. na adresu: Jan Černý, 437 E. 71st St., New York City.

ADRESÁŘ NÁR. JED. SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku: Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—24 E. 71. St. F. Martyny, starosta, 1329 First Ave.; F. Bartunek, náměstek, 318 E. 71st St.; Jan Černý, jednatel, 437 E. 71st St.; Max Grabenstein, tajem., 1 Teasdale Pl., F. Lier, pokl., 410 E. 71st St.; výbor tělocvičný: V. Hampl, A. Jahoda a K. Hrbek; výbor účetní: Fr. Hroch, Štěpán Kostka a V. Zvoník. Náčelník A. Haller, 818 So. Ashland Ave., Chicago Ill.; pol-náčelník Auz. Tesař, St. Louis, Mo. a Fr. Filip, Cedar Rapids, Iowa.

Župa Východní, Sídlo v New Yorku.

Ústřední Výbor: Starosta Vincenc Křenek, náměstek F. Jicha, poklad. Jos. Laně, jednatel Vinc. Vaněk, 420—424 E. 71 St., N. Y. C., náčel. Fr. Jicha, 420—424 E. 71 St., N. Y. C., 1. podnáčel. Huzo Sekyra, II. podn. Vojt. Filip. Finanční výbor: Jos. Gregor, Ant. Mysliveček. Schůze odbývá se každé 3. pondělí v měsíci v 8. h. večer v Sokolovně, 420—424 vých. 71. ulice New York.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston Sts.; Frank Čermák, 1027 N. Castle St.

T. J. Česko-Slovanský Sokol v Bayonne, N. J.; tajemník Jos. Stránský 187 E. 22nd Street.

T. J. Sokol Brooklyn, N. Y., 2. pondělí, tajemník Frant. Hroch, 457 Rodney St.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu ve Volkerts Hall, 270—272 Prospect St.; taj. Filip Vojtěch, 166 Skillman ave., Long Island City, N. Y.

T. J. Sokol, Newark, N. J.; 2. pondělí v místnosti H. Pfeiffera, roh 15. Ave. a 9. ul., taj. Al. Rovenský, 93 Vaverly Ave.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y.; 1. sobotu v místnosti Ed. Freye, 700 E. 166th St.; taj. J. Šrámek, 709 E 167. St.

T. J. Sokol, New York; 2. a poslední pondělí, 420—422—424 E. 71st St.; taj. Jos. Mrštík, 420—424 E. 71st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. nedělí v měsíci v České budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpo.; taj. Leo. J. Pavlík, 866 N. Orkney St.

T. J. Sokol, Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Václ. Kyliš, 6 Sycamore St.

T. J. S. New Bedford, Mass., taj. F. Halma, 36 Dean St.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. nedělí v Národní síni Č. S. P. S., taj. Matěj Kubík, 17 Cereal St.

T. J. S. Patterson, N. Y., taj. Jos. Michalička.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. nedělí v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston St.; taj. Antonie Tavič, 2028 Ashland Ave.

Těl. Sbor Pauf a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St.; taj. J. Vofříšková, 414 E. 71st St.

Župa Sev. Vých. Sídlo v Clevelandu, O.

Ústřední Výbor: Starosta Jos. Štíbr; tajemník F. Cais, 14 Grand Army Ct., Cleveland, O.; pokladník A. Pánka; náčelník Jan Fryš, roh Tillman Ave. a Ash. St., Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Jos. Štíbr, 2. podnáčelník A. Pánka. Další členové výboru: Jan Chábek, Jos. Rozhoň, Mat. Krejzl, V. Bernajter, Jos. Ouřada, V. Štíbr — Schůze 4. nedělí odpo. ve 2 hod. u "Sokola Čech."

Sokol Cleveland, 3. nedělí v Sokolovně, roh Central Ave. a Plymouth St.; jedn. Emil Šlapák, 15 Capitol Street.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. čtvrtek v Sokolovně, č. 6 Wendal Ave.; taj. V. J. Štíbr, 2177 Wilson Ave.

Sok. Česko-Zábovní, Cleveland, O.; 1. čtvrtek v Sokolské síni; taj. Fr. Cais, 14 Grand Army Ct.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Jos. Janeček, 698 Antoine St.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Fr. Masák, 483 LaSalle Ave.; účetník Fr. Dražan.

Sokol Lorain, Lorain, O.; 4. středu v měsíci, v síni Al. Švolby, 422 Charles St., taj. Al. Nezbeda, 500 Everet St.

Župa Střední, Sídlo v St. Louis, Mo.

Ústřední Výbor: Starosta Václ. Šedivec, jednatel Fr. Široký, 3450 Itaska St.; pokladník Cyril Sádlo; náčelník V. K. Trfiska, 1911 Geyer ave.; podnáčelník: J. Jiroušek, Chicago, Ill.; Ferd. Engelthaler, Cedar Rapids, Ia.; ustavovatel Aug. Tesař, 2334 So. 13. St.; J. Janda, B. Redl. L. Loeffelman, Fr. Kalista, Ant. Stárek. Schůze 3. pondělí v měsíci.

Pizenský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek; taj. V. Růžička, 589 W. 18th St., účet. Fr. Mayer.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie Ave.; taj. Jos. Zeman, 1049 Troy Str.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 1. a 3. pondělí v síni Čechie, 32—34 Emma St.; taj. Alois Sršeň, 55 Emma st.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v nové sborové místnosti 1300—1362 41st Ave.; taj. Fr. Kyzivát, 1355 So. 42nd Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill., — Town of Lake —; schůze 1. a 3. středu v síni Patronátu Č. S. P. S.; taj. Vojta Vorel, 4948 Robey St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý čtvrtek v Sokolovně, 106—108 De Koven St.; taj. Jindř. J. Hálek, 133 W. Taylor St.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; Fr. Vraney, taj., 521 N. 10. St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolovně, roh 9. ul. a Allen av., taj. V. K. Trfiska, 1911 Geyer Ave.

T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo.; 1. a 3. středu; taj. Frant. Široký, 3450 Itaska St.

Tyrš C. R. Sokol, Cedar Rapids, Ia.; 1. nedělí v Sokolovně, roh 3. ul. a 7. Ave.; taj. B. O. Jandera, 201 — 14th Ave.

Sbor Sokolek Vlasta, St. Louis, Mo. 3. pondělí v Sokolovně, roh 9. ul. a Allen Ave. taj. Amalie Janisch, 1719 Dollman St.

T. J. S. East St. Louis, Ill., taj. M. F. Havlena, 742 Collinsville Ave.

Župa Západní, Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Mík, taj. Oldřich Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jan Mathauser, náčelník Rud. Havelka, 1446 So. 15th St.; podnáčelník: Frant. Pavlík, Prague, Neb.; Bed. Vašák, Wilber, Neb. Další členové výboru Alois Jiran, Václav Blatný z Bruno, Marie Patáč a Růžena Sedláček, Jos. Vonásek a Anna Zikmund. Schůze 3. čtvrtek v měsíci, večer, v Sokolovně v Omaze, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Able Neb.; 1. nedělí, taj. Jan Vávra.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. nedělí; taj. Jos. Doleček, Ellsworth, Kansas.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. nedělí; taj. Václav Blatný.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. nedělí ve své síni; taj. Jos. Pařízek.

T. J. Sokol, Milligan, Neb.; 2. nedělí v Central Hall bratří Jichů; taj. V. F. Bouša.

T. J. Sokol, Omaha; 2. středu; taj. Rud. Fibinger, 1213 Williams St.

T. J. Sokol Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. L. Jiran.

T. J. Sokol Prague, Neb.; 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v měsíci v síni ČSPS; taj. F. H. Svoboda.

T. J. S. So. Omaha, Neb.; 1. pondělí; taj. Fr. Kubín, Boh. Nat. Hall, 21st & U. St.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. nedělí; taj. V. Hubálek.

T. J. Sokol, Wilber, Neb.; 1. pátek v Sokolovně; taj. Jos. J. Novák.

T. J. S. Jiff z Poděbrad, Clarkson, Neb.; taj. A. Odvárka.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb. Schůze 2. nedělí v měsíci. Taj. Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Líbuše, So. Omaha, Neb.; 2. nedělí v Národní síni, 21st & U. Sts., tajemnice Ludmila Dienstbier, 164 So. 21st & Q. Sts.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; taj. Františka Semerád, 1256 So. 16th St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. čtvrtek v síni Div. Družstva, taj. Jindř. Studnička.

T. J. S. San Francisco, Cal.; tajemník Boh. Kantner, 4206—24th St.

T. J. S. Český Lev, Brainerd, Neb. T. J. S. Howells, Neb., taj. Ant. Ryšavý.